Pag. 51

Pag. 52

Pag. 53

Iesereede sig die sit widenmaal saad saaner ungiond, og sat fra
saand under, die det 2den spaande widenet at saad forstand iden dis
gang at saan paa dette spörsmaal, hvad saad Blev strandet
Bil, om saad da kunde reinden vogt, die det 3dje spörsmaal
svarede widenet at saad sagde ved sort forteld om at der Bonde
sagde lobet spids ind, nemes paa saad die saad widenet sig iden
saa just reinden! Die det 4de spaande widenet at saad sagde sort
at Hr Agerbech blev omskillet i Lönne at sön paa det Kongl: Ve
skip, som Hr Obrist Lieut: Scher sagde indtagt for saads Majes
tet, som Hr Agerbech ingiveden N: hvem widenet saaner sort
dette af om den klage af den gemenen Bluen paa Bornholm
som sinderlig suder under sit klag, som tvinges og pleyes med
dens Hustrun og börn paa Bornholm, hvorfor det var sig
die at saadsed kunde komen for lystet i Mod Bilspörgen Lieute
nanten widenet saad dette nu for at klag den gemenen Bluen
paa Bornholm saa sinderlig suder under, og hvem der har
dem det paa lagt, hvorom spörges i anledning af widenets nyet
widenmaal eller ie-sigende, widenet svarede, at det kiender det
kneisst, naar saads Majest Billeder os det, die det 5te spaande
widenet det har aldrig sort at Hr Obrist Lieut: Scher har omer
kneisst Hr Agerbech om nogen forsnelse, og widenet widste
nij widen hvorpaa at svare, end hvo skriftlig nu afsort og
mundtlig svaret den gang; Hi besöner de widenet widen kom
de svaren det Bil sit vorne ting, saa kommer vel sandsed for lystet
at slig sidder widens afsorte, nemlende Lieutenanten Domma
Lovens pag. 106. art 7. hvor saa Lieutenanten begiende den 6te
question for widenet maatte oplostes. Hr Agerbech har ved nem
dende at det nu Arthus misbrug og widenets Ensfoldighed at
de svaren at maatte ved paa spörsmaalen, som nu formed sagen gaa
den ie-modkommende, Hi lommer ovenfor tagna paina beskaler allerede
at svaren die spörsmaalen i hvend sagen, hvilket Agerbech Bit ned
har reindent, for Exempel dette widen, som Hr Lieutenanten saa
gienem vil ride i vand, giver been grönner paa sin Bonne Ensfol
digshed Hi naar saad spörger hvor omer landet suder, da kunde
det sagde saad sagt Bonn i Rostock svarede, det aarum land suder
omer sin skytning ny Uencsel og di vorges lös, Mostowitterne
saaner os pollet mod land, Bomuldne ud spiezerne saaner
landgang land oden iden sagen, de kuder omer prygel, og
mangfoldigen disligen ting, som i min skrivning ny forteld
mere Entligt ny det at Lieutenanten sidder saad plat ud iden
respecterer Kongens lov og for ordningen, som saa skrigte

Tyrkerne saae at blive ved sand sagde, men dette soldat med de
Engelske langs og at rabere spørgsmaal om hvor det 5te dog al-
dig var vorent at giøre et ny spørgsmaal om Kongens Garde,
og den sin lös om og penge skal pengen og etc: medens mygen
under ing den Ede Hr. Major sagde saad ikke min
det forholds med Ryen mangen og sagde ikke medkommende spørgsmaal
man tak mig ubeskedent som min øvrige Medbr, og Kirke
tals mod ikke nu snart til at svare paa saadan ulovlig spørgs-
sin protocollen alt vinder og. Da Hr. Agerbechs vidløftige tie
hørte, maae Lieutenanten forundes, hvor Hr. Agerbech saae
den Kundskab at Mysteriernes saae absolut vort land, og
Kommandant Spiernant de hemmelige landsmænd, siddet bor
ved i sin side og paa sine sider for medkommende Kommen at
indtøjdes, som selvom og landets forsvining angaaende, medskiønt alt
dette nu ikke deres sag medkommende, og sin Hr. Agerbech Indeni,
der Lieutenanten at sand ikke saa tordt vorn at giøre nu mere
question Kongens selte Garde angaaende, da for stod Lieutenan-
ten ikke enthaar, med Hr. Agerbech ikke vilde faae det til nu sand
sag, nemlig Kongens selte garder, In Denmark, Kongerlarlen og
Commendant stabets vacante, mens at sand sagde allerede
skiede vorn den omgang Hr. Obrist Lieut: saae bragt imod Hr.
Agerbech med klagen til Kongen, da som Hr. Agerbech ikke saae
giøre anledning at spørge om Kongens Garde, og de Mand
som saae prostet bonderne penge af, saa til spørgers da Vidnet
i anledning skemingen om vidnet saae sort mygen anden for
Magtes høje Deen at Kongens garder blev forlet med attie,
nen bort selde vidnet det vilde bestaae, Vidnet svarede at
dette spørgsmaal komer nij sand sagde, da fik regden Dieselet
vidnet at svare endelig paa de ovenførte spørgsmaale, svarede
vidnet her paa saalunde, at det saae sort dalen om at Leensgaard
i Østerlarsher syn sin blev sedt for en ringe priis 15 til 16 Rdr. sam-
dende Rhinedaler, siden sørte vidnet der dalen om at Mortens
Mousen stod i accordering med en Mand i Skiøbmesse, om 7 a 8 Rdr.
Eiesmand dalen det stoede i vidnets syn, vidnet saae ogsaa sort, at der
saae stoed stig omgang, mangen Soldater paa vores land med vidnet
svarede vidnet at det aldrig saae talt med Kongen selv det var
sand for ringe det. Hr. Agerbech til spørgs vidnet om det sagde sort
om de Mand sin med actions Dieden gik om at pensen skal pengen
af paa det at de kunde faae dens Garde for gat kiøb. Vidnet svare,
de at det saae sort dalen derom. Hr. Lieutenant Anders Sørensen
til spørgs vidnet, om den samme Mand vaae af Hr. Obrist Lieut:
selter Indsalende eller udsmidte til at prøve penge af bonderne eller
om Obrist Lieut: saae vorent interesseret derudi Billigen med denne

Pag 57

Vidnes svarede det vand fand intet af. Normann Tilspurte Hr. Lieute-
nanten vidnes svar det var forundt der gid omkring og prøvende
pungen af bondenen, for de bonde og hvad dens Kone var, para det at
de selv kiøb Kiøet Tilsadt og svarer Tilsiga postes om de Tilsadte
nen, vidnes svarede at fand kunnte ikke den Mand, tadum Tilspurte
Jns vidnes om det for sort ingen bonde at klage, at dens agerende
mean forlat selve vidnes svarede, det havde vidnes hvad de Mand i
denne sag, og er det ikke nok, så mangeser vidnes sig at det blevne
Tilspurt mange vidløftige og ide nødvendige spørsmaal, saa det
vand ikke ikke kand forstaar iblandt saamange at svare vidnes
denne gang, Tilde det 6te svarede vidnes at det kiendende sig at det
maatte vore ved de Tiskyldninger, og ved de andre spørsmaal som
vidnes for maatte svare til for for Retten, som vedkommende
Tvæd ved det skriftligen og mundtligen udsiger, Tilde det 7de svar
vidnes sig til sit forrige vidnesmaal, Tilde det 8de svarede vidnes
at saa vist fand hatter løst og vidnes om drøninger for staar
fand dem, derpaa blev vidnes dimiteret, hvorefter kommstand
Hands Underskrevne af Hjemlaverskrøger, og nytter aflagde
End para Hr. Lieut: Anders Jørgensens forste spørsmaal svarede
at fand saver aflagt sit vidnesmaal og det blever fand ved.
Tilde det 2det svarede vidnes det er fand ikke Tiskiennt, Tilde det 3die
svarede vidnes det vidste fand ikke, Tilde det 4de svarede vidnes
Nej. Tilde det 5te svarede vidnes det vidste fand ikke af, Tilde det 6te sva-
rede vidnes, Nej. Tilde det 7de svarede vidnes det vidste fand ikke, Tilde det
8de svarede vidnes at fand saver aflagt sit vidnesmaal om drøning
og det blever fand ved. Para min Lieutenanten nytter at Tolks
Hemmed vidnes ved nu vidne Ordet nu forte, så til spørges
vidnes 9de sinn der saver Conciperet og opsat sinn, vidnes
da under sin aflagde End vilde forklare, vidnes svarede, at
det vand ikke vidnen, med at Mortens Hjem Dømmegaard, som saver
forst underskrevne denne Ordet saver skrevet due og sinnet af Hr. C.
gerbech Tilde vidnes for at underskrive den, for det 10de Dom vidnes
saver sort ingen under fan fands Majts fejn Grove, at Kon-
gens bonder skaarder Tilsim para auktionen sort solt fol Ent, vid-
nes svarede svarede det vidste fand ikke af, for det 11te Tilspurtes
vidnes om fand kunnte de Samme Mand sin gid omkring og
prøvende pungen af bondenen, saverde bonde og hvad dens navn var
para det de kunde selv kiøb Tilsadt og svarer Til deres Tiskyldnin-
ger om de Tilsadte nen svarede vidnes svarede Nej, Tilde de vare nej
for vidnes. 12. Obrist Lieut. sagde Indalt neller indsendt de dømmed
ned at prøve pungen af bøndenen, neller om Hr. Obrist Lieut. der,
ved var interesseret med dem, det vand vidnes intet af; derpaa
blev vidnes demitteret. Derefter kommstand Mads Andersen af
for kunnte sign nytter for sin aflagde End kand para Hr. Lieut.
Krant Anders Jørgensens spørsmaal, vidnes svarede Tilde det forste

Pag 58

Pag 59

Pag 60

Pag 61

det land widsten nij widden der om med at lands skriftligen Widenmaal
om forklaarer, die det 2den spanske Widenst, at land widsten nij ondem
forrendring, med at de snoan dem ga maatte indtil Lønne at pre-
senteres, og siden kom die Neveu Hr Agerbeck die fierde Widenst om
foldet og blev parjglet i Hr General Major Knuges Lied, saa wiidt
som Widenst wand stoede det iden dem Lied for det 2den om foldet iden
siden nor blaauw parjglet, widenst saarende at det nu stoedt wed sowad
Magten i Lønne. 3den Om foldet iden saa fogt at ophoend det høyst
wed dens Capitain, siden de Rougen, saa die Widenst saarende
jo. Hr Lieutenanten die fierde Widenst om denne parjglen stoede da
Commendantskabet saar vacant eller ledig, eller det stoed i dem Com-
mendanter Hr General von Schiepelerns Lied, Widenst dertil saarende
ich iden Lied Commendantskabet saar ledig stoed det iden saa wiidt
Widenst wand nun siden nor det stoedt. Hr Agerbeck bad at sid
land nu saa siddet den fierde dag med kastmede sinde, Antwor
nu det nor optaen maatte gjøme, Hr Lieutenanten for langm
da at dette forrendgmen widen maatte afsøm og saarende da
Widenst die Hr Lieutenantens 3den spørsmaal, nij: nun siden stoed
det. Hr Agerbeck fierde Widenst forsøer at løbe seids Lord, Wid
enst saarede Lord ik gav nu Ingiddning ind die dens Capitain om
at afkaldt de parjgel de tiil paa Magten die det 4de af Hr Lieu-
tenantens spørsmaal saarede Widenst, nij, Lord ik fand nij der tilen
Londdent, die det 5te spørsmaal saarede Widenst det wand saadiel
saa som fand nij nor Londdent der til, die det 6te Widsten Widenst
nij mogut at saan mun det maan de siles wiik, die det 7de saan
de Widenst at det nij Lunck saan dertil, die det 8de saarede Widenst
at det iden sieldes Lyds Drømmigmen mun sørt den løsen og dersom
afklagt sit widen, som fand nu fiertil saaner saa wiidt som fand for-
staaer die det 9de saarede Widenst at Mordmen Hr Mun saan skrøm
der og Tagiddnede af widenst at undskaffaien dem die det 10de saarede
Widenst det det widsten fand iden die det 11te saarede Widenst nij. die
det 12te saarede Widenst nij, det wed fand iden mun med saaner sørt at
der gid sandomm mond om, for det 13de Vilspørgnes Widenst at
som det sjøer der stoede ingen forrendring da Commendantskabet
var vacant iden allerunden de snoan dmigen i Landet blev presente
rede i Lønne for Obrist Lieut. saa Vilspørgnes Widenst om Landet dermed
blev opinnet Widenst saarede fand wed iden det mun det stoede mi li
Vaarm. 14 om Widenst wand det nogme Londe for faant sin gaard for
det Lieut. og der ovner klagat dertil Widenst saarede nij, og de Kulla
vuliden klage om de fiel dem forlat Lidbl. Dropora blev Widenst

Pag 62

Pag 63

demitteret. og Corporalen med disse Viduers Forsød til i morgen den 8de sidste Aftenen var paa Sandaaen og Viduerne som ovenfor er tilsagt i Aftenen ringe at vorde tilsendt. I dag den 13de August blev atter Corporalen kaldet og paa sin vaktmand i Aftenen paa Lom gaar for at dette samme Lom og Faaresfiellene Vrande eller paa vaabenlos Skibsfolks mand vaagtelig Hænde Andersen og Anders Ingvaldsen Ingvaldsen og Clemmensen, som med hid og opsagde Ingvaldsen efter Lomm forklaarede paa Underskriven Hr Agerbecks Øvrighed, hvor de spurtes om de ikke havde noget Indkaldelse mit til Jørgen Larsen Corporal med Hr Obrist-Lieut. Compagnie Lom i Hemmenshuus Kj.tv. 2den om ikke Lommeln under officeer dieskond at skrive var den der for Drive Vildbaa. mand Hr Obrist-Lieut. Schor, saa han bragt Hr Agerbeck Sandaanes Supplique om Bøxie Kj.tv. 3de om Lommeln Jørgen Larsen dieskond at saa bragt Hr Obrist-Lieutenanten den omtvistede Frøsen som Hr Agerbeck er anklagt for, hvilket Jørgen Larsen svarede at saa vorden saa fort det af Hr Agerbeck, og hvilken svar fort det die Hr Obrist-Lieutenanten 4de om Jørgen Larsen omtalte, at Hr Agerbeck med saa lom sandt vildbaamand Ende saa vide lade mig og mine indbyggere saa fiel, jeg vilde ikke forbøde saa ellers sin, Viduerne svarede, at Jørgen Larsen svarede paa det Lunde vel saa vore, men saa Lunde ikke om saa lige fuldt det. og som Hr Agerbeck ikke om saa den mand, en af Jørgen saa demitterede saa viduerne for sin omsøgn, Hr Lieut. Anders Jørgensen paa sin principals vegne spurte bestaaende Viduerne om af Lommeln Corporal Jørgen Larsen sagde da de var for ham. Indkaldelse vist af saa var udsendt for vildbaa. om Hr Obrist-Lieut. og die svarede bekræftede Hr Agerbeck med den Lommeln Sandaanes Supplique Viduerne svarede at de da var for Lommeln undroffiicer Jørgen Larsen sagde saa af Hr Obrist-Lieut. Commando saa den omtalte Supplique for at overbevise den die Hr Lieut. Anders Jørgensen, de spurte Jørgen Larsen Obrist-Lieutenanten om saa saa maatte formeiste sin pro den Velbe. vordige Hr Agerbeck svar til Obrist-Lieut. svaren ja, det saa de gjøre, og som partenen nej meiner sagde til disse at questionere forskellige de blev demitterede. Die ydermeiner indkaldelse i den sandsed saa lagde Hr Agerbeck sin skriftlige vedtagt af 4de aug. 1755 som saa begiende for Retten læst og dennes Viden orden lieset der lyder som følger

N:o 18 Pk.5te Rx Skilling Anlodn Hr Eiendsmand Selmer
1755 Vedkommende og velbyrdige.

Der hr Obrist-Lieut. Schor ved skriivelse af 21de Marts i det aar lod min mand vide at saa vide anklagen saa i sor for en overbødig skjøn min mand skulde have sendt saa ved den under officeer der skulde for saa bragt min mand Sandaanes Supplik saa sendte jeg bud efter underofficeren Jørgen Larsen, som jeg vidste skulde

gaaed dette omrøk og spurte hans om min mand havde hans hende smidt
Svaret paa ~~hvad~~ gav en hvilken frøvtilØrgen Larsen svarede at
han aldrig havde hørt saa gave en hvilken af min Mand iden hvilken
havde bragt Obrist Lieut: saa dan hvilken indstuede der for at han
med sin hud maatte tilbygge sig det ~~oplyse~~ som han aldrig da nelver
nogen tid havde hørt slig en hvilken om midten dag kom hans ind
og spurte om vi kunde faa Lieut hans bragt saa vi samtlige disse
en hvilken forgaa ing for Obrist Lieut: Lars og vidste hans at
han selv kunde løse det der hand det havde stukt hans hand imyndt
kommelighed og da som før stand ungtnk det og i min tilnøiegnes
Indsiden Hs dadnes udvendige mun mangen forpligtelsen at hand
aldrig havde bragt saadan hvilken forgaa saar Engiomnde at maatte
gaa ind i stuen til min mand at tilbygge sig det saa mand sin
Velgjends lad, hvilket ing gik ind og sagde min mand vem hand saa
de mig unge, det skulde skam paa en loelig maade dette at vaar saa
i samtlige Barfodte ing saa end under min Haand og forjnden Velg,
fends lad sin ing vil bryde aar mand for Gud dom saa sandt hielpe mig
Gud og hands hellige Ord dette skriver af en Kone som om en
lort Bind skal gaar i Barfod sang uflar det 10de Dem til Ether ordre
Hr Fiskeogt Hoie ordrøiige Umiende ing er for Clemenstre pedes
gaaed den 4de aug: 1755. Karen Lisken Agerbeck. J. Anthi Lagt og
oplæst paa Vonne Tingdag d. 13de aug: 1755 Testerer. Henning Bohn.
Og som Hr Agerbeck nu nemnte hiltkommen at hans hustrue
med sagen i sin stuening saa forlangte hun iden at for skuen Mad
ner mere Engiomnde Bergs vidnet saamsom skal kunde loelig ud
sagt saa dette og der paa vigende fra dette. Det hand vide nu iden
indlade sig i sagne ikkemkommende spørsmaale. Hr Lieut Anders
Jørgensen Engiomnde da i gaar aftens vaar klagende Vidnes som en
del, dede maatte saan paa spørsmaal svelnt og dette Tilbud maar
det skuer i Conformitet af stuenigens og nej gik iden for hvad sag
hvorda for dette skuldes dette af Hr Amtmandens Forhøre, som
under den afloyde Eed saande paa Lieut Anders Jørgensens spørsmaal
svarede om der er nogent i samtlighed ord imi Hr Agerbecks stuening
bin Klas oplæst, vidnet svarede det vidste hand iden, 2den om der
der sandt der er anført og malet i samen stuening. Vidnet sva
rede det vidste iden ikkeit mod det var saalmaader i samtlighed 3de om
vidnet ~~mod~~ skulde der for Conciperet og opsat den vidnes attest, som
de seyde Tilbygnt for for dette vidnet svarede at Morten
Olsen kom til vidnet med denne vidnes attest og Engiomnde
paa Hr Agerbecks vegne at vidnet vilde understriven og stadfæste
denne vidnes attest, men denne der havde opsat nelnes stangnet den
vidste vidnet iden. 4. Den vidnet blev der at giøre stunde og tilstig
fed om stuenigenes indhold vidnet svarede at det var en gammel

Mand og Kiøn ikke en eyn ondt med hand Kiøn ikke Lugaandsen saa
lyn alle ting for Mistænkelighed skyld, gaaendes Mißtænkt nij nogen
ou mues det ondt kiøn vel saa var der paa Ders vidnet for dette
demiteret. Derefter fremstod og under den aflagde Ed Jørgen
Kiøbsen paa 41de Valerjergaard i Ostbanlarsherred formaant at sige
sin sandhed og paa H. Lieutenant Anders Jørgensens spørsmaal svarede
Hie det forder af dißen sidsten og iday giorde spørsmaal, Nej, det
vißen vidnet ikke at der var nogen usandhed derij. Hie det 2den
vidnet svarede ikke ondt med det er sandt Hie det 3dje svarede vidnet at
saa vidt det var hører H. Oberbeck selv opsat spørsmaalene Hie den
og Mortens Skjøn sagde opsat saadan skrøbe, som vidnet haver un
derskreven og tiesdaner. Hie det 4de svarede vidnet at Dagmøgen var
oplest for dem og saa ikke ondt med hand der er ikke en sandhed vid
net Ders demiteret. Herpaa fremstod Niel Andersen paa 15de
Pelsnøjergaard ibidem og efter hands aflagde Ed Ders formaant at
udsige sin sandhed hvor hand der paa H. Lieut. Anders Jørgensens spørs
maalsvarede Hie det forder at det kiøn ikke forstaar at der var
nogen usandhed derij, Hie det 2det svarede vidnet at kiøn ikke
vide at der var nogen usandhedigt derij, Hie det 3die svarede vid
net at Mortens Skjøn foren-vißen vidnet det og læste det for
vidnet og saa skrev vidnet sin haand derunder mens hinanden der
for skrevet eller opsat det vand vidnet ikke af, Hie det 4de svarende
vidnet at hand refererede sig til de forhen giorte svar Ders saa
vidnet demiteret. Dog Jagmandsen ibidem Ders paa Aabt svarede
Jørgen Kiøbsen som forhen haver aflagt sit vidnesmaal at de
maatte Jagmandsen bod komme i gaar aftenmiddag ved middes for
Aften at hand var nu gamel og svag mand, og derfor maatte lagen
hinn saa som hand ider kiøre at, saan kuynen her med
Aftenen og naar hand fiel det at vide vilde hand komme og vilde de
hannem ellers nogen ondt saa vißten de hver hand bonde derefter
forklarede denne Jørgen Kiøbsen at der Commendant Torbet var
valent. Søndre Bardel Jensen i Ostbanlarsherred som er død, Hie
Ønne med 4te huser og da den Bardel Jensen kom dieØnne
med kommelten hinden bad hand Jørgen Kiøbsen under Kiøbs Jørgen
sen at lagen de 2de 4te hasen paa og liøn Die Lars Skiøthes med
for hand var kuyn at H. Obrist Lieut. vilde hasen den alle 2de
og derpaa liøbte hand nemlig Bardel Jensen die H. Obrist Lieut.
med de 2deØnder hasen og vilde forden H. Obrist Lieut. den
fordi hand var nu svag mand, kiøn slagen for Soldatterne og
die Hæmbt Compagniet derefter sagde denne Jørgen Kiøbsen at
Lord for den ondelte Tiid havde H. Obrist Lieut. demde Compag
nier die hasen paa Bælten for at feide Mundtreng hasen Tiid
af prijslerne hand hen nr Obrist Lieutenant nu mangen som vaner
Tilkiendt med Jeggen Compagnierne og Bardel Jensen bekiendte sig

at hand den tiid sig saa mange øxsler at hand aldrig saa den fre,
lend nytter den tiid, som begge hand brugte midlen for gaa denne Jørgen
sen Kielsen at det lendte tilbage over ny det at forbrynge ny med
brødt og stendskrive ødelagde og ny saa saarlig nu ting som at hand
uden i forhen maatte gaade der over sin mandskrive, som saaner
den forstand og lond det begrebe og indet vidsen om de ting at sig
andet end det iny saaner widerst det tiestaaer iny og de ord iny
saaner lørt og aflagt forrand statthu, men saaner der ny darsen
at det er nedbrødt det ny saa ødelendt, Hr. Lieutenant Anders Jø
rgensen saa maan forwaren at denne Jørgen Kielsen sonn forsøm sig
sit widenmaal for statthu var demitteret, begge sig ind igiem til
protocollen og opsøkte den fundenal Kings widen sagen indwaldsom
mende selsket paa sin sidder vil i agt tagne saar widt lond tilidere
dropaa kennstand under sandsen tøjdt og nytter den af sam af
lagde end blev formaant at søgte sig for mennend og paa Hr.
Lieut: Anders Jørgensen forste spørsmaal sagde tie det forste
spørsmaal at det widsen hand iden det maan Hr. Ingerbeck wiide, saa
sin hand iden forstaaer sig paa skriet, tie det andet sagde
widenst ligesom tie det forsten, tie det 3de sagde widenst det mand
hand iden mere Mortens ølsen fremgaard var fes widenst
og bad hand at skriue under paa Hr. Ingerbecks Wegne, hanns
kennstand dens ølsen af Kladnesøgn og nytter den af sam af
lagde end blev formaant at søgte sig for mennend og paa
Hr. Lieut: Anders Jørgensen spørsmaal sagde tie det forsten at
om det er sandt at sam mand lond iden sin eller om der
kinder ikkesandt derudj det maan Hr. Ingerbeck skes saan der til
saasin widenst mand det iden, tie det 2den ligesom tie det forsten tie det
3dje ligesom det forrige widen indsagt saaner og dropaa blev
demitteret. Endelig kennstand Mads ølsen paa 37te Kelsjøn
gaard ibidem og nytter den af sam aflagde end blev formaant
at søgte sig for mennend og paa Hr. Lieut. Anders Jørgensens for
ste spørsmaal sagde at saa widt widenst forstaar mand det ikke
indet ikkesandsfærdigt der udj, tie det 2den spørsmaal sagde widenst
ligesom tie det forsten tie det 3dje sagde widenst at det mand
ider kanne der saaner skriuent denne widen attest, mand widen
skrev den under til Lars Thorsk Bohnes i Konnen i gaar otte
dagen siden tie det 4de sagde widenst det lende hand iden giøm
nogen forklaring om saa som hand iden sagde først, dennemigen
opløsn indenmigang det Hr. Bjørkegaden saa for statthu i gaar
otte dagen. blev saa widenst demitteret. Hr. Lieut: Anders Jørgensen
paa sin principals wegne reserverer sig die alt hand forsøm udj
protocollen Kings widenst angaaende indført er og er saa Kings
widenst Engiannedes tilstaaende saa fremt Hr. Obrist Lieutenanten

Pag. 74

Pag. 75

Pag. 76

Det forlangner og saa snart forlangnes som muntligt av Hr. auditeur Thiesen var derfor Rettens Dieboden efter Hr. Agerbecks stævnemaal for i denne sag at skulde afsige viden, men som saand ikke af Rettens nr blev paa taalt for at viden med denne Ret nedskiøndt saand efter Kongl. Rescript af 2den April 1743 saasom exceperet derom som maatte Hr. auditeuren nefaaen som selv for Rettens første at oplæses at braade udi Hr. Agerbecks stævning saa ogsaa som det i gaard i Rettelagde document at bestyrkes der at overdet skulde gaaen som under gaar stand at Højædle og Velbiurdige Hr. Obrist Lieutenant Schor skal saa saant, troingt, eller lidt auditeuren det at med dette sig holder Notarial Instrumenter eller Dings videner til sagen, ligeledes ingen ny nu wemnde saa paa landets Justice Kaiges protocollen skal vore mistænkt saa sandanne løgnagtige beskyldninger og høyte signer det at gravere Hr. auditeuren paa den og Embede, er saand saa vid for aarsagt at begiere at Hr. Agerbeck vil declarere af hanne saa og naar slige løgnagtige beskyldninger saa nu er komne bragt paa Hr. auditeuren paadet at auditeuren derved kand komme det høyagtige satisfaction i øvrigt efterlever auditeuren sig det det tilsaa det Ret kommende og begiærende en extract af stævningen og det i gaard i Rettelagde document og af protocollen saa vidt saand medkommer. Sr. Carl Reichmand Thanch som disse Rettes dage haede bivaanet Rettens paa den indstævnedes Hr. Kriegs Thanches Vegne som hands farder broder derved at have anført at af Hr. Agerbeck i Gaard producerede skrift af dato 4de aug. sidstleden hvorudi Hr. Agerbeck beskylder Hr. Kaanstrem at han ~~[illegible]~~ kand komme pag. 52. art. 9. med det tillæg meaanstem derudi det der i den gnidlige Justice protocollen skriives var vogent som nu sunnbeck siden det kom saa mange stolnes eller mildhed vaark saand saa saad beskyldninger Hr. Agerbeck der under nu vil forstaan saa vand Sr. Thanch at gaard der ligner skiult under sinn og forstanjer vil blive vedkendbaant i dønninger og efterlevede Thanch sig paa sin farder broders Vegne det tilsaa paa høynan sidder. Domnemand som maatte forenaa disse sidstes det forøvrigt inod hands Willin var blevne udtøskiøn med saand hafde det lande iden ingen dette Kongs videns udstedelse og det sidste blev af Rettens at saalenes for Rettens passeret er der om mand os Dom Widen, efter stemmen stedemand, nemlig Hans Christen, Peder andersen, Ines Ines, Ines Ines Sandstar, Peder Laersen, Christens Christensen Knabsluger, Peder Jensen Saalen, og Lars Høbjerg det ejderemnen stadfæstelse beskeftes dette under mores Hænder og Signeter. Datum ut supra.

L. N. Selmer. (L.S.)

Udi Hr. Control. og Hr. Justiciaer Hammers Forlaanes udenfaarens af mig som Constituerede skriver. Henning Bohn (L.S.)

Pag. 77

Pag. 78

79

Pag. 80

№ 20 B Kiøn og Øyen Skilling.

Copie af Hr. Agerbecks Skrivelse til Norske Rentekammer.

Da det er Kongen og alle Ministre en stor Ubehagelighed at vore Ind-
bygninger under Forsvaret af Øer og Bierge Fandes, og ing i Traktat Lov: p. 201 at.
Jer med Dingens Viidens act af 5te aug: a:c: Ret-Troendelig bevises at Dnes
Velbaarenhed Hr. Obrist-Lieutenant Schot har imod Ret og Fandsed an-
klaget mig uden Sagen D: B: og Dnes Sidrugelig i samme act har paa Kjøn
Raadmandens Sandhed imod Kongens Lov og Forordning Ved Bidrøgnes
af Øring; Jeg intet Forsvarsmaal giøres om Hvorfor Dagen i min Skrivelse
Menn alleeing var Dagen ikke-Autoriseret Ding saa vare ing paa Kjøn
raadmandens Del end at Kjøn Dings Vidner Nemmelig at indberøm og be-
vise Dn i aften af Eder Selv indbrugte Forsvarsmaal i Sor de om
forandringerne og Gaarde fellen etc., Del den Gode giøres Dnes Vel-
baarenhed her end Kortlig 14. Dagens Varsel Del Kjøn Handels Ding som
Foldes i Haste paa den i Kopie Indsendte Tid og Bekvemelig Sted N: 5te
Septbr. a:c: for der at ansøge min Deduction Skriftlig og Godvillig Ved
vor Mundtlig og Skriftlig ret i Forbindelse Tilsiøls og Bom I Orlo
Hr. Bijsitzer N: Selmer har Raadmanden Obrist-Lieutenanten Del Billin
Kortlod Nathen paa min Morgen, som er Raadmanden Kortlig alt som
aften udviisser, saa Dnes I Gaarend Del Samme Ding Tid og Sted,
Derpaa at Søge mine Vidner og Bevisser, med Kjøn Varsel indkal-
des Hr. Fouds Thanck og Auditeur Thiesen og skal denne Stev-
ning forevisses General v: Schepelem og Etats-Raad v: Urne i
Fald noget denne ungaaende medtage af mig eller Vidnerne Vissner
Sagt eller Skreven De da Landlock Baare derpaa og Bom I Lieute-
nant N: Jørgensen har Ført eller op i denne Sag imod Kongens
Lov og Forordning imod ekers instrux, ja imod Retfærdighed og
Sandsed, saa giøres Eder Gaarend 8te dagens Varsel Del Genvalten Ding
og Tid at Søge mine Beviis Del Sandheds Godtgørelse. Clem-
mens: p: r: N: 21de aug: 1755. N: Agerbeck.

P. S. Jeg skal dette forevisses Inspector Hansen af Alinge i Fald
Jand godvillig vil opleese Sandsaker som Dimmer Del Landets
Fordeen. etc. N: Agerbeck.

At dette er Kjøn lydende Copie af den Skrivelse er af Hr. Agerbeck er
Kommet den vi i dag for Hr. Obrist-Lieutenanten Jeem forlegnedes Testerer
Peder Jørgensen. Hans Andersen.

№ 20 B Rim og Dyn Skilling.

Eller Hinder Kiøn Fader og Kiøre Forynn!

Vi i vor Sorg ved og Tang indfløjne del vore Elskelige Konen, at hand vil dog vore os Tilsiønlig. Vi med megen Glæde og Tilfredshed hør og forniemmer, hvad mejn og Skrifved hand saaer fact, siden hand kom til os i vor Mm, nighed, at afslaffe Hund og utnaadelighed iblandt os, hvad mejn og imaan hand saaer fact med vores smaan og uværdige Børn, som vaar dog saa Mund kundige, da Gud og vor Konge skiøndte sam til os, og havde ingen imaan mum dog hans i sin hjerte, baade til Kiøn og Fattige, underviisen og ytter ligt dens vaerdighed, baade de ingens, saa vel som de Gamles, og med Forvig fod afskaffede Tyrannie og vrede utnaadelighed, som gild i Swang iblandt os, os og vorder til Fordrivelse. Ved hand der io saaer Børn Faar med dens Kiøn Testamenter og lafter op hvad Kjøreg de vil, saa vi med Dere Glæde Gaaer den dyre Gud derfor, som saaer giøre og skinkt os saa god oplysning derved, saa det skiøner ind paa vore ukrafte sinne, dens Grund, at vi forstinder, at det er det, at vi skal vaemmde os for Fjenden, og at det er Fjenden, som saaer fört vores arme Land i Nød og fordrivelse fört med dijn Skar paa landet, saa nu snart dual af os ere i ufrelsed og aarmod Tilforne, nu i dette Skar Aaraduer io nu snart dual af Boden paa marken, alt Kniger det til nød og aarmod for os Fattige Mennisker; Falt dette, som vor Kiøre Fader haaer holdt saa stoer omsorg for os paa Vinlens Vaegen, som er nu dog det allerbedre, saa er der dog nød for vore Kjinderskjeld for vor Kryn mlig Velstand, for mandtal af os menner med vi det Land udsigt at mandtal af vores Qvaerder kunne for de andres Skiøn saa megent højt opdraven, og vi derover, som de Skiøn saa højt opdraven, er for haaer højt vor naadige Konge der om; og giøre det i saad, hed mejn lendes Tilkiende, og vor Naadige Konge haaer sendt Sup, pligen tilbage igjen til Erklering, og nu angriber Major Schor os saa hart med saa mangen Spørsmaal at Tilsvaar, Vi er En, foldige Folk, som hverken Kriger Eing eller Krabergang, saa vi kjøgter at vores mening og anspøning fordrivelse, vi Skiøner kunbagen, saa megent at Tilsvaar, saa vi Skiøn saa forbauset saa vi ikke vistes hvorfem selvet eller her, og mandtal saa Kaiger, Kiøn som de hafde giort nu stoer fortend, vi Vend at Fader haaer dog omsorg for os paa Vinlens Vaegen, saa derver vi dog og Land er fahre at hand saaer for os i vor Kryn mlig Tilstand: Vi haaer det hört og spurt, at vor Elskelige Fader haaer med ald Flid udfritet. med Dermed mands omgang med aktionen, og Fader haaer undersøgt det, og giøre det Tilkiende paa sin Fader, saa det megen lendes Kundkomen for lysset, haverlendes dens omgang haaer Vemt, og det er det der haaer fördes i stoer Elendighed, at vor Qvaerder er saa højt opdraven: Derfor beder vi ydmygeligen vor

Overliden Fader og Bedstefader, saa kunde os, og vores Efterkommere
vi saa ret i Hænde Mennesker at vi ere saa Bedrøvede, og saaer Efter-
komere vant imod de andre, saa vi blive Bestaaen imod de andre at de
ere og blive formummede Folk, og det Liv der er slidt i Hidsighed og Ufor-
liign Fader, saa vend vor nød og Trang, og striv til vor Øvrighed, og
til vor Konge om Vores Velstand, og Forlader der Jurdens mod os
ere Mennesker til Fordrømelse, vi drøne saa dertil, Vores nød er
store det finder vi, og almindelig er Bøiede for os, det følger
vi, men der af at komme, forvaaer vi iden ydre Gud og vor
Naadige Konge vil hielpe os: Kiere Fader andre vor nød for os til
Vores Konge, hvorfor vel er der Jamlat i zytelig for vor Konge
saa saa, Vores Kiede, saa Gribelse os i jammerlig for dremelse,
Vaarer af den Gudfrd og Skriver mod os Vores Velstand til Vor
Velbiynede Naadige Konge, at saa Land dy nygang faar mit op
lysning paa Vores mandhaftig, der ovres imod os, at det maatte
dy blive undersøgt, hvorledes det er tilgangen for os fattige.
Recommendere os kiere Fader i Jesu Velsignede Navn, vi vil
bede til den høiere Gud, at saa vil søre den ejenn i dens ven
gjed, naar de ejenn raaber om hielp. Vi forblivere Deres
allerydmygeligste Sinnum N: 10 de Septemb: A: 1744.

Hans H: H: S: Hansen. Clemed K: M: S: Mortensen.

Lasse L: J: S: Jørgensen Lars Andersen.

Hans H: A: S: Andersen. Niels N: J: S: Jensen.

Moyns M: M: S: Michelsen.

Vor mogtigste Allernaadigste
Kaar Konge og Herren.

Forn Faaende Mands Kon, Hand, og Kød for udpaa
det denne min dristighed, at undtloyen Følgende Videns
bjørd for min Allernaadigste Konges Fødder, og det for
jandt fordi at ing for den Ensende Gud vend ing Ejenn
ilder.

P. Supplicanterne saa mange som ere af min Menig
hed, ere Gudfrygtige, ærlige, Landsommelige og ere
Foldige Gude Kon, der faar med Hustrue og nogen Øig

№ 20. 13 Rim og Øyen Skilling.

Emil Poulsen. Kongelig Majestæts

og Dens Mænd i umyndige Børn underlig Skiftig og Gud-
frygtig i dens unge Fostrings Dieband.

2. Dens Allerunderdanigste ansøgning om Bestaaende af
2de Fostre.

A: Begynder de at beskrive Dens Gaarder efter Fosten, Hi-
de om Fostrings og Land ifølge andre pantenes ud, og om
end ikke saa den Dil laans, saa blier de dog der-
ved ikke hulpne uden til mange Aarlig udgift, som
Fostrets Ernæring. Dernæst Dens Allerunderdanigste
begyndning kommer allene om paa Dens Majestæts
egen høye Kongl: Clemence Mildhed og Naade

B: Melder de Allerunderdanigst, at Dens Gaarder nu
i paralel med andens for høyt opdrevne, derved skriver-
de den Bøn sandhed, der vore begynder de Allerun-
derdanigst Dens Kongl: Majestæt Allernaadigst ville
lade authentisere under søge, forat de Bønder
at der er stand dolus malus til Cronens skade. Derud
kan de og med den anden sandhed, Hi ingen alt Bon-
ders Øyen ant for nogen forretningende, som alt er ind-
ført, og der som det almindelige Øyen Landbrug,
saa er det fuld videnlig, at der blier mange og store
intriguer aabenbarede, i fald Dens Majestæt allernaa-
digst fandt for godt, efter Supplicanternes Allerunder-
danigste forslag, at lade det undersøge.

Jeg under os Naade for denne min dristighed i at underdanig-
ste Mand denne sandfordige attest, og vil, under alt Gud
naades skiøn vore Kongen og Kongens Huus til sidste
aande-drag i den Allerdybeste ydmyghed være min

Ydmygstigste Allernaadigste
Arve Konges og Herres
Allerunderdanigste troeste Lydige
Arve underskrift

And: Agerbeck

Clemens Frost en Gaard
paa Bornholm
d. 11 Sept: 1744.

№ 20 B Fem og tyve Skilling.
1755.

Eskel Poulsen. Kongelig Majestæts Fæstegaard i Haste, Herredsfogd i Kærnsherred, og Birkedommer til Hammershuuses Birk; tilligemed Kongelig Majestæts Fæste-Herreds- og Birkeskriver ved Embedet efter Lars Birch, giøer vidterligt at Aaret 1755 d. 5. Septbr. inden Kærnherreds Ting sammesteds for dette Tegn paastemt af Almuemænd for Herredet, og sammelagde en Commissions, saameget i den Dingsvidne Dag imellem Jens og S. Aabrid Lieutenant og vice Commandant Schor, samt Almue Tegne undkommende Sillen saud med 2de Mand af Almuemænd nemlig Peder Sørensen og Jens Andersen Trøsteborg at vaare forkjendte, samme Tegiørtes Tøsd, paastanden og aaden der for. Forrettede Udlæggelsen af Agerbeks Tegedring blev nøiagtig, samt ny lydende saaledes. № 18. Tap Skilling 1755. Da det er Kongens og alle Ministeres nu pur ønskelighed at øen Antfordigsed inden Tøsd at søge og vinde Sandhed og ing i Kraft Lemm pag. 201. art. 1. Jer ved Dingsvidne act. af 5te Augt. a.c. dispenderedes Tøsd at Deres Udbaarnesed S. Aabrid Lieut. Schor, saa inod Ret og Sandhed antlagnd mig. Men Vaard Deres Udbaarnesed, og deres Fald Mytlig i samme act. saaver paa Min aabenbare Sandhed inod Kongens lov og forordninger ved Vinnes afhøring; Dei inden Tøsmaal giøres om Sand Dagen i min Stavning Men vedting var Tegne de-vnkommende Ding, Sver vaar ing paa Min vaar Tøsgnes til: ved at Min Dings Vidne ustemmen at undersøge og Tøsiesen de i aaden af Eder selv indrømmeden Tøsmaal, i Sø de om forandringerne og Haarde sellen, etc: Dil den Tude giøres Deres Udbaarnesed Sørend lovlig Fiorten dages Varsel til Kærnherreds Ting som holdes i Haste paa den i lovens bestemte Tid, og Ds daarlig Tød d. 5te Septbr. a.c. for der at anføre min deduction Vennesk og godwillige Vidne, Mundtlig og skriftlig alt i forbemeldte Dilfeld. og som I ders S. Tøgefogd N. Selmer Jer aabenbaar Aabrid Lieutenanten Dil willin Sulled Dette paa nu Maaden, som er aabenbar ulovlig alt som aaden indrømmer, saa skemes i Sørend Dilsøn min Ding, Tid, og Tød derpaa at søge mine Vidner og Tøsiesser. Med ligt Varsel indkaldes S. Provst Thanck, og auditeur Thiesen: og skal denne Dømmes forrettes General v. Scheplern og Etats-Raad von Urne i Fald nogen den angaaende mødte af mig eller Vidnerne Tøgt eller Stevnet Deres Udbaarnesedder da Sand lade søge derpaa. og søge i Lieutenant Anders Sørensen Jer sørt ordre op i denne Sag inod Kongens lov og forord: inod Eder instrux, Ja inod Antfordigsed og Sandhed; saa giøres Eder Sørend 8te dages Varsel til denne Ding og Tid, alt at anføre min Tøsiesse til Sandhed Dispejarlighed, Almue Jordfundgaard d. 21. aug. 1755. N. Agerbeck, P.S. og skal der tilforn Tøsiesse Jesper Hansen af Allinge i Fald saud godwillig vil opløse sandheden Dem Dimmer til landets Tøgen etc. N. Agerbeck. I det Tøgt, opløst, og oplæst samt for Kærnherreds Ting d. 5te Septbr. 1755 Testerer L. Birch.

Pag: 3.

Hr. Bjørnegaard Selmer siger var for Retten tilstede saaledes forrøden at det
er over varsels mondum, om de, da de forbeyrede denne Dømmeing iden Kong.
Lands Høyesteret at løse sammen Dømmeing selv, saaledes og Kongelige Sum tid
til at appellere samme Høyeresi saaledes som nu saaledes meand i samme Dømmeing Maa
kaaldt, og derforan i andledning af loven burde udtaget Copie derav,
eller og tiid til at appellere samme Dømmeing. Dømmeings mondum saaledes
lunde iden Grunden at Bjørnegaard Selmer forlangede selv at løse den af den tre
Bjørnede Dømmeing, og selver lunde de Grunden ikke saaledes forlange de tiid til selv
at lade den appellere; Mens dette blev af denne Hr. Bjørnegaard benegtet, at saa
mange som for sagen var indstevnede, og Copie derav forlangte, var af denne
Copie under Hr. Agerbecks haand leveret hos Sr. Lars Kiøst i Rønne saaledes
da var at tilkaldes. Hr. Agerbech begierte at vidnerne maatte fremkaldes, dagens Ende, og af former, uden nogen indsnedningen, forsiktigheder eller indflygter, alt i skrevet loven og forordninge. Saa Hr. Major
Lieutenant Schiøts vidnen mødte saaledes Muldmøytte Andreas Jørgensen og for
hørte vilde forevises saaledes maatte Hr. Agerbech saaledes for dejgenen eller
Provisoren at fremtage denne sag saaledes derpaa vilde saaledes Agerbech
paaraabte hørte saaledes nu iden Salen til examen i den sag, derunder at
saaledes var fuldkommen maatte af Kongen i saaledes loo pag. 15 Art. 15: Ind
vurdelig sag at søge vurdelig Ret, eller saaledes vurdelige dommere var saaledes
dispens eller Provisoren saaledes nogen at tilsige eller forbyde, endelig var
saaledes i saaledes Dømmeingen i Ribelaagt Provisoens Tilladelse til overslod
sen intet stod tvistes derforan forabar Agerbech indsendende at maatte
søge sine vidner alt i skrevet loven og forordningen, Lieutenant
Jørgensen paa Hr. Major Lieutenants vegne i Ribelaagt en skriftelig
under Hr. Provisor Thanchs haand af gaarde dato som begierte los
paaraaben og aden tilført. Hvilken begiering blev oplæst, saaledes
er lydende som efter følger. No. 20. Sian og Dijn Skilling 1755.
Høyædle og Velbaarne Høytærede Hr. Major Lieutenant. Til eller
skiedig gienpaar paa Deres Velbaarenheds dende skriftelige af gaarde
dato lader ing ny andet meede, med naar ing nu sen andre bon
gronderer Hr. Agerbechs Dømmeingen indgiemen Dømmeingen, den ene til
Rønne Ting, og den anden til Hørsholms Ting, at de for diversa
objecta, dee i den første Dømmeing paa daaer saaledes at saaledes er Persona laesa
alt saa lunde ing ny nøyde sine Confession til at prosequere sin for
mente Ret, men i den anden Dømmeing opforer saaledes sig som persona
laedens, og dømmer for de Ting som er saaledes Entlet i vedtommende
og derfor lader forrenente min Confession ej extendere sig videre end
til den Ret saaledes har anlagt sag, og efter saaledes skriftelige indhold
de dato 5te Augt. den post allerunder angaaende som saaledes skriver
at saaledes høylig er klagt ved ved Dings vidner at tvistes saaledes
saaledes under loveligt tvistes er anklagt for Kongen. Jeg forblijver med
ald Consideration Deres velbaarenheds Dienstskyldige Dienner
Rønne d. 4de Sept. 1755. J. Thanch.

Pag. 6

I Anklagt og oplæst for Rörn forretning d. 5 Sept. 1755 Tedterer L. Birk
indkrift, höjædle og Velbaarne Hr. Obrist Lieutenant og vice Comendant
Schor. Agerbech paarend fand Continuerer blot den förste anlæg.
de sag, forteil ing, nr. nedtrykningen af min medfanderne Gynn i
alten indtrykte förmaaln som min dræning udvisder. der af fol
ger: at saa lidet magt brugdem har til at forbjöd sam dryivninger
Enfiderualsen under dette Torn, saa lidet har fand og til at for,
bjöd sammen at op lösen en alt anlagt sag indtil pinds tide, saadan
magt bruger vor Kunnsole regent iden nygang imod de grovnsden
Mierdeden langt minden land end preist iden allerdörsten daarligst
til nigen sig saadan magt, forskrev Agerbech sig herudi saa linder
vel den sin stat dömen i sagen paa fands forbindelsen, og derfor
tender nuden nygang af den Kongens Lov og forordning der
i at ing ie Lieutenant kaner min Kiöner, saa Hr. Obrist Lieute
nants vigen Kriendende Lieutenanten domnem lovme pag: 288 art: 10
Item at domnem höjn vel observerer dræmingen sichn der er
mangen ~~i~~ ~~at~~ ~~fort~~ derudi til at sam widnes byrd, han Lieutenanten for,
mener at saard en sinder kreben som i dræmingen er anfört maatte
og vorde en sag for sner kreben, hvor saa dræmingen paastaaes at
blien afvist – Agerbech paarend sier er i fands Continuations dræ,
ning iden en mand kaent som jen sar gjord sig saa til sorend sagen
medkommende, derfor begierer fand at kön sin widner, efi den sin
stat dömer, dömer nod mesner i förd nytter sin gjörningen, men
lad Hr. Agerbech i dnes förste dræiesk, efi det er jen forunderligt
at fands Contrapartner nan saa dangen for dræies, det maar vorn
dnigen paa at dens samvittighed er iden god, efi mesner derlig mand
som sar en god samvittighed kjegter iden for noynit ved sam skal
vorn dræies, lad mig da dette Hr. Domnem som min widner –
saa den mistænkte Hr. Kriig Thanchs vnigen Her mödt og sier for
dnetten anmelden sig Hr. Kriigdnes Broder sin Carl Tanch af Köne
og vnd at nekaen Hr. Agerbech melder i sin dræning at Kriigd
Thanch indkaldes at kön widner saa da Hr. Agerbech i dræning
gen og ellers paastaaer lov og forordningen skal nytter lovmes
saa da Hr. Agerbech iden sar fildt lovmes Tiidmuk pag: 32 art: 5
som begaaen dræden at navngiver begge saa er Tanchs paastand
at kriigdnes kaen iden hvorved dnetten navnes sin en ind
dræned sorend mand, iden sellers nogen widner imod sam at
kön mindtlig eller skriftlig, hvilket Tanch begierer Hr. Dom,
mem höjn vilde observere – Bijnkogend Selmer sin ved denne
dræning er indkaaelnt til at kön widner kordi fand sin Agerbech
skjelder sam for at fand skal faaen fnellet dnetten Obrist Lieute,
nant Schor til willin sin er aarsaken der loxlig, ved sinaaten
skal indvisden; men da Hr. Agerbech iden ryttes lovmes tiidmuk sammen
ment den bijnkogden i forskjelt, ie-villaadlig, da den bijkogden saa

Pag. 7

Pag. 8

maatte sige: udlænt Befaldningsmand saaver fr. Agerbech nogen
imod Bynfogden som saud selv tilstaaer aldeles udviisner, saa
saud alle at som Vidner burde derom nu bringe saaer at
Bynfogden for saauds vanbørlige vanrøgtenen, saver Bynfogden skal
staae for sine Beskandinger, Gj fuller saaver fr. Agerbech trøiste
sig for klaatte sig i nogen maade at selv komme retfærdelig
men der kommer imod gaaer til dingen uden at saaer klaadsøgt sig
med Biskop eller præsted der om; Gj fuller trøiste sig at saaer
sia forj Karsey der til, saver saaer Bynfogden paa saaer at
komme saa vel nu for Probstenes Consal nu for Probsted som andre
Embeds Mand der selde sig saaer retfærdelig og saa som
fr. Agerbech Gj saaer foldes giort komme paa saaer Bynfogden
medum at fr. Agerbech skiuer tilsolet at foldes giøre komme
inden saud skiuer tillaadt at som sine Vidner imod Bynfogden
der forudan sinds og ofte saaeninger at der er skiuer personer
nemlig i saaeningen for diverse ting, skiellet og giør at saa
ningen i sig selv for skuer sinds som er retfærdelig veldnlig
saa foldet – Agerbech saaerede: at Tanch saaer sin ie-modsi
Causer til dorfte protocollen er ikke at under, men at
Bynfogdt Selmer dømer i sauds fordsaaer er stemmelig for saauds
at Kongen er sat til at dømme under, ifst Vand saud eller saa
saud ikke komme pag. 30. art. 2. som befaaler Agerbech skal bøde
og saaeen saaend mand og vandkommende, saaen er vandkommende
er det ikke alle den der selv indvilder sig i saaend sagen, saaer til
alle disse, saaenes som er vandkommende, er det til at kaaste imod
saaeningen og opholde klaatte, eller men det skiuer til at som saa
dant nu saaer af disse vandkommende saa i sagen. Allerdaarligst er det
at Selmer vil saaer Agerbech forbiuden at trøiste og det skal
forij saud sid indtil ikke saa saad lov at som Vidner, Age
bech vand ikke om saud skal holde det daarligste galt at saud tre
skiellet at saaer vanvraad komme, da dog den Artikul af komme
som skulde forbiød er præst at dagdinges Vidner er aldrig ud
gaaet, Gj saaer saaer det i komme, en præst maa intet dings
vidner dagen: En præst maa intet klage sin ie-skiellighed: En
præst maa intet trøiste Vanskind. Men fr. Dommen lod mig
ikke indsindent som min Vidner – Bynfogdt Selmer kunde ikke
med sin under vaer at fr. Agerbech vil tilde sig ind at for
saaer komme som saud maaen stem dagner og i en anden saa
ning vand lov giøre saaer giort den ud og at lov giøre
saaer dolet om at præster ikke skulde gaae til dingen, eller be
fatte sig med den ie-vandkommende ting, er vel ikke strid i den
daarsagen, men alene for at præsterne skulde blive vand skam
ende, og nu giøre sig til ting, skude, eller til de slags fold som
vil vittle fold saaenes; Gj fuller saaer Bynfogdt Selmer at fr. Agerbech

Pag. 9

Pag. 10

Sagner mindre aarsag at fremme saa til Vidnes: for saa saa for saa
sagt: at anføre, naar saa saaes nu ad for sig under Bjørnfoyds
Gunst saa saa Aktene indsendt, saa saa Bjørnfoyd Selmer nudum saa
for paa Svaar at fr Agerbech nøi blieve Tillaadt at søge nogle Vid
nes imod Bjørnfoyds Formand saa saa dertil bestemte Svarer – Agerbeck
svarede: I Skrivelse saa saa Varslet modtaget med det at
søge en dedection over der paa beraabte Akt: der uden saa det jo
let saa sig at Selmer Scher til villie saa forbind sig i slutning
ing med de der i acten nu første til omes, alt saa lønner det ou
paa Vidnernes indsigende, lad os derfor høre dem, – Bjørnfoyd
Selmer maatte formuen at fr Agerbeck begynder paa sin Ting
sin er uden for Skriftmaalet, og der saa nudum søge for de,
clarede sig det sit indførte – Agerbeck svarede: dette fr Domme
giør end paa alt dette Studer med at Tillaade mig Vidnes fø
ring – saa fr Obrist Lieut: Schiøs Vegner for langer Lieutenant
Anders Jørgensen at formod fr Agerbeck faaer sine Vidnes førte
saa da vilde Imidlertid saa megt nøiere ordre saa saaes nøiere ind
sigelse indholt at dale paa de øvrige Kongens gaarder, saa vel
som de forandringer som skeninger om formuleder, saa det
først vil forklaren formod Vidnes blieve førte, Domsmand
indlagerede at saa ikke finder stunder i skeninger for sigen egen
lig paa gieldende indstemte, uden alene fr Obrist Lieutenanten
menes de øvrige alene for saa vidt den skemme kand være modtaget
de nøiere komme pag: 30 art: 2. Ifølge at fr Bjørnfoyd Selmer vel med
fr Obrist Lieutenanten er indtaalt til vidnes afhøring er i nu og
saaes sag at anføre saa da lovligen saa der kand faa begaaet, kunlig
med det Dinges videre føring imellem saa og fr Obrist Lieutenanten;
saa sig ellers end af de indstemte paa, skamede Tillaadelse i følge
komme pag: 288 art: 10 at skulde af Tilstanden fr Agerbech samlegges
formod saa maatte skøn ogsaa Dinges videre føring Tillades, er
angaaende, da kand Domsmand ikke saa saa i følge komme pag. 52.
art: 9. derfor kunde høyst saa ellers nogen anden vidnes forsøl, men
overlod det til fr Agerbeck selv, om saa der nogen forlöber sig og
gaaer uden de saa anbefalede grænser, der alt til de der sagen skal
paaskiende blieve overlaad, og alt saa Tillod fr Agerbecks Vidnes ønsker
saa der saa, at afhøres – Bjørnfoyd Selmer bad dette vilde til
lade saa naar vidnerne er naar gienen, saa søe ingen af dem
nu stemte, at saa maatte giøre sine Indvendinger imod dem saa
de blieve Tillaadt at afslage dette end – Agerbech svarede, om, ikke søges,
naaler til vidnes ønsker formyaaende afslagde end var ulovlig, og der,
for saa Tillade følgende Mand under ed at vidne godvillig for
denne Ret der nu Navnlig: Mortens Olsen Sandgaard, Hans Olsen
Sandgaard, Jørgen Nielsen, Niels Andersen, Mads Andersen disse.

af Christenlarsen søn af Søfren søn Kiøbs Sørgensen, af Rasmus søn Jens olsen, Mads olsen, mødte af Christenlarsen søn Niels pedersen, Anders larsen, Peder Ebersen, og Hendrik Ebersen, Jep Jensen, Jep Ebersen, Konrad Hansen Sønøyn og mødte af Rasmus søn Peder Hansen Svan, Begge Sognet Selmer søn var forrenden at for Fremstillet sig for Retten nu dette samme sandende og godvilligen møder vidner, vilde der med idem Friuden Retten at om disse Ting Tilladen at vidne, de da nu efter for sig om de skriftlig vidne sidst i følge lovens Tilsiger til Retten at oplæse samme for Retten eller om de ikke selv kand læse og skriver de separatim at giøre deres forklaring i protocollen, saa vel som og nu efter for sig dagens under End. der nøiere Tilsiger for de omsorgen godvillig møde vidner som samtlig for Retten Tilsagde kandes forklaring af lov begge oplæst, samt tilstod og formaand sig for nemnte End at vegte, Derefter Tilsagde Fremstillede Mandsolsen sandgaard at vidne og det Seperatim, som af lagde End efter lovens og med opragte fingen Haandt, for saa vidende nu for Retten oplæste St i denne sag skriftligen vidne som skal aden tilføies, saaledes er som følger, No 20 Fian og Tyvende Skilling 1755. — Anlodet for Sig og formøde Sognet Eskel Poulsen Begge præsten i Ellemmestre søn valedordigen Fr. Anders Agerbeck saaer landet os omtalt at vi for at faae saa mange og vitløftig Retter gang vilde godvilligen møde i Retten for Eder at oplæse saa snart paa nogen sørmaal, som Obrist Lieut. Schor og Lieutenant Anders Sørgensen giorde til os for Retten i Lønne, disse sørmaal St. Agerbeck har til stod os og anden Mand, som er Bornholm omgaaende som følger. —

No 1. Agerbeck tilspurdt os hvorden gid det til for i Lønne hvortil vi svarede: at der var saamange protuerer Obrist Lieutenant Schor og Lieutenant Anders Sørgensen og anden Mand, saa vi ikke vidende, at de vilde for vilde og forforde os, og de giorde nu Dem hvel og Tilder i Land os og tilmed os alt med pæl end vi vidende, og den gamle Agerbeck sagde tvivlet sin sag med nogen vidner, og da gid saa Retten, saa fulde de Retten lignende end magt i sandes Troverdighed, og var der nu vidner som ikke omstand dem, saa vitende sam derop saa Retten, og vilde ikke Dem sands ord i protocollen, og i for var det under lyst da St. Agerbeck bad for at sand ikke dømde Bringe sine Gamle sogne mand til vidner for i sand var bange at Schor tilsagde lade dem prøve en lign som de Dømde mand af sands Menighed der blev prøvede i vaaren forledne dage, da Ansigten Adjutanden Hans Coversen sig op for Retten og sagde, det var ing der prøvede dem, og ingen forslagde sam nogen Dømsmand for Retten den gang — No 2 Agerbeck tilspurdt: sagde nogen Dømsmand eller til at faae paa de mange sørmaal som sagde u-vedkommende, som Anders Sørgensen og Schor

giorde dit Ider! Hvad saa vi alle nij; men Agerbech sagde sandt
om 8 Xen spörsmaale men saande vi paa, saad vi saa widunder, men
alle de andre spörsmaale sagde ingen Beldt os dit at saae paa og
dog blev vi befalede at saae paa saaden og u-forsaatelyn, og u paa
sammen spörsmaal som vi ider forjonde, I saarmaynd Agerbech ind
satte sig der imod saa oftende Kattene dog slet intet Kongens lov
og forordninger, som Agerbech dit anførte — N.o 3. Agerbech
dilspurgte os, forjorde i alle de spörsmaal Anders Jørgensen
giorde dit Ider: hvortil vi svare, at saa vidt det var Dansk saa
forjonde vi vores Moders Maal, men naar vi sagde saaard
en tiinn eller Jon for Kattene saa blev vi saa forvildede at vi nij
vidste saad meening og Bryans de langn og u-nöttige spörsmaal
sagde, dej mangen Gange sagde at spörsmaal dennde Tabijdningen
fieldt vi forjonde ider at saae paa; men de sin spörsmaale
Agerbech sagde sandt os, og giorde dit os fieldt vi Breffen og med
vores fouders underskrift saae besaarde, men sign vi ider fra, og
land aldrig med sandhed nigt derfra dette vidner vi som vare
tilstede for Kattene i Lorne og saae og hörte saad der passerte,
Nemlig Morten olsen Sandgaard, Jørgen olsen Sandgaard,
Jørgen Nielsen Niels N: P.S. Andersen, Mads MAS Andersen,
Niels Jørgensen Jens olsen, Mads olsen Jyo MAS Madsen,
N.o 4. Endnu dit giorde Agerbech os saad forandringer der er
skeede paa landet i Sekers tiider, da land vi med sandhed sign
at der er skeet mangen forandringer i Sekers tiid, den første
og farligste forandring for Kongen og landet det var tydningen
uredelighed og Uinering, saad Travalie det var for os landets ind
bigger at bijde det mod og øen det derfra, og omkring i landet
for vorigned befalede os, det er os vel bekiendt; men saad stack
og fahre det er for landet, det har vel ingen sagt Kongen digtig,
saarlunder at tydningen var ord at efter paa vort land Borrekolm
formeenedes fiendens landgang, som nu der er ettet land stem om
fiienden skilde giøre landgang dit os, da nam vi forraad, og bort tog
en med sigen magt paa nu bort tiid; det den faam som tydningen
var digt imod, og fiendens forend vogt, det var fordi at i nu fast kunde
stem landgang med fold tydner og Canoner, det staar nu aabenbar for
vore fiender, dej der er saarlunder tydning eller standser eller forend dage
eller indtil dit sönn. Kongen har nu ingen fast stod at sette
sine statte finder, eller pengen ind, landets indbiggere har fullen ider
fast stod at sette sine Mindre ind, der gud naadelig forbiide at vore
fiender skulde vore fold os i formodentlig landet har nu ingen
tydning at flijn dit for at opholde vore fiender indtil vi fiid hielp fra
Kongen, det ikke ligger jen standser og Batterier ude, ingen Mand har
et stud Kiød, eller kiøgler i et huus af Kongens, men nu er blevne

beslutet af vores øvrighed at vi skulde hvem det for os forvogne
tiid siden, saa at vi kunde det løse til vores larm plads med dem
bestur, ellers landet kunde vore indtagnet af vore fiender saa med
kom til Riigsforderum, og tid lod og skud om der var noget at
tekomm for penge etc: alt saadant kommer os saa lign som landet
var forraad, I den tanke begyndte vi med største omsigt og for
skrekkelse, for derop efter at vor gamle og megtige fostring var
Minerest kom der et Moskovitisk skib under landet, og gik saa et
stod til det land, og lagde sig for anker: vi troede at det var ikke
uende at besøge landets englighed saa landgang begyndte vor at saa
tit saa vi fandt saa saa at i denne tunge saa efter at Mo
skovitisk skib ligger for ankere med Allinge og Capitainen paa
skibet saa sagt fold fos sig at vise sam aledning om landets
englighed. ijdermaan saa vi saa for at de samme ligger
saa skiftig forsøge landet, det kommer os saa underligt saa at
vores øvrighed vilde Minere saa skøn en fostring for at op
bygge nogle smaa huse der af igjen, efterdi kongen saa skal
skøn saa paa landet til bestemt saadan huse, og efterdi at
iden den bestemt partem af det befoldet skal blev forbrugt
til de smaa huse, endelig fordi man kunde betaler skatt, om
det havde vorret nogle bestemt penge af Schors Dit,
Tonnadrix, med at betale saa megtig en fostring Minering,
saa vihar saa dersøgt med at klage; gjem Gud! vort land var
intet forraad, gjem Gud! at kongen vilde sen til vores omligende
saa gjerne som vi vilde dem saa troe og lydig, og saa kødig vi
vilen stillers saa saude regering, de aldrig saner vi naadigen kongen
med vi saa saa i Januar 6 kurvieden om vi for unden tid om
den u-venlige og u-ophørlige pengene som saa bedragnet sig, og
begynt vorsaand forst paa Balen med Nuyntnet, da Obrij Lieu
tenant Schor var stam slog og sagde Matias Steid, saa da vi tage
de Compagnier Raaden om parten, ellers havde mit Schor slagnet
sam i sint paa dødt, derop, saa da Schor, død og betuedte sig lis
og befalede saa at Compagnierne skulde spille lidt, og ligge saa saa
det var giort saa befalede saa at man 3 slag paa trommen, og
iden at mennen, og smilkem bland sin iden, dend saa sit grønsar
i sam vejr blid, saa befalte Schor at under officierne skulde pryg
le den, men havde nogle bønt sen at skulde sen om de havde
fosten at vanden sinn paa igjen saa mennesket vi vann indmatt
fold, og lang tiden at vanden, 2de Rotter og en dag at staan og
exercere saa det at sont gid op og langt ud paa ettermiddagen
og nogle havde grand sen at løsen løsen dens bøner, etc: Mu
kom løbende i en hast ligge saa snart vi hørte trommen slagnen, saa
da Obrij Lieutenant Schor befalede at, og sagde med et forbittrede
sind og vrede sen til under officierne den mand skal de slaa 3 slag

og den mand skal du slaae 3 dog den mand skal du slaae 3 slag og slaae
du ikke, saa skal Dieverne gaae i dig, saa skal ing slaae dig, og det ikke
nytter andre, nu var der en mand som klagede at hand ikke
skulde nogen soldeered sidde den tiid for den ulovligen pøjgl hand fick
og nu er hand død. Nu nytter det en anden stadelig for andre
end hvad Wagtene som soldes nu ikke i Konnebyn, og kunne ikke at
der soldes hvad vagt paa soldningen, da kunde mand ikke gaae,
udaf fiir mange miile ad sønd, og vore landt, det taaerne var høit, og
da kunde vi ikke Sinael, og saae skiid fra Christianstæ som ligger 3 Miile fra
landet, da kunde ingen finde ufermodentlig vore folde os, men nu for
vores øvrigheed begynd at felde hvad vagt nidt i Konnebyn som vi ikke
for kunne og dragen for nogen udtid saa tem det lands eller Band, og
hand saa ufermodentlig vore folde af vore finder for den saae
eller sæd med soldningen som finden lund i en højd giøer landgang
det daae ubrendt og ubrugt. Nu har vores øvrigheed den
at for de ringste officerer i Konne skal vi udvaate Presentere og exer,
ere, og det skeer vinter dag i haardeste kuld og frost, og forsøge
nogen sig at ringste handygne, saa tager de paa os og vore skam
pøjgler os, som det skeede at Adjutanten Schors Søn befalede at den
Mand som stod paa sin skild Wagt skulde gaae ind og pøjgles og
saa fick hand dyttig pøjgl, og maatte aflegge sin patrone taske, og
paa sin skild wagt igien, og siden de anden nu nytter enden for ner
og gamle Mand som ikke maae sligen fra Nationalerne, og skal giøer
hvad wagt i Konne, og de bøyd fra vaaned skal vaaden 3 paa 4 Mile
vore landet. der var og en mand der fold vore en bron paa veis
som til Wagtene, og var nor drukent, naar hand kom til wagtene saae
Ingineren hand en lidet forlindring til hand blev dør igien, hvor da
Adjutanten Schors Søn sagde at: vil du have forlindring saa skal du
gaae til Castilet og staae din post i 2 timer, hvor saa den mand maatte
gaae hen og staae sin post i 2½ timer, og fick saa fieber, eller kolde
sygen kaldet, og sagde den at der nytter formuuldet den kuld og
frost hand udstaand vinter dag, og saa skal vi staae og exere saa at
gnaasent er fordi at skiøn vore fingan, her er at mineren at
i forrige tiid udstaand hvad vagtene med 7 Mand hver afløsning
og nu skulden udstaae med 10 Mand hver afløsning, der for kolde
hvad wagtene naaen ou paa landet, saa at bønder som skal vore fol,
dattere, og vore fra deres ringe aarling 4 à 5 dage, og nogen det skeer
højden og Waare tider, saa er det stadeligt, og folk skal kolde og tauen
paa Konne gader ou Rotten. Nu 10 Mand udstaaer kongen mand med 7 Mand
hver afløsning etc. Nu er her ingen Dragon som den har vaaret die Con
firmation, og skal dagen gnaaer og exere med de andre Soldater, og saa blev
befaalet at alle mage dragon fra 12 til 15 daar skulde møde i Konne
med i waaben tiden for at lade skiøn dans staae, og gaae saa der fra
og til Nexø, og skulde dagen gnaaer, og vore Soldater, dette skeede mere
Schor var Commendant her paa landet, nu formuuldet den ikke lovligen
omgang med den ikke opførligen pøjgler som skeede paa hvad Wagtene

Pag 21.

Pag 22

Pag 23

i Lønne, saa giorde vi os en liten Supplique til vores Capitain Poul
Ancher i Kerøe angaaende om den u-loviligen, og u-opførligen prygling
at haue wilde afbende os det fra vor Øvrighed, hvor saa den liten Sup
lique blev os saa u-naadig optagen at vi blewe sendte ud Lønne
til Seperered Krige for fø i 5 dage, og maatte gaae og ligge paa
gaden, og maatte ikke komme ind at Dale med folk, eller faae lidt
vnderhaandlesse, men blev holdt langt ude fra Byen af nogle andre
vnd under officerne, og siden saaed Krige ikke Dom blev fattet over
os, at vores Skulde løbe spids Rand, og andre blev slutte, og ad saa
widere, og saa blev os bekiendt giort paa Tredie, Torsdag, Lørdag
og Søndag sidstene, at vi veldig for nogle dages maae søge mere
og hvis vi det giorde saa skulde vi vnderlig straffes derfore, og be
skylte os for Velbere og sammenrottere med widere. Nu blev
nu fire Bønder udsendte til en Land Commission, som Øvrigheden
paalandes Tractere at det skulde ware, og da sagde Etats-Raadet
til os, vi løbe med saamme, dieme, og vilde søge Kongen, og saa
sagde Etats-Raad Urne, at vi løbe og søgte liig som hele landet
fandt faaed prygl, og der for idaues med det faaed prygl mere, og
saa sagde Etats-Raad Urne, at vi for nogle dages maatte veldig søge
mere, for Kongen vilde ikke vide af os at sige mere eller
vort vanrøb, hvertil Bønderne svarede, at de maatte at de skul
de faaed nogen Nath paa deres Suppliques indhold som de søgte
Kongen om, hvor da Etats-Raad Urne sagde: her er ingen Nath, men
gaaer ud! gaaer bort! De Kongen vieden vilde af os at os vanrøb
at sige mere, hvor saa kiem mand gid til Byen igiem og sagde at
efter som det skulde ware en rigtig Land Commission som Tregiere
at regde nogen Nath, hvor til Etats-Raadet svarede som før, at der
er ingen Nath. Hvad skal vi nu giøre af! vor Øvrighed er
Uiendet vore Sandfer nan ødelagde som skulde ware vort Bedste
inod vore Fiender, der Bud Raadelig for bede at de skulde stå i
vor Lid, Krud og Kugler er os for taget, hverken Soldater eller
Dragoner saaer at Kunne stå Krud, eller Kugler, i det Huus af
Kongens, dette der 3 à 4 stue Krud die sidste Maand paa Mønsdag
saa skyder vi det bort derfra, og saa nan vi liig landiyn for Krud igiem
der efter, Kugler er os for budt at vi nij maae faae die Kiøbenhavns
og Fremmedelst ved den ungang som har vederfaaret vort Kiøn
Bønderne Land Borringholm, Øvrigheden Uiendering, Skiøndsmanden
ødelagde, Krud og Kugler for os Dagelse, og den u-loviligen
og u-opførligen prygling over faaed Dagelse, saa sijnes vi at vort
land er for Raad. Hvad widere: Enden skal Bønderne liige nu Dragoner
hver for sig, og Dragonerne skal faae pist i Haand, og Kosander der paa, og
Høfden Manskiether om Luoren etc: og Bønderne skal selv giøre Vagt og
Mønsdag, og nogle Bønder skal Kiøre Soldater, og skal parere paa Sand
Vagten i Lønne, og ogt og Vagt hver Vores Øvrigheed Befaler os det at
mønde og parere. N.o 5. Die spurde Agerbeck hvordant vi nan forrøiede
med ved den ungang som har tildragt sig i Schoris Diecker. Hertil
Land vi svaer med ved sandhed, at vi og vore Kiøner og Børn nan Mis,

Pag: 24

Pag: 25

for nöjende, og Giuder der vores, at naar vi skulde fornd Vogt eller Mönstring, saa vend de ikke mitten de sine deres Mand igjen selbrende eller ihjelbrende, dräb, eller bevendte formedelst den ikke-lovligen omgang med pasjen og slag, som er paa liv og selbrands dieb stahlen. Ydermeere er det os umuelig at vi kand vore fornöjende naar vi sjöne at vort land er ligsom saa forrevet den förste Karlson Kongens Haand der faaer lijst til at tagen os vort, Ej vi nu uden Kostning, og uden skandsner og uden Erstatt, og dog vort land er Nöglen til de Nordske land i dignet, som de forpandtigt sjöne, og saa nu vi ikke fornöjende derend at Kongen lieder staa her paa landet; Ej vi Ejdner saa ginem saa gienem, og den tiid der lebnes op paa Predikestolen og Kirken Vinnere at vi aldrig maatte sögn og Kongen vilde ikke vise os at sign mimen de blem vi saa forstrakt og Miströsigen at vi aldrig maatte hör vi skulde vende os, Ej vor forskrönligend og Dieflight er til Gud og vor naadige Kongen etc: —

Ydermeere: Nu skal hver Gaard vore bödelne timmer, og dagen bödelne omgen saamm til saamm 2 gange om sommer aar, og 2 sp: hver gang, og det over hele landet det er 4 sp: hvert Aar. Og ligeledes forordner det man gnefatigen Mand at hand skal Kiöbe at hvert ikke hesthaand at fatte om sin hatt og det hver Soldat over hele landet, og for den skal hver Mand gien 8 sp: og vi kunde gienem ikke tolerere os den for 1 sp: og hand forstandes efter der gield over os og landet de derpaa Mönstering blev tofaldt at vi skulde prigles det er ikke-signligt, Ej vi havde Vaadsnud og vort, og saant vaade Ballner og fornd Vogtnes prigling, og förte at officerere til dem kan at vi skulde absolut prigles etc: og Bönderne skal leien Dragoner af vores egen folk og vi nu nu mand alle, og alle mand nu til at forsvare vort land tillige med Gudz og vor Kongens hielp, etc: Og det underviser os sinrelig at vor fornd Vogt er komen paa at sadd hver det intet land timen til landets Defensionelser, men Bringer kun til de parade for Officererne, og os de prigling; men den tiid Reeds vor vort lands förnöden Vaiglud da blev vi exercierte i at skiöd de til skiös, og med skrandne at udfolde vores sinedres Commando, men nu erigles vi for slight som er ingen del Nytte, Ej om vore sinedres kunner i landsforst saa nu vi snart over vinden der Gud naadelig forbiöde det skulde skee. Der er nu mel mange skaden ting som nu af Mangen Vaiglighed, som der form forbigaaes for vidtlöftighed skyld uden allerede skiöne Nytte foldes her paa landet de sjöne vi at Gudz for Bönder og udlöjnen som foldes skiöte, at Guder Mand, eller Guden kone og Barne faaer lidt, eller intet i arden at Kongen til hielp for de u-nöjdige saa alliga mel Gagner de saa mangen Erstatning i det de skriver lang Dragten Bogstaver og vidtlöftigends skriveser gandske lidt linier paa hvert Aark papier som skiöte Dannemen Land udviisen, og kunde vi faae at vide hvor mange der skal Betales for hvert Aark papier at skriven over, og saa sjöne vi at Kongen lieder staa her paa landet I det at vogen af lands Capitale Gaarde blev bort solgt for nu bagvedt, Kaulig Leensgaard, Frandegaard, Westregaard, og andre som

Pag: 26

Pag 27

Pag 28

Dennes Høiten Tænes udviisner die ytterligere om Kongens det Befaynr. Imi-
paa vel vi for sagt og nu ved os Enigenes at Priserne, formuedes vitløftig
förmaal skjeld for Kattum af Schor og Anders Jørgensen for at for-
vilde os om det Stande for landet i Lønne, men vel det vi saa sagt og
skrevent, og aldrig skal ellers Land skrevaan i vor mynd vi nu maatte
fristes der om der paa vil vi sette vore Egen Høiten Navn til paand og
dette Protokollen vi med vores Sindbers underskrift, for Kattum landet
det saa oplysen og tilstaaer under lovmæs End Vora samt Sinlen os Gud
og Landets hellige Lov. og da Tænde vi Eder Sr Bijfogt Eskel Poulsen
at i ikke lader nogen plaga os En foldig Mennister med underlig
förmaal ikke heller pijner os i Sinde Dinner for Kattum som Bijf-
fogt Selmer giorde med os for Kattum i Lønne, Ej da var det saa man-
gen vitløftig förmaal at vi forstonde dem ikke tilfidst; men saa
vidt som vi kunne at Sige nu derlig Mand saa Tilstemmer os for
Kattum i vor En foldighed at Kongen lond faaer samtid at vinde,
sit land og os til bestiner nelsen, Ej at vi vidner samtid det vil vi
Ikke vore fingen for hver Mand i den hellige Enemigheds
Guds Navn, og altre End mynd Saa Sandt hielpe os Gud
og Rans Hellige Ord.

Morten olsen Sandgaard, Hans olsen Sandgaard Jørgen Nie-
sen Mads M A S. Andersen, Niels N P S Andersen, Jep I M S.
Madsen, Niels N P S. Andersen, Anders A L S Larsen, Jep I E S.
Eskersen Hemd S H S S. Hansen Sørvin, Mads olsen, Jens olsen
Peder P H S S. Hansen Vom, Niels Jørgensen, Peder P E S Chris-
sen Ole Andreasen, Jep I I S. Jensen.

Lieutenant Jørgensen paa Sr Obrist Lieutenant Schors Vegne mod-
tor under sig vore den skrevne og vitløftige klagen ved den oplæste
viden attest, Menes formoder at der paa sine beføiende Sader og den
aider nod Bliver examinerede om alle ting der ved vore sanden, Ej den som
saaer saant ordre at forflytte Sætningens gamle Mænd, saa vel som
Standers, og Batteriers forfordigelsen, ellers og Skulde det Stand forsvaner
nod dens giørninger imod den Gemmen Skuden, Eller den Gud
vore lovnd, at der ingen Ting skeer inden Kongelig allernaadigste Tilladelse
der paa landet som er Kongens afere angaaende. og ellers hvad sig an-
gaaer det ved denne Memorial, ellers hvad den skal Tilledes at Obrist Lieu-
nant Schor ellers Lieutenant Jørgensen haver inden Kattum med Lønne
Bijn Ting gestionet Vidnerne, haver det sammen vorst Lovlig og man
saa den oplæste Memorial gielden saa vidt som den land, Menes i det Forad
Obrist Lieutenants og Lieutenant Jørgensens nij die nogen presidice ellers
skade – Agerbeck Tvivsten med en Deduction af 4de Sept. 1755, hvor for
sand Sahde acten at vidste die Tvivis paa at adskiling gid ikke saa Lovlig
die i acten for Kattum som Lieutenant Jørgensen Fodner paa, saa den
Deduction sand Enigenes loss paa stremme og acten Tilforte, saa den
Enigening Eller ytter Lovnd, saaen Deduction er saa Lydende: N:18,
Kap Villing 1755 den Velædle Sr Bijn, Ridder og Hvamte fogt Sr
Eskel Poulsen. – Gjem Due Lavmuk Gud. at Kongen

Pag. 29

Pag. 30

Pag. 31

Pag. 32

Beldrig mænd maatte saa af skyldige opbøjnes at søge i sin land og riger, som ing dem gang nu nødtvungen til at lægge mend for sands eller retfærdighedens dørn og skellighedsøjne. Men mand af saa høj Barge som obrist Lieutenant og ville Commendant Schor. understaaner sig: at lægge vor Monarch nu i sandfærdig klage, saadanne mend i-lovligen tvivlsom uagtet mig maatte under pretext: jeg er at i-ronlig forend. Min Egen Tilhører Schors procurator, Lieutenant Anders Jørgensen agter saadanne sin egen eller widenerens vind og eigen Kaligheed mænd end jeg agter sunde saalon, de sands sunde lovs gaar i-paa: mod i-Kaudsed, og skammelig lovstridens at giøre kaudsed i-Kjelig. Domænen selver tvilder dette i ret til vilin. Alle disse kongelig tvistaalende mænd agte imod ed og pligt ikke kongens lov og forordning mænd: om ing saaden lagt et kort blad i dette for dem. alt dette tvivlsomme ing for af at Zings widen act, bagnd til lønne tyndeing d: 5te aug: a: c: og det paa følgende Maand. 1. da ing blev indkaldt til lønne at reprimenderes af kronsdem i 2 fadstues overvanskelt alt i kongens navn, men og ikke at wiste mig kongens haand derfor, og skrevdem i protocollen saaden ekmaalt mig som sand wilde, saa tilad sand mig ingen svar. Men da min i-skyldighed var mig vel tilkendt ing og saan af lovens pag: 201. à 1. at det var mig tilladt at tvivle min uskyldighed, og lægge Monarken den emen kaudsed for øjne, men da erfaring lærer: at nu hver som giør ikke skjøn lighed, de det aa, tvivlaar sands misgjerning, saa skjønde ing der af: det wilde falde mig uangenet tvisvarlig at tvivle forend sagen; de min anklagnen wilde af ald magt søge sig fra den ind i sagen i-vendtommende dreit dral til dette at forandrem, og for iden skes at ausbnes som nu i-ronlig, dette liver Mand, saa opvangende ing sig dorist wis de lig skender Schor har tilindet sig af til at forfølge mig acten p: 1. a og pag: 2 a: satte ing Statum Controversiæ, og der paa lagde ing min stæ ning i dette act: p: 2. b. til pag: 10. der i findes kort det historiske som nij skulde tvivlsens fra p: 2 til 5. derunder Marsbagen hvorfor ing var nød til at dømme p: 5: a. derpaa Navn gav ing forend sagen, p: 6: a. og dens adskillige postder p: 6. b: i alt dette var korte tolv Enus stænige widner paa: at der er iden at trunsten i-kaudfordigt ord i min stænning. act: pag: 22, a. p: 30. a p: 70. a p: 71. a. p: 72. a p: 77. a. Denne stænnings kaudsed, saa vit forend sagen angiid tvivlsen ing widen i en udførlig Juridisk Deduction act: p: 36. til 45. Men som kronsdem udgende mig ildtog. act: p: 23. a pag: 22. a. og ing act saa iden lunde wide: hvad ing var anklagnet for; de alding skende sunnelig, saa lond ing Schors egen fordigen tvivl til hør act: p: 25 a til 27. i dette tvivlsens N: 1. 2. 3. og 4. tvistaiemer hand mig som at falsk galt Minuiste, men forant var derpaa i acten p: 42. a seq: p: 30. b. men N: 5 i tvivlsens p: 26 som er den grønste tvistjedning, har ing i acten p: 44. a og fra p: 64 til 69 dieskantelig

Pag: 31

Pag: 32

Pag: 33

bevist at være ufordrøgt. Tad vaar hand med ufordøyelige beviser
maatte haave givet beskyldningerne saadanne skin for Kongen act: p: 39.a
til 41. alt saa har ing nu fat min hoved og paa nu mere end i Sidste
den loan indviklet i lutter Krom spring og Cavskrøyn, som med
saadanne Cun og allerede bestinutte sig af i sanden aften. 2. Hvor
den Tarn de sig da ad at indvikle min Ære Dandsed i Mørder, og
nu i evenlig Vitlæftighed. Ing skaner de bestinutte sig af lutter ka-
bulistiske Cavskroder, Jsi 1. naar de alle Cunigen om at nogte mig
Ærlige, Naturens Lov og selden Ærlige er grundede til alle loven
der af følger: at ligesom der er en adskilligen forskiel i at ligge, saa er
der og adskilligen pligter knyttede i begge loven, alt Ærlige. Jsi loven
land iden befaln mig som overst Ord, den befaler Obrist Lieutenanten
som vice Commendant etc. Dette alt saa er hver Dag i loven befalet
er fiis hand, fraeder sig iden til alle handler, men blot til den
hand loven vidst nymelig lyder paa: følgelig var det en ufeil
Cavskraag: at provosten havde nødig mig Ærlige. Anders Jørgensen
der paa hand mig afvist fra Ærlige i kraft loven p: 287. a 6. da
der dog iden befaln om Cudrends sagen, Lov loven p: 375; Jsi i
alle mine Ærlige sagen tilader loven mig, som enden undersaat
der Ærlige Ærl. Loven pag: 15 art: 15. følgelig har ing iden behov
at bestille det af kreften, som Kongen alt har givet mig, Jsi i
det Ærlige vend ing iden kreften har nogent overe mig at befale
iden dis minden stenen ing som dog til der om act: p: 16. a, men
fid kng p: 23. a. er i assisterede Selmer disse Ord af ald magt
Ærlige imod min protestation act: p: 13. a og pag: 15. a. da Selmer for-
lod sig hand sagen, dog protestellen og der i sig stenen nu inquisiti-
ons forrettning over mig act: p: 15. b. skiellen ing saalenes begyn-
nede, at hand for skam skyld iden kunde Ærlige stærk mig fra Ærlige
men da vendt gid at Sekor mudende forbud fra Kiøbenhavn, at
ing iden maatte dagen tinge viden, saa begyndte hand opbetelsen.
u-anstand loven siger p: 40 art: 24, at saadan opbetelsen skal
skee med begge parters samtøden, saa tillod Selmer den dog imod
min Villie act: p: 18. a. da dog loven paa den stedet for bejder en
Domeren alt saadant lov loven pag: 50 art: 7. pag: 51. art: 8. og vide 52
art: 9. men dette agtede Selmer slet iden, alt saa maatte ing den gang
vige Ærlige, og da vend en Legislations skriverelsen koren præsten mig
for provosten, om som var giemt magt til at ude luden mig for
Ungiavingerne bestinuelsen under dets loven; men da hand i mørkt
Dorde haave da! hvorpaa, saa fid ing lov paa min Gym ophøre at
dagen tinge viden, skiellet ing dog dets inden skal og dør ophøre.
Tuden kunde hand iden Tarn sig at aabne mig som et ærlig
hoved etc. Lov act: p: 23. a. ligesom Sekor beskriver mig som et
falsk galt Menneske pag: 25. a. No 12. 3. skiellen den Kongen be-
skyldning ing derpaa igiem dens med 12. lovskaden widner af adskillige
sagen her paa landet, som act: p: 27. a. p: 30 seq da en Ærlige 2 aller blev fat

d. 12te aug. a.o. Saa Engjundtes lostrodnerne ~~dig paa~~ kjøre det for alvor;
I Actaen pag: 18. a. forede Anders Jørgensen lovnt at skaffe en Kongelig
Rescript som for bød mig at dagen dinges videre, men sinn pag: 20. a. forny
sand om ing forede den, og der paa p: 21. a. Engjunder at skjelde mig for
usklar, og u-sandfardig, derover stand, etc: Jo lod mig selv og mine
Forsvarere mund: at ing var det fort i acten for en løgnere saa sand
her mand har forsvunt lund lerne af lovnn pag: 999. a: 2.3. hvilket dang
Selmer gandske skjelv i stedet sand burde straffed det efter lovnn pag 100
art: 2. men saar ynlesen ing lund, og saar lovnesskj ing skamde lund
sinne af acten pag: 22. a. saa dan det widere gid det for dette mann widenne
sigrifed uegnu Mænder. I bud var det mundeligt at provstenes søn og
broder søn Carl Tanck var ent u forstandt Rosen vis, ing bod sam
ofte skjøte sig ples, men Selmer dans skjelv og bod sam skuden saa uregnt
sand god; er det at folde det efter Guds og Kongenes villin, da ing saa
lundes saede ligesom tøgtet mig dette del, saa gid u-ent og lostrogen
forst ent for sig for vann alvor; Ifi alle wiede saan handsaden skulet
der saan giørtes 3 Præsteraab, jo lugnen jo skemen, aldting blev
delad af Selmer, aldting var uddem daarlig, eller u-sandfardigt alle
u paa dramt, følgelig forudsagnen u-vedkommende aldting skende ligesom
imod mine lovgrundede protestationer, hvorfor Selmer dannde Dæjnen ples, at
alt dette var sig saa sandsynlig tvivlsom ing paa følgende maade: a. kan
det widen skal sette sine og saligheed til pant paa mandens i en sag, som bør
mand ikke spørge sam udem om denne ding, først hvad sand har: Dante der
ved: hørt, og for det dendin: vand wist! med øjne sinne sand med øre
øre sand, og med fornuften, fadder og Engelter sand sagnes sandsynd.
der af følger: at hvem der spørger det widen om andet sand spørger daar
lig. Men at Sikor og hands fuldmegtig Anders Jørgensen har Engaarend
den daarligheed, det lund Klien Vanlo klar af Commplaner i hvad daarligheen
med i acten pag: 35. a. at spørge om widenet har brug Sikors klagen over mig!
var det ikke ved de mandsen ing var u-loglig og u-sandfardig anklagnet!
hvad daarligheen med i acten pag: 46. d. at spørge om widenet vendsen Sikors
omgang med klagen. Dem alvidende Gud og Sikors mendsigonen lund
jo alenen wiede det; Ifi undskab Dejlen i skjøt i mørdet for mig at aabenbare
barne, hvordan kunde uegnu wiede hvordan anklagnen var sig ad at spørge
Kongen bag vandsids ligs, som der spørges pag: 46. e, eller, hvordan Kongens
haand og vejl er blevnn mistænkt, pag: 47. a. ing ples vend iden om klagen
uegnu vied er kommen for Kongenes øjne etc: Men ent unnen mod gall
og daarligt end det at spørge act: pag: 56. a. om Kongen ~~paa Majestetens~~ Øjne
Dræn har omdent paa: at Kongenes Haarde blevn solen for lat; Ifi hvem d.
sider paa Kongens Dræn! er det ikke Kongen ples! hvem skulde hand
tilklagen sig for! Fie! er det ikke daarligen mersigt! hand lund iden
uegten at der jo gid mand om at passen folde pryn af om de wiede ellen
mulen god Kiøb paa dens Haarde. Men hvor daarligt er det iden i acten
pag: 57. a. at spørge widenet om Sikor hafde u-sendt disse Mand og haad uegten
af pryenen mod! hvem! ikke Gud, Sikor ples, og disse Endragnen lund
wiede det, ligesaa u for uretfig er det i acten p: 58. a. at spørge om Kondrans
klagende over de fod deres Haarde for forlat pris! Nej, nu hvor er Dejn i fie

Norring. Men Kongens Øren mand saa ondt af at Deres Monarch skulde
saa skammelig bedrages sit Øre, dette maatte vorre med i den punct. Men
nu spørger ing: er det Kongeligt handlet imod sin Konge! Mod sin egen
Ære! mod Widenernes Ære! Mod Sandheden, og imod mig i en Stat der
er sat i Kongeligt Navn? Men Hundingenen som Widner paa den Mande
etc: Men følger iden nu her af 2. at alle disse og de øvrige spørs-
maale ere u-paa-anexte. Aden viser jn pag: 48: b. p: 51. a. pag: 52. a
b, og alt saa har mand her handlet crabbenlogen imod lovene p: 30. a: 1. pag:
106. a. 7. Er de u-paa-anexte saa følger deraf: at de og C, ere den paa
anexte Sand sig ganske og aldeles u-vidkommende, skiellet gang over gang
Blev reenedt som aden p: 22 a. p: 47. b. p: 53. a og 54. a. og skrem saa der
nu over alt sines: at Herr den Schor, Anders Jørgensen, eller Selmer afhandl
Kongens lov og forordning som ing dersten lagde den for, og bad at den! Nej
o Nej! om ing havde lagt den en Bibel for saa havde den skulpet ligne saa meg
som Kongens lov. det er: intet! det intet Tilsammen, u-anseet at Anders
Jørgensen selv siger sand Sand sagen var. lov med forundring aden pag: 53
a. det allerfærmeligste er: at de D. Tolkeren sig af rabbenhavn u-sandfærd
sud. at Schors Tilskyndinger over mig ere u-troe dig, har ing for hen an
vist Tvivs paa. at de Suplicerende Bønder vare opvoxnen ere u-sandfær
dig ad: p: 44. a. her paa har Schor og hands Anders Jørgensen hun iden
kundt spørn at Kuiden ord. ja hand kand de formaar imod sandhed!
intet! aldrig det vinsten, det falder mig dunkt at hørr at min egen
Tilsømmer Anders Jørgensen kand vere saa skam løs gang over gang at
spørge i ad: p: 46. C, om widenk med at Schor har vanstrand Kongens
lov og Mandater med at dagn dingsmidler over mig etc: som ing tilskyl
der ham for? Efi da Selmer i Lauft forordningen 3 Martij 1721. a 13. ud
vild forklare widenen dette spørsmaals øjemmed, som lagde ing dette u-sin
fordiglend for Lystet. aden pag: 49. a. Men hielp det nogt! aldrig intet
Anders Jørgensen har dit lagt saadant af min prodedninger? Nej! Men
saadant at u-blue vandfast skulde Schor jeg bringe tilsaa hudig og u-
sandfærdig en klage etc: af alt dette sanes. C, sand for nan Domaner Kongen
har i Selmer: Til at tilbede dattenes sidd. Forordningen af 3 Martij 172
signer ad: 10. at partenen skal nedfold sig for sagen u-vidkommende
spørsmaale, Men Selmer barnede selv Mienn Tilalle Anders Jørgensen u-
nødigen og sagen u-vidkommende spørsmaale, aden pag: 28. a. pag: 32. a pag:
46. b. pag: 54. a. ja pag: 56. b. Tafalende Selmer det Kongen har forbudt.
øjemmedne er det, der og kand giøre de Bøder giørninger Tilde første
misgiørninger. der for befales i samnelte forordnings 13. de articul at
Domanen skal forklare widenk spørsmaalenes øjemmed. de mand nu skind
barlig saae at Anders Jørgensen sigtede intet andet Til, end at forvilde Widenen
og forvirre Sandheden, saa havde det vant Selmers pligt: at viser den disse
Ståen lostrodenes, Men hand vilde her ikke adlyde sin Kongens Willie. Lov med
forundring ad: pag: 49. a. her hielp ingen af alle min prodestationer, som
over alt sanes i aden, og Tilsidst en ansigten. Ing har brand indem og ude
lands Tilset lidt i de Bøder Juristers skriftner. Men ing har aldrig fundet
at den sag giemen kand eller maan hørr flere widner af, end sag sagnen
finder forgot at bringe, iden saa er: at den sag giemen dagner NB: Contra
dæning. Ing var sag sørger. Ing satte alt saa rettem. Ing førte widner. ing bevist
min sag. da den var tilstrækkelig bevist opsøgnd ing dattem. ad: 69. a. alt ved si
hvertie skulde ing bringe dattem lugnen, naar min sag var bevist. Men hand gi

Pag: 39.

Pag: 42

Pag: 43

Pag: 40

Pag: 41

Pag: 44

Selmer for: Vandelig: Utroelig Ting; Hr Raabyerd Schor havde iden Tagnd Con-
tra Indvening, som Tilford havde saa dog at Continuere med vidnes examen i
min Fraverelse, da Tilford Thiessen og Tanche at agere i protocollen imod
mig i min Fraverelse, u-vuldt de havde stadt idet indtil med sagen at
giøre, alt Schor dil villie lose ach p: 70. a seq. ligesaa paads spillende Selmer
mig da ing forte Ringe vidun mod prøuden, og lod sigge mig for ligefad, det
var ing bevisd paa af protocollen at forrevisen paa det sted ing agter mig til.
hørlnedes den ellner Comoedie blev spillet siniis af alten, og lod fortellets af
vidunerne, Naar Schors pryglen blev nuda trevisd, ihuu at lod dog forening
af nu maad, som lod hende lade selvmedden pryglen af for at slippe til domer
en, Nu prygl havde giort saa vedygtig til Soldat. lose alten pag: 73. a seq. af
Indvieynn i alten pag: 9 og 10. a. hvor at auditeur Thiessen var varslet som
vidun, Hr lod havde ikke fortalt i min hues i Lystnelse Michaelis, i min,
og min Kones paa for, at Schor vilde doinge saa til. at giøre sig vidun
af Ringe protocollen. Ing vilde iden Ringe lands vidun uvel; Hr lod
dorde Maanstnn sellnen forbeaar sig, med vedtaan landsfaden, for kommer
dette Casserede vidun i alten pag: 78. a. og spiner lidtner logner af sig, hvilken
ing intet vil haabe at Kiøn i saa ikke igiem. Men hvad skulde Tan-
ches u-modun lander i alten pag: 80. maaskee til at vinde Selmer og
Hr alten pag: 81. a. er det som vogende saa op til at tillade mig Ringe
vidunt udhad ellner alle disse Skromspring. at ing i dag iden vi dner
mig ind i mig u-overkommeds Ting lod vidnes der af; Hr ing er min
Kongen Laugnd skyldig, som saa ondig skulnes for forudd sellige øjen og
øren dette land til u-loden, og dette indbygnan til Samer og nod. Ing er
min Konn den forderligsnd skyldig; Hr ing vilde u-giøren saa min Ven,
Inuda signer Konnes pryglnd, ellner ingnd spidsrod. Ing er min anklagnn
dette skyldig; Hr lod saa yttet bevis af mig paa de forsmaaln lod sels
for indtrengt i alten. lose pag: 52. c. Naarlands da saa lod vidunerne
lod sign til Majes oplysning og landets fanden. Ellnnuller pordtagnad
d. 4de Septbr 1755. A: Agerbech. Protocollet og oplæst for Kiøn,
fremte Ting d. 5te September 1755. L: Birch. Bijnfogd Selmer
som maatte forenner dette vidun i sin oplæsn vidun Attest, unaar ligner
til at beskjelder Bijnfogden med at oplysn Vagne, vilde iden opfolde Attner
med at igimaaner gaan Hr Agerbechs i Attlagde saa talnd deductions Tvo
stridt, som allenn er oxiglet med nu Fredsmand u ovendigin u-sandhe,
digin, og u-blum beskjeldninger, Hr Agerbech bilder sig ind, som Bijnfogd
Selmer for ovfort, at lod paa Faaner Lomn, Men Bijnfogd Selmer signe
ennet ind at Hr Agerbech sin nu Indtekner Frød iden Fredsdaaner Lomn
antalig; Men fordreninedden ellner sit Egnd hand, hvor for Bijnfogd
Selmer vil saan sig imod dette ex nu Fredsmand saa u-gudelig sinnet,
strabant Dij alle Lesevanda forholden. og derpaa dilsiurde vidunt
Mordnn ellnen landgaard om lod sels for stanzend denn vidun attest.
om lod lad sels for opstanzend den, opsatden, ellner ellner forskjell stanzend
den Agerbech i forminn dedende Bijnfogd Selmer for dij lod giorde sin
dil at daarligt, u-vanligt, og I lomn vandkundig Minnister; Hr Doaner og
vandkundigin parroneter i alle Kotter, og lod de Selmer saan, iin Tvi Selmer
paa Agerbech vidunt saanda paa Bijnfogd Selmers forsmaal, at Hr Agerbech
fat de dilsiurdt vidunt forsmaalnen hvorpaa vidunt sels for saant og stanzend
denn nu oplæsn vidun attest, med de øvrigin saan attests underskriven dere Kon
giøring, Kraad og samtøden, Agerbech for ved Erindrende, at det lunde vaar Eigenmyndt

som der Consiperede nu Dansked, Nord var det var sandsed, som aldrig for
paa Jordens Contra vidner skal Lunde Kildeskrifter, og ved saa er dette
forretnaal u-nødig – Bjørnsgynt Selmer ved dette Grundende at den omm
sindsed for for dagen, og derforan allerede maa tilspørge vidend for det
2. om vidend da det blev tilsendt fr Agerbecks forretnaale iden Tillegn
blev begjerd af ham, Annuge vidend at det skulde om lotte, sammensand
og sammenskaar dijta sig for samlede vidner – Vidend svarede, at det
blev vidend tilsendt som meldt er paa den Maade om der skulde ske
nogen om paa forretnaalenes Tillegn med vidend skulde vide noget
derpaa at svare, de sig der om fors vidend vilde melde, hvor de sig da og
fors vidend indfandt, og bad det at det vilde skrive deres svar forelemde
sin vidre afsiden om formelder; der og skrev 3. tilspurtes vidend
hvor dannen af vidend opskrevne vidre afsiet blev opsat og om alle
videnes da var tilstede – vidend svarede nu det blev skrevne fors
udbygner som er sketet, og nu skal nu andre end der i sagen, og man
sandeligen tilsiede hverandre og tilsand sinn – 4. om denne udbygn
eller tvivlte bande selder skrev, eller ell eller bande vies ved
vidend svarede nej der af, dog var der bande vin at faa, men
om alle betaldte eller nej, vand vidend, Men for sin part betal
vidend had fand til unuliig 1 sk. for brandvin, og saa nej vidend
nogen mand at var bestimelt eller drukken, Men der imod gandske
drukkeligen – 5. tilspurdes vidend om det med nu god samvittighed
kand sige at Bjørnsgynt Selmer tilbod nogen for lønne bjendeing at tie
den eller larmen mandens dette soldats – vidend svarede, at det re
serverede sig det sit vidennaal i afsiden derom – 6te tilspurdes vid
end, om det iden forrige tid og ofte Bjørnsgynt Selmer signer til de fors
samlede ved dette at vore hans sin og til vidend skulde i fordenlig
hed – vidend svarede: kunde ikke nogen der om erinde sig –Ager
beck her ved erindrede at forretnaalet var u-nødig, efi forordnin
gen af 3 marts 1741. dens 4. art. tilsiger domanen at lønne ikke
diga Clamanters kaaren, i Protocollen alt vell, efi de saa domanen
kord trivis af protocollen paa at sand for tilsiede dette eller kon
gens villin – Bjørnsgynt Selmer vilde paa sin tid og, ved erindran dette
fr Agerbecks tilsiede, og tilspurd vidend for det 7de om det vand at fr
Agerbeck gied saa dette sandt iden kunde saa tilsiet saa sand
kaerd – Agerbeck her ved erindrede at acten indeholder pag: 69. A. at
Agerbeck iden vigende saa dette kaerd sand tilstaaenn saand trivis
sin sand sag, alt saa er dette forretnaal Selmers ende digt, som at
separeret vidend u-mulig kand svare paa, og vidend maa svare
saad det vil – vidend svarede saa nej spurdt, eller ved nogen der om
videre end som det i afsiden saa forklaaret – 8de den vidend ved nu god
samvittighed bande kogte at fr Agerbeck her for dette sindsende det i
vant at de vidner som var her tilsiede for dette og tilkende lossen
og skriver skulde sand sign til at fr Agerbeck viede sin fulde, da sand
hørte Bjørnsgynt Selmer paa sand videnes Seperatim her for dette
skulde oplose og forklare dens vidennaal – Agerbeck her ved erinder
de at Selmer var u-bnøjnd til at Tiscalicere over sand for den
dette passerede, allerede sand samtlen for sag giorde fr Agerbeck, som
giorde dette fal, eller skulde vidner, er alt saa protocolled den samling
u-ordentlig, iden disminden vil fr Agerbeck selver lade sig nøje med
loxfogden vidner som er ved til en sigs trivis loven pag: 103. art: 1te
end lade foldent kniste saa langsomis for at plagnes af mangen u-nødig

forbrugelse — Bjørkegaard Selmer vidende ved dette Tilfælde at fr. Agerbech uden
sin Tilladelse Tilforladte i protocollen ligesom ville lægge vidende ved det i Min-
den grad det skulde sige, Bad derfor at Forvalter vilde tilsige fr. Ager-
beck som Forvalter sig saa det paa Landt Majts for ordning at udholde
sig fra at for slige del protocollen var given anledning del at vidende
slet saan ligesom Land vil saan det derfor paa stand Selmer at vidende
maatte saan paa forbrugelse, saas iden, vil Giøde ved lom sig saar
Pag. 48 sit 3 protocollen — Agerbech saaledes forbrugelse er iden forfaa-
ningen, og altsaa ikkeleg vidende maatte saan for fr. Agerbech saad
Land vil. Vidende saaledes at formuldelse Selmers vilkaarlige forbrug
med det ikke Land tilsige at saan paa denne gang vidende
9. Dispørdes vidende af Bjørkegaard Selmer om vidende med en god sam-
vittighed kand sige at Bjørkegaard af vidende ingen vidende for rotten kaaldte
det saaledes udsagt sin Forsvar og saaledes paa forbrugelse — vidende saaledes
at Naar vidende saad vidende sin Landsfrid gik det for Rotten, og allerede
for sort det, og det af de øvrige afskrivninger vidende kand forklares
saan det var, dog sagde vidende at Obrist Lieutenanten sagde da vidende
Jørgen Nielsen var for Rotten det vidende vil vi intet saan det er bedst
at demitere det, der og skeede. Menes siden igjen blev kommandeiret
at saan for den indsamlede Jøe Marsten, og siden blev ved at vidende
mand Agerbech forevist tilsige at denne Dag er klar i acten pag.
73. til 76. Dispørdes vidende om det vand paa saad Maade at vidende
Jørgen Nielsen blev Demiteret for Rotten da fand saaledes saaledes paa
kommandeur forbrugelse, og om Bjørkegaard ingen skulde Noyende saan at ind-
for saad kand vidende som er nu klar sag at sin i acten da kand blev kommen
for Rotten — vidende saaledes: Vand nij paa saad Maade det blev demiteret
Menes saa snart fr. Obrist Lieutenanten saaledes sagde, det var bedst at demitere
vidende saa Ungede Bjørkegaard Selmer, og blev nij vidende Tilfælde det vid-
ende vand, men vidende maatte gaae for Rotten dengang, Menes hvem der
vidende vidende bort, vand nij vidende, Ej heller kand sige at Bjørkegaard Selmer
bort vidende saan — siden at Bjørkegaard Selmer iden Lunde saan for Tilstandenlige
saar af vedende siles saa for iden at opfølde rotten vilde kand Ej Tilfor-
klaren forbrugelse til det vidende, Menes deserverede sig sin paaanden i
sin tid var forudden Tvegtes — Lieutenant Jørgensen paa fr. Obrist
Pag. 50 Lieutenantens vegne dispørdes vidende i anledning Dømningen saad det
var for saaede Ved Dødningen om formelder vidende saaledes saad vid-
ende ved Attesten for stangen paa Landsfrid, og paa Kongens Generaler sold
R. om Obrist Lieutenant da saaledes begt Kongens General da vidende
det vilde forklaren — vidende saaledes: det lunde det iden sige, Menes saa
dand indvisser auctionen og skans med andeln Kiøb Brøn — som Lieu-
tenanten maatte forunna af fr. Agerbechs Ægtig opløsen for sig, saa
melsom af Udmøningen Indsold Tilsigelse at saan angaaende ikkeleg
ved det Rotten sin soldater i Tonne da fr. Agerbech Dog sit Dingsvidende
alt sin Bnes ved af sinen Dings vidende act at Obrist Lieutenan-
ten eller Lieutenant Jørgensen saaledes paa den sted, eller dengang Landet
ikkeleg imod Kongens allernaadigste Lov og forordninger, saal-
det kun paa sin Tøvrige, dette Blamer observeret, og blev saa vidende af

Pag: 51

Partner un demiteret – Agerbech svarede saud saadan saa ud det skal
blive observeret – og bidue Dronningens ny forordning – Jeppe Jensen
af Allinge, saa vil spørge Agerbech om saud godwillig vil viden
give iden, da bad saud at komme tillen udint huus oppen sondagaand
Jeppe Hansen paa underordnede Agerbechs tilspørsel svarede: at han
skulde for at indtræde sig ind denne vittløftige tings viden efter
Dronningens forordning, og deres indhold nogent til landets beste
hvilket Jeppe Hansen nemmer at indbefatte landets defension
fundelig indhold etc: hvilket omtalig paa gienlder landets øvrige
og siden denne ikke ier ny saud ikke forum saa reserverte han
sig til det lovens første bogs 13. Capitel og 2den art: om meldte
og denne sinde exipierer forum – Men der som Jeppe Hansen af
sands kong: Majt: skiøner Ingenat at viden om dette Lands tilsyn
og defention da omtaler saud saad Bud tilsaud der om at forlade
Vandfanden, og alle de omsiddigsinder som underlunde forrenten
og i sands ingodnet Aar fra 56 Aar siden i alt saalunde de
fuldkommeligt ald sandsed med kiøn, og landets Indbyggere saud
forenlunde paa sinn Bøder, og var i forrige orlogs tiid, og da
passerede ved landets ombrydt – Dernæst blev saa, tillat at
viden huus oppen dørgaard sin aflagde end med oprigtig
gen efter lover og vandt – for saa vidnet selv for dette oplæst
den af Høyhverige viden i retten producerede viden attest hvilken
vidnet efter sin aflagde end i alle maader tilstod og bekræftede
Lieutenant Sørensen paa Obrist Lieutenants vegne tilspurgte viden
Examinering af det saud nu for retten oplæst om saud uegnetis
saamt vente paa forend vaagten i Ønne, vidnet svarede jeg 2den
tilspurdtes vidnet: om saud der sagde saud frigel af vegne paa
dem – vidnet svarede I de ærinigner de frigel blev indgiøm var
vidnet pøst tiiden – 3 om vidnet var paa vagten I 2den Dagen
tilligen med sands andre Camerater – vidnet svarede jeg var i Ønne
og paa det sagde det vente paa vagt – 4de sagde der nemmeli
ind Dronningen med den gaarde skrivning som der i Ønne, om
Obrist Lieutenant saamt følge gaarden – vidnet svarede vand nej der
5 om iden Obrist Lieutenant er bestilt for at saamt følge gaarden
som navn Kongens – vidnet svarede: er saud bestilt der for
saa far vidnet med øvrige under attesten underskrevne aflagde
dannes end der paa – 6te spørgsmaal forandringer er der vel sund paa Bor
ringholm efter Dronningens indhold – vidnet svarede: reserverte
sig for om til sin betænkende viden attest – Men som Lieutenan
ten maatte forlange af den langen og vittløftigen oplæste Memorial
eller attest saad den skal lade at den indbefatter ind sig adskillige
ting som iden sagen eller Dronningens indholdes forordnings som fest,
ningens skandsen, Kred og Kiøbner og diligen; de med mere
skiøtte bestemmelse vittløftigen skriver, og udnummeter Boxen og
øvrige Sallarium, hvilket alt uden denne sag eller Dronningens
indholdes, uene det blevne en ting som den der øvrige skal

Pag: 52

Pag: 53

Fiscaliceret vel i agt Tagner — Agerbech kunstand for Rotten og sagde:
at siden den underfoldige og troudyrdige Mand Jesper Hansen ofte al-
linge tilbyder sig at opløse Kongens viidhan og rigtigen til sit Land
forsvar, og om dets tilstand saun Mand og allermand for Konst
se Agerbech rigtige Ting til i den sag vun skal blive Kongens fran
vigd - yderuunan siden Agerbech nu alt vord 2 Lastaen viidnar
for saadmanga rigtige Ting oplyst som sand og rigtig vil tilstå
ln Majt, saa bonar Agerbech Kongen nod lader forunstalten
nordmann undersynche, derfore vilde sig Agerbech at fom klarer
viidnar dennen gang, nem giarne de øvrige indtil Kongens Nor
unan forgangstaleing, allerbedst sagde Agerbech siden vindinnen
fuus og vitterligen Mannigfod kommd de inanga i vinter sidligen dagen
indfald, begiarende derfor Rotten vilde venligt indstod som dings viidn
fuus idag er passeret imellem sand lagde dagen i Rotten, og derfore uun
unagnen tekinnetligend Dalende og tekinnende Domnanen for sinnod
u slatterlegn, u-partiskend som er vord at vom Kongens tekinnet,
og alt saa vignde Agerbech for Rotten — Bjørgvynd Selmer
for maatte forunnan se Agerbech vilde, begyndte stand er
vnd Rønne Bjørting, ordvign for Rotten I den dauden
at ingen slinnen viidnar maatte komes eller ex partner
un vilen tilbørt saatende at den ædle se Domnanen vilde
tilsolde se Agerbech at blive saa langt vnd Rotten til,
dog i mandnes Bjørgvynd Selmer tid saar ex viidnd
paa sin forunstanen Rotte Nørsmaalar som og at som
Bjørgvynd Selmers indsigelser imod se Agerbechs tilførsel,
og begiarende Bjørgvynd Selmer at land sørsmaal maatte op-
løses for dette viidn og derpaa dets Rotte saar sin land passe
sig til sørsmaalet, med tilloy at dette viidn maan til-
spørges i dauden det første sørsmaal siden det første vid-
ne er dette viidnes Vorder om dette viidn saar vandt med
at Kammersauden, sauden, og Kammer Rotte disse
for for Rotten samlende og i Protocollen maatte vid-
ner — Domnanen spurde: at siden se Agerbech som
er Citant har declareret iden viidnan i sagen at lade
anføre, og land dets uden derpaa har forladt Rotten
saa kunde Domnanen iden nøde sam til for at
forblive og anføre Contra Partenens Indsigelser, uden
Hellere kunde vedkommende saa vidt lovligt er nu der
foran blive kogtand at jo sammen Rotte dens forrøden
Contra questioner til dette sammendillende viidn saar
viidnt til se Bjørgvynds for sin sammen dette questioner
spurde som følger: saa 1te question spurde at Vordnan

Morten Olsen Sandhaard havde stævnet Aktesten, efter
vidnets og de øvrige vidners Begiæring – Paa 2den
Question svarede Vidnet: at det ikke havde vorret med
at sammenkaldes nogle Personer, men Agerbeks
Husmand blev dil sendt vidnets Broder for at indhente
en Svad Vedkommende Lande saa der paa at forklare
Paa Tijnfejnd Selmers 3die Question svarede Vidnet
at ved Eij hver Bidden aktesten blev stævnet, men no
dent af aktestens understrivere som hinn dil Vidnets
Broder, og nedent nævdn fot Sam paa anden side
Paa 4. Question svarede Vidnet intet af – 5te Questi
svarede vidnet at Buldre og alarm var der ved Dattes
Mens hanns samen Tillord, ved nij Vidnet – 6te
Question ved nij vidnet at Sviinden – Paa 7de Questi
on svarede Vidnet havde ikke at Dommerne noyt
de Hr Agerbeck Dattes; Mens det hørte vidnet Hr
Agerbeck sagde at saadan de dilspurte vidnerne om
Sagen i vedkommende Husmands Huus havde han
der paa nij noyd ved Dattes at Tilstaaeln. 8de Ques
tion ved Vidnet intet af – Paa 9de Question
svarede Vidnet hanns hørt at at Viden Kaamlig Jor
gen Nielsen blev paa Dattes bort vijst saa ved
Paa 51. ent af anden blev forlaalt, saa havde hanns hørt nemm
at viden I Sagen, Mens af hanns hand blev bort
vijst ved Eij Vidnet – Paa 10de Question svarede
Vidnet at hanns der bort vijste det enen Viden
Sagen Nielsen ved hand nij, men saamen Per
Son maatte selv forklaar det paa hvad Maade det
stende; og at det hørte at der blev sagt: det var
Lost at demittere Vidnet – og siden ingen Viden
havde Dattes Viden at Questionere blev det demitteret
Tijnfejnd Selmer maatte svarende Sviinden og Bu
linde at det var i Vandhud hvad hand for dilspurt
Vidnet om i den post angaaende Hr Agerbeck vilde
demittere Vidnerne, som nij kunde lofte, uden stiver

og derforan vilde jeg forbehelde alle Reservanda imod
dessen 2den Forts widere, og i fald forrödne gjörne over be-
visnes skulde hvor vidt denne widenmaal Lemmer overtræ-
ninger, i øvrigt Dieselbe selmer sig ald hvad afhæn-
dig kjøbt er. — Tanch som saadan giorde sin Eindsigelse ad
protocollum Navn ikke maatte komme i denne sag skriftlig,
ligt, eller mundtlig, Maatte dog forunden Hr. Ager-
beck ved at af jeg saa talende Deductions skrifte som
for Caldes og er en Denonciation og Anklædning med
protest Tanch dil dømmer Hr. protestere ic. Ansigtligt Ding
Billigt og ikke Dommingen indtrængner Carl Tanches
Navn ved widen, saa hvor mandt ikke det at sig
dødt og Rabulistisk Hr. Agerbeck skal for indført
Maar henstaan ved sit Verdt, da i øvrigt Hr. Ager-
becks Anklædninger imputeres paa Hr. Agerbeck selv —
Lieutenant Jørgensen paa Hr. Obrist Lieutenants Kriegs
Rejnter at ville skal anføre og for dette i dag oplæst
var Obrist Lieutenant Schor ic. ved kommende aldre,
tes, og saaledes som falsk og usandfordig paasagt som
ved af Aterne og andre Ansigtsfuldes paa sine be-
højrige Vedder blevne Nemnen i ogt Dagt og observere,
de, siden Lieutenanten skjønes at overst Lieutenant Schor er
ikke skjeldig i alle de Ting som saad Anklædes saa ved stæv
ningsmaal, skulde det hensiddes til de højere Krigsretter
som det i sin tid maatte komme. og som fastmen
ikke widere i denne Dings widen sag haver at anføre Dette
Dings widere efter Hr. Agerbecks Begjæring saa som Citant
dil dødt at skal vorde udfordret — Lieutenanten begjærede som
Hr. Obrist Lieutenant det forlanger: / skal Dings widere
Ordrenent naar saad saaledes hvad det dil hører. —
Det saaledes for dette er passeret, der ere med os
som widere efterskrevne Vedkommende af Kjøbenhavns kom
lig for Clemmensker sogn Morten Mortensen Morten
Hansen Skiøller, for Nikolai sogn Hans Christensen, d.
Ælder Jørgen, for Olai sogn Jens Mortensen, Jørgen Pe,
dersen, for Nicolai sogn Hans Frederiksen og Hans Kiel,
sen dil jedermanden Enkenthelse Vedføres dette under
vores sonder og forskriving. actum Ano die et Loco ut
supra.

C. Poulsen

L. Birch

Høy og Velbaarne

Høy Ærværdige Hr. Deylogg.

Ah jeg er Aarsagt, med vieder underdanigst, at indbrette Hr. Agerbers forretagende mod mig, lader jeg ikke u-uvedig maar ogtages; Formedelst Contrair Wind er jeg dennu hindret fra, at oversende det af Hr. Agerbe erhvervede Tings-Vidner til Vores Herrich Ting, som en billiger med Extract dromm og allerunderdanigst Deduction og Supplique jeg til Krigs-Cancelliet oversende, hvorafe alt hermed følger Copia til Dires Høy og Velb. Høyærværdighed Behagelige efterretning, hvorafe Dero Høyhed vel erfarer, hvor u-ben og u-sandfærdig jeg af Ham attaqueres, samt hvor høyst skadelig Land og Forfø Jer vorth for Landet og Landets Høyhed: Fremmeste

Hans Sadler, for Sin, [illegible]

Efter Dette, for Oluer Jørgen Jens Morsøe, Jørgen Andersen, for Niels Hans Frindsvidsen og Hans Kiel, sen Til ydermeere Troeskabs Vidnesbyrd under Vores Sander og Forseiling. actum Ano die et Loco ut Supra.

C. Poulsen

L. Birch

Extract!

Af Hr. Agerbechs under Nørre Hermits Ting i Anklagede vedkom. attest som ved Tings vidner ataen findes indsendt fra Pag: 12 til 29.

Questioner

Pag: 17.

4de Questions indhold:

P. Den farligste forandring er fø-
ninger under brydelsen og Quinering
dets skade og fare for landet saa vel
ingen fagt Kongen rigtig og sor-
let vi dets varsagn nen forvaade og
bortdagen under vingen magt paa nu
hver tid om fenderen vilde gøre
landgang, Ti den samme søn fø-
gnie var bygt imod, og fiende hvand
dagt var bredt at i nu fast kunde slen
landgang med fold, hestene og Cano-
ner, som saaer nu aaben for vore
finender. Ti der er nu sommelen fø-
ning skandser eller hvand vagt, eller
indtil de Dønn

Q. Kongen har nu ingen fast stad at
sette stadte sider eller pryn ved. Lan-
dets indbyggere ikke fuldeer at sette deres
midler ved om finderen skulde vore
[illegible] os - Ingen fø-
ning at flygte til
indtil vi fik hjelp af Kongen.

B. Skandser og Batterier ligger ude
ingen mand der at studere eller
Skytter af Kongens, menes forrigen
tid siden er forfaldt, at vi skulde kom
en dette os, saa vi maatte tabe det
allarm plads med som bestier, og inden
vi kom til skibsfiderne at skiøte lodog
krud, skunde landet vore indtagt.-

P.S.

F. Hvad efter efter fø-
ninger var lidt,
neret lone ved Moscovitisk skib under lan-
det, og gik fra at fod til andet, og lagde
sig for anker, midtvands det var dette brude
at besøge landets indbyggere, for det land
gang var at faar og i denne tonner saa vi
ikke tomme for at det Moscovitisk skib var
lagt det andenes for allinge og at skibs
Kainer var sagt fold for sig at vise sam

Responsum!

Undersøgt denne producerede vidner attest eller
Cattenen nøje ordentlig angivelser min mig og med
allernaadigste autoriserede fuldmagt yndeligen og vel,
dens ikke ufuldkommende, saa dog vil jeg oplyse og der
ved vore trivelige Professor Hr. Agerbech, hands troe,
tige og falske sagens i sam ufuldkommende ting, hands
selv saaver og formaaer at indrøgdigen for anden, end
de derved andragende postur, Ti 1. hvad Kamers,
huses undersøgelse angaar: der er, ligel, bred efter
Kongl: allernaadigste ordre af 15de April 1743. og
er kommelen fø-ningen af hans Excell: Hr.
General Lieutenant von Reichenstein som var her paa
landet og reiste omkring paa alle poster i aarene
1739. ligeledes er mig bekiendt at Hr. Oberste Gøde
som efter Kongl: ordre i aaret 1744 reiste paa
landet omkring, for at besøge alle avenuer, som
landgang kunde ske, og saaledes det paa kom-
fø-ning, som lagerter og maatte vore tilforladelig
ligger, med disse anførte Tabler. Forresten er
det, at jeg som nu indsendt der det inden fornevnte
reiser landet rund 3 à 4 gange maatte ansøge saa
dant ordet at fø-ningen var bygt imod os saa
Dic Dæmon, som er der ufundordigt. —

Q. Det er vel vist over 100 aar siden at hands
Majestæts landgilde er blevne brændt og opbrændt
og denne Magazin huus er bygget, dog
er fø-ningen den dem ny var nedbrudt. —

B. Hvad krig fø-ninger med disse hands forskellige
fø-ningen var i forrige land nødsagtes at besøge
dem af hands Majestæt samt høje Collegier med
ufundordig, falske og ufundordige angivelser
og forudrøgnelser, blive efter Professor Hr. Agerbechs
ugrundede inventioner, imødekommede, da hands Kongelige
Majestæts allernaadigste ordre i aaret 1744 at med
skandser og Batterier, i standsmæssige stal bevare ind
til videre, er mig bekiendt og saa formodentlig af
Hr. Agerbech der imod at laasonere. —

P.S. Hvad efterretninger Hr. Agerbech og disse Soldates fold
indeholdt, kand jeg ikke giøre nogen forklar
ing over, siden ingen som der beraabes paa, ikke
er producerede, men er for sidstnævnte om at dem kaare
dragende Correspondence er falsk og ufundordig, siden
jeg ikke undersøgte der i Vardø Capit: Jens Larsens
vanvidenhed dette Sparvement examinerede og bekiend
tgjorde dem denne relation gandske ufundordig. Det er ellen
med Hr. 3die July 1746. indsendt til Kongs Cancellieet.

Mortenn Pettersen Sandt

Leidtiny om landets troighed, hvilkenes for os barnen for at de kommesten kiøn saa vilde ty at forsøge landet

Pag: 19.

5. Det kommer os underligt for at vores øvrighed vilde tiene saa skiøn en løsninge, for at opbygge nogle smaae huser igiennem ethvert Kongens Jer selv skiøn paa landet til 1000 d. saadanne huser, og ethvert at iden den 1000 d. partene af det konfiskerede stoff blev for bragt til de smaae huser og at Mand kunde tømmen kiøbt om det solde vorde nogle 1000 d. tønder af Skovs eller tømmerskiøn, med at bekoste saa meget en løsninge tiienering, saa vi fur aarsøgn nød at klage. —

5. Er det for groft og gemeent skiedder for en, lønde, og det saa ej Materieret nogen forklaring der ovver at giøre. —

Pag: 20.

6. Om vi for" nieldt lidt om den u-lovlige pigel som for tildrøgt sig paa Balke pr.

6. At de anføre at Corporal Matthias Hey i aaret 1747. er blevven ovver stam stagen og hiøgen saa brugte Corporal i sin klage aldrig noget, og er nu for lang tiid siden afgiort sag og at de paa bemelte sted saa saare at exercieret uøj tremed Rotter og tre dage er nu iøvrigt brøthing. De talemaader om deres formuthninger mendrate de smilende paa gemeent, ligesaa Hr. Agerbeck gandsker og som de selv tilstaaer, at de solde som udblev fra deres gemeente blevven straffede efter min ordre med 3 repse af skoverde skiegen ved en under officerer, dette taelder de u-lovlig pigel, ja tilstriver dey u-sandfordigt at en der ovver mistede sin selbrød som skal vorre sod indeverende dag, og land de meistre af tollerne at sand dey 8 dage siden den tiid var giordt vorde vagt og mønstring og exercice igiennem sine Cameerater.

Pag: 21.

7. Nod en stadelig forandring at forsøge Vaytens soldater ud mit i Rønne byen, hvi de der soldaters forsøg vagt paa løsningen de kunde Mand i krigs tiider, og aldrig sin uøgle miile ad Vonn og ovver landet. Det taaernet var høiet, og de kunde ej giøre signal og som skiet for Christiansøe som ligger 3 Miile fra landet, de kunde ing gen finnde u-formuedentlig ovver folde os og nu soldaters forsøg Vagt mig i Rønne for som vi iden for siøen og bierge for uøgen uthid, hvorfor til lands eller vands og land saa u-formuedentlig ovver falder os vorre finnder for den fare ved løsningen saar u bestandt og u bestandt

7. Den uriimelige og u-rigtige fortelling om den stadelige for andring ved forsøg vagtens, som nu soldater i Rønne, maan ing oplysen følgende om, hvad udsigt au, gaaende til Christiansøe om dersom skal observere signaler de kand bemelte løsning bans lange ad landet for kunne til Hammershuus for landet lange ad nu er for sundt med strand vagtens og flaaen i paadømmende krigs tiider blevven ordineret, hvorfor alle tiider land farende tilforladelignen og siden nytherstuinger i paa kommende krigs tiider om finnduer movement med officerene af vagten i Rønne for Hammers huus. At der blevver indvaelt i garnisonen allernaadigst en regement, som ing engiøber Hr. Agerbeck vilde saa reformeret og indendere at forbringe ding saa gandsker u-vedkommende som med flied og mønpert bragt uøj ordning af sam at den forandrede til u-orden og selvraadighed angaaende den fortelling om stam prøglen paa strand vagten i Rønne er for lang tiid siden ved forsøner examineret og befundet deres den tiid forandrede at vorre u-rigtig og u-sandfordig forentdynt, og ad saa afgiorde ting. Det Hr. Agerbeck opvidler folkene til at begynde paa Mejn, hvi skiedt den forsøg vagt i Rønne ungaar? da er den ordineret til arestantenes bevaring som saa sanden landet blevven bragten at bevoghes.

Pag: 22.

8. Hvor nr og gamle Mand som iden maar skippe sig Nationalerne og skal giøre Tjeneste vagt i Lönne og de langt fra vornede skal vaaden 3 a 4 Miile over landet.

8. Ved hvor General Mönstering bliver for man gn af de gamle fra National Compi: udfattede Det hvorfor Compagnierne som de skiør antagende ved igjen kand Completere, saa snart Maij^tes ordre der ind, bliver i alle maader nøiagtig saa det er lidet fælles principia H^r Agerbeck forøver om det forandre, gnu de. Dens langen vei over landet til foreend Vagten i Lönne de melder om Lunde H^r Agerbeck jo Catholi, ingen Tvi er ie-aigtig, siden landet nu er ider Foren med det var den Tid at vagten skeddes paa Hammershuus, da vagtfeldelsen og den Tiid gled om paa samme landet, som den nu giør ved forend vagten i Lönne. Den øvrige fortelling indtil N: 9 er nu grundsen ie-tvivlig og ie-rigtig Tiing, siden Con, trario ved udgangen ordres Land Commissaire.

9. I forrigen Tegder Tiid fand hvend vag, ten af 7 Mand, nu af 10 Mand hver afløsning, der for løber vagten saan, en om paa landet, saa at Bonder som skal vare Soldater, og vare fra deres Tauk, ling 4 a 5 dage, naar det skiner i Sæden og vaarlider af det standtlige, og felt skal løbe og vaaben paa gaderne om Natten — Naar 10 Mand Lofdar skeu, gnu nemlig med 7 Mand hver afløs, ning.

9. Det H^r Agerbeck der producere sig fortelling om vagtenes for forandelse til 10 Mand er ungent ie-tilsten da der forliggen expresse Kongl: ordre til General Commissariatet af 4 Nov: 1750.

Pag: 23.

10. Unge Drenge som iden saa vornt til Confirmation skal dage Ungdom og exercere med de andre Soldater, og blev Indfalt at alle unge Drenge fra 14 til 15 aar skulde møde i Lönne, med i vaarlidne at lade skrive deres Navne og gaar derfra til Nexøe og dage gnagter og vare Soldater, dette skulde ske under Schor af Commendant for paa landet —

10. Det var vornt og nu nu er bringelig at Alle, gn de unge over hele landet fra 14 aar af som saan skall bryttes forliget saan mødt for i Lönne for Commandanterne ved Vaaren og Høstens dages tiide saa saar, for at blive enrollerede og approberede til Soldater, som er kundin bragtom at Corn gnange og siden saar i St District at afsende Mandour for sin Compagnie Chef, saan maatte ing og i Commen dantskabets vacance saa bringt, som ing nu er faare iden samme vornt efter H^r Agerbecks Forslag, som iden saar 3de aar bringer at felde Confirmation, nu skiøn de som blive enrollerede iden der ved blev sendt fra deres Løsning. —

11. Dette den i ofverligen prijslne ved hvend vagten, giør de os nu kiøpplige til vores Capitaine Poul Archer i Nexøe at saand vilde afsende os det for vor øvrig, hed, som blev saa i maadi optagne, at vi blever kunnen til Lönne til et Opperesel skiøre forsør i 5 dage, og maatte gaae ovliygn paa gadem, og iden komme ind at Dale med fold ikke saae lidet under gangnelse, men blev fulet langt ud fra hjem nu nytter andre end under Officerne, og siden ved Krigets tids dem til, kundne nogle at løbe spide Ond, og andre skrumstidtes ff

11. Disse poster er andragne ved Commandant extracten vore tienere indtil af 5te aug: a: c: dens 12te post.

Pag: 24.

12. Dog saa blev os tilmedt giort paa Prodiden Dorlaun Kiøn og Kiøn Dragun, at vi aldrig for nøiere dages maatte søge umuan, medtr vnbørlig Draf, og Trøslighed for rebellere, og samen vollum etc: og blev os fos Bønder udpeiset til en land Commission som øverigsden Inanther det skulde adm, og da sagde Etats Raaden til os, vi løber med saamen Dimon og vilde søge Kongen, og saa sagde Etats Raad Urne at vi løber og søge Kiøn som finde landet forfø saand prøgl, og der for kiøre nu det saand prøgl mod os.

12. Det det paa Prodiden Dolaun Kiøn Dragun og Kiøn nu tilmedt giort Hands Majestæts allernaadigst willia og befaling at ald ovøgning saa Concernerede Landets oplons saand indbøygnes Ved Lard skulde indgiøres til den for ordinerede Landsiøn Commission, og derfor Hands Majt. forn Tillere, Dennem Konges befaling indskøre Hr. Agerbeck sig iden forn modt billig overtrøde, dog bemte Hands Maj. dette befaling maar endelig øden sam tilmedt sidden for ouføres at den for Prodiden Dolaun nu løs, om saand den mueligen for sin Mennighed iden far publicered, dermed bem befaling sammen saadan saand nedenal Mennisker iden for det Herrnd saad siles Dom ej som det dette iden sines Land løser allen Skrivn at nød paa Kiøgnen at indsøge adskillige eng de iden mod det giøre Kunde kom, og for maan saadan stadens fold gandsk sammenhiøde loc dand ie-rigtige og ie-sandsdeiøn handlinger, som de talder Videnmaal, mend end at betænke.

Denn fortelling om hvad som paa Commissionen er passeret den ing, dog ny siles bisaaende, at Etats Raad Urne skal have sagt: at for nu ingen Kad: saand prøsdne saan disse Bønder folck det at forandringen at ad denn var denne tilsagd skiedt, om saadant af Etats-Raaden indsagt er tilstaaes jo forstaaes at med dette svar at Commissionen var iden nu det for bøgner skulde procederes og domes, men undersøges og læse, eres — Hvor aufødigt det er at prøve for den gemeen Mand at imprimere saadant Vrang begaand, kand af dens ovøgiønde tilstand erfaares og udviser følgende ie-rigtig forandrøgnede, da de tilkøyer den ovøre fø-dningne er Ukiøreret Kriid og Kiøbes fratagelse, den ie-lovligen og ie-opførligen prøglnes ovver haands begaa, som alt iden samme grund i saandsed, og der sigt at mest land er forrraadt i fiends Kieder, og prøsten aufører saadanne widner ovver mig som siles er indsønd i landet er stemmeligt.

Pag: 25.

13. Kud videre: Kuduu skal Bønder, en Kiøn ni Dragon Dem for sig og Dragonerne skal have pist i haand og Cogvander der paa, søøla Manchetter og Bønderne skal siles giøre Vagt og Mejnedring, og nogle Bønder skal vore Soldatter og passere paa Hovedvagtene i Ønne.

13. Dauge Dragoner sold da er det en vittløftig sag at demonstrere men land oplysnes af de Konges forlaininger der ovver er angaaende, saad Propreteter aa, gaanne pist i haand, Cogvander der paa, søøla Manchetter &c: da er aldrig saadant befalet, men vel Dillad nytter at nogle af Dragonerne saand begind at maatte bringe pist i haand Cogvander der paa, og søøla Manchetter &c. Dette Officerne for Compagnie af Comandanten Hr. General Major en befalet at ny kiøndige sig for foldet, om de alle vare Kiøn at for skaffe sig disse propreteter vilde saand Dillad det, som de og haande ustlebnet sig til, det Protesten nu saaan forandrøgt, at uden denne befalet til bijr de saan aldrig er stand.

Pag: 25.

Dem omgang, Kiøndr

P. Men saand skal at sætter over sin &c: og den for

P. Hvor over blev befalet at for-ringe saand prøgelen, for en a

B. Men lands excerce vend K. deres lan

Pag: 25. paa 5te Questions Indseed.

Om vi nu forrigende uud old den omgang som der det dragt sig i Schorseidur

1. Anordner det maaneds Lønning Maad saud stat kiøbe et skidt Øldne Sopen Lond at sætte om sin Gad og det saar Veldet over sonla Landet, og derfor giøre saar 8 β: og vi kunde giøre selv Brolæder ud for 1 β:

Hvor ommaaner Hr. Agerbech sig Generals aut, toritet, og ved personaal ingriberer for disse Stadens Folk som saad saar fraad forlaat Dilat Dragon Mandskab og Ensigen mislornøyelsen over de forandringer som nytter Konge allernaadigste Tilfaldningen nu skaad, som dant ureigtigen falsken og hiøl, lyst fortælling indseiber indtil № 1.

1. Hvor Konge allernaadigste indgaaen ordre om Monderingens i Land kostelser og endligen foldelsen Bliver det for foldet nu som Tilforend skaad er, og de satte saarner saar af Snaard fol, standen, som skoder 4 β: alt: og udgiør det nu sat 8 β Bliver iden saalunds ordenerede som Ind, nelignes for at kunde slutte at de 1000 Mand samt saar saadanen udgiift Bliver betalt, Nay! Men iden de aarlig Ny aubagen derund Bliver forskynde og naar noyen af de af Tellerne aar, lig indgaaende, Naar dens saarner nu i forsaa, lig Land aldrig Bliver forbuden at følge den det nytterlownende som de Dyd der om kand accordere Herlendes da saadan, satte saars omskoffelsen for 1 β: endskende ing giøren Hr. Agerbech vilde oplisen nelne forskaffe da det giøre Bliver fol, fat Tillad saadan Forbud, da der jo iden søyns om det dis vend nu det endlig folde den egalite som nu gang er betalt. —

2. Hvad Forstandelse der gild over os og lendt da der paa Mønstring Bliver betalt at vi skulde prøyelse det nu ie signligt. Efi vi saa saam fort og Bund og saand bratte Balkes og hvor naytnes prøylen, og fort at officerene fid Tarm form at vi skulde prøyelse pe

2. De Tanse for dalnes om nu iden at uiy nd giøen, iden fellen Tekinnet at slign ordres nu indgaaende og alt saa ie saa for digt.

3. Men den eid Reeds var vort lands høyeste øvrighed, da Bliver vi exercerte i at skyde del skiøm og ved Vaandne at indfolde vores skim, dres landgang —

3. Forundrelight er det at Prostem Hr. Agerbech ou fører høyeste og Ind Tiar en Hr. General Major Reeds es Commando over lendt som var i krigs Tider og endelight Tiar af dem Hr. Agerbech for foran at underskriim den un Medus allerst den Tid varn fødte, langtmin, den forstoger sig paa saa vel som Hr. Agerbech skiø den order og exercice for paa lendt Tiforens i krads som krigs Tider og ne Bliver Tiaar ved skiø dig og for Hr. Agerbech yendte ie forstaaelig de Ding at forklaar, da af disse for anførte Ø β for over over ing samer giøre min forklaring indsei, ner, som saamen ~~Tilbeiaen~~ samer producerel at faard slut ingen Tegnes som det Militairen Wesen og alt dette anføren vieser lands Ladefaldsed, Dette Einrhed og lyst Dilat opmuder fold i lendt imod den Tydighed de nu dens forrnsette skiø, dyn, som vilde bedre accordere end lands Lendes

pligt at formaan Soldat til venlighed med det land hvor forretningen sig til lands forøvrigt tilstimmelser.

P. Vijnes vi at Kongens tider stod paa landet i det Amoylen lands Capitale Boarde blev følgt for en Bagatelle St. Leensgaard, Krenegaard Vestoe Gaard og andre som dens Stid. En blev indviesser ꝛc

P. Hvad denne post er angaaende saamen ing ind Extracten vaner det af Hr. Agerbech Dagen Dings siden af 5te Aug. a.c. № 6 allerede forklaret saaen. —

Copie

Allerunderdanigste Deduction!

1mo Dennes Hr. Agerbech Kreds for Clemenskiør Menighed paa Bornholm lands ueimenlige forretninger med fremmaal til Kongens hvervets tiny af 21. Aug. a.c. og for Brunelte at nærmere dings siden af 5te Sept. a.c. imod mig Obrist Lieutenant og vice Commandant Schor. Naar udviser Brunelte prestes venlighed, og tilbøielighed i at melere sig med ueimenlige bestjedningen saa og lands Cudbrede gaadsten ueindkommende og klarlig giver det tilkende at land er uforenen og opvidlem for nudnel af saa selv forfærdte nuskiøn Mennisker, som blindling ere under end bekiæmpe som vidser og tilligen deres anførte Kjøn angivelser, ueaunet Kreds den opsamer sin Conservation vide act. Pag. 5 og 6. og Hr. Agerbech pag. 7. Kalder den fremmed til Kongens hvervets tiny Continuations Kreming og fremningen i sig selv nij noget der om melder, men taler idenes om at land paa Kjøn Aarsbogens til vendt Kjøn dings siden Nærmere at undersøge og beviis for oundringen og gaarde Kjøn, som er søger saa og lands Cudbrede gaadsten ueindkommende; Dennes og saa til Kongens hvervets tiny som er en anden ret end Konne Kjøbing hvor land Kreds gaa fremmaal til, og blieve fremningen aunet efter lands paa stand, end skiønt mangen som samt Mand nu fremmede med Brunelte fremmer, moral og alt saa imod loven, og end magt kindt, der efter at korn skien medens, hvor ved Cudbrede Mistænkning er bygaand ved mennen, som Kjøn og hvervets fogd Eskel Poulsen ved konner at blive anskarlig for. —

2do Dennes siden attesten vide act. Pag. fra 14. til 29., følger min Allerunderdanigste Extract om dens indhold. Derunder maa jeg allerunderdanigst demonstrere nogle poster af Hr.

pligt at formaan soldat til venlighed med det land hvor forretningen sig til lands forøvrigt tilstimmelser.

P. Hvad denne post er angaaende saamen ing ind Extracten vaner det af Hr. Agerbech Dagen Dings siden af 5te Aug. a.c. № 6 allerede forklaret saaen. —

Agerbechs i Anklagede deductions indfeld som findes i acten indskrevet pag: 31. og 43. svar ved hand pag: 31. Under at Kongen aldrig maatte saa afskyelige ord som at skrive i sin land og riges etc: ingen iden hans egne hertil er begivenhed, anskrevne, og opdigtede det Enkeltes Kongs widenere af sam selve ere mere end klarlig udviser pag: 32. forregiorne hand at hand ikke Enkeltes Monarchen dennem handsat for øjne, hvortil hand forendragner pag: 32. og 33. med 12. Enkeltemænd widner at iden at ere u-handsordiget ord er i hans dømmende die Konne bestaae af 5te aug: a:c: selve widner nu aabenbaar bevisder at have begaaet meneed i dette Calder hand den Konen handsed. Pag: 42. understaaer Kr. Agerbech sig at forendrage som nu bevisst sag den Denontiation af Jørgen Nielsen indsagt, der om er giort forklaring vide extracten over Kongens widenes af 5te aug: a:c: ved forklaringen over det 9de widenes ved, signede. Endviidere pag: 43. andragner hand ing er min Konges handsed skyldig som saa vildig skulde for hans hellige øjne og øren dette land til u-lykke og dets indbiggeres til jammer og nød, uden der om ringeste bevisst at forklaeger; derimod ing er min Kjøn den fadderlig hed skyldig. Jeg ing vilde u-giere sin min smukende Kjøn sønner prygled alle jagt spids rend. Hermed declarerer hand sig ny at vil være hands Majestæts befalinger lydig men ikke er nogt hand opviidere fold til det samme det ing Horerer ved widenes forklaring der over at giøre. De Kongens hands ere mere end Kongs widen klarlig udviser hands forentagende malversationer dette lands indbiggeres saa mange hand har kundt haand forkort hvis Dal ikke er lidne og bestaaer ufødte alle af hans Mond, som er paa landet Falkes udbiggeres til u-lykke ved dens forkinder dersk huldbyrdighed, som hereafter vil be, frie Deres Kongl: Majest: samt hele Collegier for u-gavnlig, u, rigtige og u-handsordige ansøgninger. Ved Vedlofligen forklaring over Kongs widen acten under staaer ing mig iden at incommodere Deres Kongl: Majest: siden alting i acten au, dent uklarlig bevisser Kr. Agerbech at være Deres Kongl: Majest: Mandaters modtwillige overtrædere. Konne d: 1te octbr 1755

A. A. Schor

Copie

af Hr. Agerbecks Anhavende.

Da det er Kongen og alle Rettenkere en pur
Umuligheed at den Retfærdighed inden Dørs
af hans og vaade Undersaatter og ing i Dansk Lov:
p: 201. a: 1. Bog ved kongl: Rescript af 5te
August a: c: tilstrækkelig bevises af d: B: Hr. Obrist
L: Sekor have imod Ret og Vandhed anklagets
maa, men baade d: B: og Hans Guldmagtige
i sammen act, have paa nye anbenbaare Handel
imod Kongens Lov og Forordning ved Vidnes
afhørning, thi iøvrigt Forsømmelse gives om
hvad Dagen i min Anhvende, men alting
paa Dagen u-vedkommende ting, hvorover jeg
paa nye uansøges til ved nye tings Vidne
demaal af underskrevne og bevise de i Acten
af ndre sidste indtrængte Sammenhæng i Sø og
om Forandringerne og Gaande Vallen til
hvad end given d: B: forord Lørdag 14de Dags
Varsel til Kaare Herredes ting, som holdes
i Haste paa ihvi i Lagen bekendte Tid
og Sædvanlig Sted d: 5te Septbr. a: c: for at
af anhøre min Deduction skriftlig og god-
villige Vidner mundtlige og skriftlige af
i Kommelden Tilfælde, og som d: ved Hr. Bri-
gader A: Selmer have anbenbaare Obrist L:
til Vallø beklædt Rettens paa min Vegne
som er anbenbaare ilavlig af samme Acter
indviste som Beviser d: forord til samme lid
og Stad, dersom af have min Vidner og
Beviser, med Ligs Varsel indkaldes Hr.
Provst Thanck og Auditeur Thisen og skal
denne Skrivning forevises General v: Schepe-
lern og Etats-Raad v: Urne i Kald nøyagtig
angaaende nuten af mig ellers Vidnernes
beviser sagt eller skrevet, er da handlede
sammenpaa, og som d: Lieut: A: Jørgensen

Her Hæk udre op i denne Dag imod Kongens
Lov og Forordning imod udres instrexitz,
ein imod Retfærdighed og Venskab, saa gjøres
der Grund for dagens Varsel til Fremhæ-
ning og tænd, alt ok Gud mit Brøder til
Vandhedes Bestyrelse: Clemens d. 21 Aug. 1755
A Agerbeck

P.S. og skal det Forvaisse Jesper Hansen
af Ølinge, i Fald han gadmilig vil opløse
Vandfærdes saa tænne til Landets Frelse
A Agerbeck

N. 2.

Herr Agerbecks Brev,
Beleder og Oredes. Hr. Provst!

Torsdagens d. 28 kjøre bedre end Dit B. behage
ligt vilde Komme af daber mit Baan. Jeg
beder hjertelig om: at D. B. denne gang
vil forskaane mig for de Skærhauer, han
sidst gang, ved den hjelighed dvillerinnen
med: Lukken gjør sig Umbrede, eller Ladnin
ser Forrnelse ok, da ikke skal Jeg opgaan
Jeg er med all Høj agtelse D. B. og Oredes.
ydmødige tienner A Agerbeck
Clemens p. d. 23 Aug. 1755
Copiens ligtighed bevidner
SHanch

Hr. Hr. Wolbaarer

Høy-ærværdige Hr. Biskop!

Som nyudnævnte Klosterprovst maatte jeg som saadan under dennes indtrædende Hiers Høyærværdighed Hr. Agerbeck saa behagelig at tage beskyttelse imod mig, og forrettede under dette idag som et Notarial Instrument over alt, som paa dette et passeret 7 Dage saa vel med Bidsvaner Examen efterat Jeg saa behøvelig tillaadtes og fremstaar Dem at lade høre. Min forklaring skal lade, som jeg agter at insinuere Kie Kiøgl. Cancelliet naar Kongs-Bidsvaner bliver slutter tager jeg mig den friihed at lade medfølge Kie nødvendige efterretning saavitt jeg over Stiftsmyndes Indhold har kun

Dem.

stoant i nogen Stykke for
mod Dem i Sraadom Inforuldi
Skal og kund det altsaa Gnaa
declarerer Dem Beskyttelse for
barn Lægen paa mig

det til Datum bemærkelig forhøjet, hand har faaet
Lønder som i dag er opført 12 Pd. tilsammen gaardsfæstet
for det første uvedes at de er fra det Lande
3de Herreder og det 4de Herred for Kiøer bye lygn
ved en processen begjynt, dersom slutter 4 dag hand har i
Sinde at fare mig det gemeske Land Amtsbom
Ring, det giør mig ikke at de som er Examinerede
begyndte at nye Mou Oder, Gud forlade den Kan
sin Misgjerning i den Dag. Derier høy og Velbr
Høyærvordighed Patience skriver er mig med min
Øms Jeminkomsts beverk og underdanigst Tak
for Deres Høyg Velbr. Høyærvordighed bevisende
Gudhed, den mig fremvedes underdanigst tilbyder
som med allerstørste veneration stedse forbliver

Deres Høyg Velbaarne
Høyærvordighed ydmyge
underdanigste
Tjener
N. N. Selborg

Rønne d. 17de August
Anno 1755.

Ved største Haste skrevet, som naadigst maatte pardoneres.

Pro Memoria.

Det er høyst beklagelig at den Høyædle Grevinde Dem, som efter Deres Excellences Medfør skulde beforden Sand og Retfærdighed og Ære, saadan sin Sandhed Dømt derimod og den Uskyldige bebreider sig uret, Ding Dem og Deres Excellence ganske u-vedkommende, som efterfølger Dømmes Dødelig af Dig Selv bevisser, at De mig paaskyldede en skjeldsmæle nu ugrundede, falske og ganske u-sandfærdige, – Jeg ing Erstatning for det 1te at have usædvanlig forfulgt, piint og plaget Kræmmer Hr Agerbeck, dog ing nej bevis ved Sands Mennesker eller heller ing det Herrens Sand er skeet, jeg maatte dertil forbie at ing ikke Herren vant ved Sands Hues eller Kræfter gaar dog ved det det forbie og nej heller Dolt eller Sæt ringeste omgang med ham, og nej vend at ing vaner 4ne eller 5 gange Herren vant ved Sands Hues ved den Dieb Sand Herren vant Kræft ved Clemmensehersøyn, som var 1741.

2. At ing Herren antagent mig 2de Sønderlen imod Sands Ehrlichen

Dissen Sønderlen har Sand nej ønsket ikke heller maatte ing der antaget den paa imod Sands Ehrlichen, saa Sand derved gjøre Dikkende at denne Beskjeldning er u-rigtig, og ing erklærer den at være mig u-Bevisbar og skal altid kunde bevises at ing Herren Sæt nogen sag imod Hr Agerbeck saar for Sand er blevne suspenderet og fiscaliter actioneret det Sand saa ubøder i sin Dømmes endvigner.

3. At ing Herren Dolt Kongens Gaarde for en Bagatel – –

Er vaner nu u-Sandfærdig Beskjeldning, vel der ing efter Kunstn Cammerets ordre, til en vedvaned Etats-Raad og Amtmand Urne og mig sænet af gangen Cammer-Raad og Amtsfor valter Schroder d. 28de Decbr 1743, vedrørende Beordnet og Committeret at besaaen en ny Kongens Gaarde solen auktioner efter de derom u-gaaende placater af dato 21. Decbr 1743. saa denne Beskjeldning er daarligst sved.

4. At der paa denne Landskaut er gaaet Ron mond ouskiny til Ben, Deres og ordet den omgang af, De ellers skulde deres Gaarde blive Dømt.

Er mig ubekjendt og Bora kennt Hr Agerbeck nemmer at de have mig en u-Sandt eller at ing Herren vant i nogen slags Forretning med den i saadan Beskjeldning, saa skal og kand det altid bevises; men declarerer denne Beskjeldning for ærdrøm barn løgn paa mig

5. Den Konges ordre til at indtrætte Monarchen om Ægtefølgeordnens Tilbørlighed for handling, og det der ved er passeret

Denne ordre er mig aldrig tilkiendt given, men vel erfaret at Hr. Ingerbeck har afslaaet denne Land Tøndens indgivelse og begæring at fand anseder om allernaadigst pardon for den af ham der ved bragte dristighed, hvilken supplique ved paategning haver ved sendt til det Kongelige Rentekammer og mig.

Rest ing i Commendantskabets vacance for øiemed og plogen landet med Kjøn forordninger

I Commendantskabets vacance har ingaaende forrestaaende Commandeur som ing for Lands Majt. og min Forretning altid land og der ved tilkiendt og anvisaa lig til, naar Tilfalder maatte, og er det saa vel Lands Majt. selv som hans Collegier tilkiendt at ingen klage end Commendantskabets vacance af mangel af landskabets indbyggere over min Comportement er indkommen. Skjønt den varede fra d. 30 Nov. 1751 til d. 16 Maj 1752.

7. Det ing haver bragt min pligt til at skaffe Bøn folket og arrestere den som iden mand Lands Høibeskaden paagrebne vilde vare forvoldt at lade den løbe skids hand som og stande.

Erlegen som de fleeste mig paaraabte tilskjellinger, ja grænsende falsten og ærværdige Hr. min Bøn efter at hand ved 7 timedages varetægt af mig var underholdt i Skiøbehavn for at blive ved og under Metien som forpaa Landet for et ungt Mennesken iden fuldtes Ungdomsalder til, Kjøn hand fortil landet d. 4 Maj 1752. som Lieutenant og blev derfore for Compagniet forrettet 7. og derefter tilsendt sig for paa Landet personligen ved Commendantskabets vacance, men i varende tid i Skiøbehavn og iden forrettede ungen timen under ved exercitien for den gemaane Kjøbmand efter hans forretning var skrevet. iden fallet i varende vacance aagrem af mig klagen med arrest belagt langt minder end skids hands løbe af skraftet.

8. Dette ved hand bragte at ungen Landskabet at skrift hold

Dette ved er mig som oftest i nu og andre anledninger forekommet som ing skjønt har for indent mig over hvem autor hvad der det gjøre at hold, som har afslaet denne Landskabs Ved det Kongeriges fordre at Carakter

det ing Kinder hand indj sin Forening i
toriserer, undskyldt de iden land Paraticier
andre landes und at privilegeret fold, som
und Kronsrabis Lod er dennes Dørgen og
Kunsvels Hæren und lis og Gods forbiu
den

9. Det land forengiver at finde
landet er stadt i frygt og at
de for sydt Kongens at vden
frin for hæden nu grunlig
und fort

Er nu fortelning her af ing erfaren
at Hr Agerbeck er vidende om;
mm vend ider her vidt det accorderer
und Vandfed.

10. Den Tresies land Tavarbe
ij paa at nøjen af nu Lande i
fandt sigr, sin fand kalder
und sinkoran og sætter i lign
parallel und den Commande,
rende Chef, for para landet sij
og Antbaarin Hr General
Major von Schepelern

Er og Blinx sin uden fandt und
mij giorte Indskyldningner, i=grion
dsk, i= Vandforedyn og opdigtet Sud,
der.

11. At der er giort en søning for
Hr Agerbeck at hands Majt vilde
anvender Hans Dil at opløsen Dri
gen ons dance und og vent.

Er mij nu ukendt fabel og vend
iden fallen hand Hr Agerbeck vil
sigr und sin mij paa digtet Indskyldning
da ing idy i vinyn mvander er allen
for vonz implicieret i saadant mij
paa digtet Dij.

12. At ing haver allerundanigst
andragt den Dort mij af Hans
war tilsøjnd og ing fanum til kim,
de gas und skrivelser af 21 Martij h: a:

Hor Hands Majt und allen
Ærvardig de resolution af 27 Juni
h: a: deciderer.

Extract

Det Kongelige Bygning af Hr. Agerbeck ved Ronne Bjerging d. 5te augusti 1755. Examinerne Indhold og dens Fortsættelser angaaende

Quest:	Responsum.
1. Om det Agerbeck paa sin examinerne Blad af Sinnelse, giver Tilkiende om de vigtige Ting hvad Kaldes Historist og nøj paa videns, og om hans Examine iden inden, Felder til paa ovenfor nævnte mødning.	Resp: Tilstaaer nu paa Examen, og Beskjeldningen paa pag: 29. art: 1te, og at hans Ægtefælle Kongens Tilladelse i Examinerne er ønsket at Lesen sig til det Hands nynin bed vid: act: pag: 53. 54.; som ved var at observere om Bjerg Voghn Guard indrettaen nu Examing af Braaden Nedur, vid: lov: pag. 32 art: 5.
2. Om Hr. Agerbeck har forbrudt sig, om hans Blot nyn vilde nytte den Kongs vidun, at Hr. Obrist Lieutenant har vanvarend Kongens Lov i det hand indeu Lovlig Tvivis har Defameret hans for Kongen vid: act: pag 34 som er Hr. Agerbecks nynin ord	Resp: Det at gjøre Trøttelinger ind imod Forord: af 23 Dec: 1735 med Lemm pag 2., hvor Kongen Ægtefælle at hans ikke maa at for ovden og op sørge Lemm ubetinkelig Tilfelning, for Kongen observeret Lov: pag 7 art 6te og gives om iden hvor hand ~~ang~~ hans Lov: pag: 880 art 13. som under dadler Kongens Tilfelninger pag: 876 art: 2. NB: Agerbecks ord i Examinerne pag: 9. paa det monarken hand haar navnbaar Tvivlis paa hvor forligt det er etc: kand her observeres.
3. Om Agerbeck veldig har ansgenet regnet til proces act pag 2.	Resp: Tvivlis der om er Hands Majestæts Collegier Tilkendt.
4. Om Obrist Lieutenanten har forfildt sind og plagnet Agerbeck Tegnedig	Resp: Kand Kaldes Tegn ogsaa Tilskjeldning, Hr. Agerbeck haver det at bevise.
5. Om Obrist Lieutenanten har antagnet 2de Hvor Karln imod Agerbecks Enkeinde og om Tichabsetaln.	Resp: Men til Tvivls ønsker Regisition hvor Obrist Lieut: de Commendanten Hejdeln og andre vaaren Hr. General Major von Schepelern hver af følgende Copie under N: 1. saaver Hr. Generalen giver ordre til auditeuren at extrahere af Distrikt protocollen hvad af Obrist Lieut: passeret er i den sag angaaende som haaver følgende under N: 2.; Men Agerbeck giver ved dette Tilkiende, hvor ved hand haver det Kongl. Rescript efter dedato 27 April 1744, som da udgiet haver til efterretning.
6. At Obrist Lieutenanten har foldt Kongens Gaarde forlat og en Pagadel.	Resp: Dette er en Tilskjelding paa den og Crimenfalsi: da det ingen Skaev blev foldt ad allernaadigste Approbation, saa at om en Lemm end bed med hjemme undtbonaen Tilfeldt Embeden, ved Gaarden ved allernaadigste Resolution, da Tillegn er at observere at Obrist Lieut: aldrig har haft autoritet at fælge Kongens Gaarde, som ved det høytlovlige Ukutte Lemmer Land skaffes opløst Kongen om, at Agerbeck da Hands

Maytts gaarde sig paa Landet efter allernaadigste ordre blev delte, har indviklet sig og den tiid, hvor saa den Supplicerendes Memorial har paatænkt, hvor da forsørgede sig, da var for dejen den tilladte, og landmaalere af Hr. Agerbechs egne paa tvistning af dato 11 Septbr. 1744. paa vøinder, uret Supplique af dato 10de Septbr. 1744 og er dennet imod Agerbechs forklaring i act: pag: 36: og er det formeent, ligt at Hr. Agerbech ingen tilgang har omtænkt liøb og ikke da Hands Maytt har feldt i Sødne for nu i vis Høste Rettyed, forbeholden, som har paa landet kaldes Nord og Ydgang, dilden, saa efter indhøstning falder Rettyed ind Dannes og Hiøvdrenes Ziøs tiid at bruge og dyrke gaarden, som inden andre Obrist Lieut: iden Land forøvrigt vidner at bevise, siden at han er lagt i det høy Vaagt: Knutz Cammer fuldkommen bevist.

7. At 2de her paa den landstandt Konrad von og paa Hr. Pryhl protest at Bønderne, de ellers skulde dens gaarde tilsim dejen.

Resp: Herimod følger Dennt mandatus attest under No. 3 om det Privilegie og at Agerbech skes har oppebaarnt midlen, men som Agerbech i tvistningen fejner at saad indbrendt monarchen forevent, og Obrist Lieut: derfor giorde sig ald uimagen for at dem Agerbech i ulejden, saa er det i forvrigtlig vin nej Directe saa indirecte at Obrist Lieut: i det ringeste for nu med participant og er Crimen Simonice, og omgaaer tvende, vid: act: pag: 52. som er Agerbechs egne tilstaaelse, der imod forsidder Obrist Lieutenanten under Troligheds Ed hverken Directe eller indirecte saa vemt implicieret i denne Forklaring.

8. Den Agerbechs Indkommelse til Monarchen om gaarde liøbet.

Til denne post er ved det tilsammenlegte Agerbechs egne paatænkning paa Bendernes Supplique, som er anført med gravatio No. 6, og er at observere, den tiid attesterede Agerbech, at Gaardenes mere Kordigan tiøbes, uti signer saad forlod Veiten.

9. At Obrist Lieutenanten med Commendantskabets vacance har opirret og plaget Landet med Vegt for andringer.

I Commendantskabets vacance, som var fra 30te Novem: 1751. til 16 Maij 1752. er det Hands Maytt eller noyen af de høje Collegier ingen klage eller forsøering over sam indtøbet, følgelig er som eiendt Lutter af ondskab paa kunden digt af Hr. Agerbech.

10. Den Obrist Lieut: Von Strabas Indtrædelse og præsidium at tvist sole, skal Obrist Lieut: skal have brugt sam indt Commendantskabets vacance. &c:

Han har lagnes Gravis for at dem der forrettede adjutants timmer under at Lieutenanten, Obrist Lieut: Von, var i vacancens tiid iden paa Bornholm, og er mere end tvist sagt, naar Landets Indbøgynan kaldes et tvist feld, som er imod dens aflagde Ed, saa som de kaldes iden at dem sig selv mestiøn, og Lyster til at opiern et snelt land, med dens Ed og Lov: pag: 880 art: 13.

11. Hvordan Land ombudsmand Agerbech mentder at Obrist Lieut: vedtaget at spille Landet i Dom i ulejden, at de uagtet i Arrest og Lænkes sidde blev.

Bevis her imod er audieurens Extract af protocolleme under No. 5. at ingen slig execution er at obrist Lieut: Kantzgynt i vacancen, eller er stunt som obrist Lieut: expresses verbis af Hr. Agerbech tilsiøndes for.

12. Med de ord synes Landskabet i Forsigt, og der for Kongen Majestæt at begjæres for sig Hjemlig mod Fare etc:

har given Hr. Agerbech sig an, som den der vistnok Supplicerer og dens indhold og selv Conformerer at have lejet og betaalt Klagen, uaar hand anfører, at anden Vilde gjøre Kongen ond at hand vilde ødelægge den at oplysse Lodsets Mod og Ærlighed, saa Gode Mand vilde Tilsige dem for Obristlieut.; for strap nytter ennu gier dilkende at Obristlieut: saa nu er Lovfordelig maade, forstaaes dette under dette Fæden, for findende Hr. Agerbech at oplysse Kongen, og er forsvarligt, at undskylde hand signer nogen for en at hand ikke var Drøm opmand, for en Øyning eller andtnen øyeø, at hand ere nøj en, det saa vidtløftig Tvivling vil bestaa at hand land i positur til Klagen og Tilbageholden, og sig selv dilbyder den anføreren, for at besøge hands Majestæt med ingrunde begrøn, og ingiøyn Tilsvaringer.

13. At Obristlieut: anføre den nu modtaalig og Kaldnes Kongens Lov og Mandates overtrædelse, ved sin Klagen og Kongens Hand og Segl Misbrugt.

Naa udviser den Kong: Resolution af dato 27. Juny a.c. hvad Reflecteres kand paa denne Tilskyldning, og den hand skriver nu det saaledes bemeldte art, ja ennu saa giølder de ved Retter gang og nøj end Kong: Resolutioner, og at Hr. Agerbech nøjsom vidende Tvivlsomme klagne Tvivlsom hand selv ved det producerede Tilsvar Obristlieut: som hand selv ligger i Retter og Landcollegii acten pag: 26. 27. saa og af Mad.ne Agerbechs skriftelige vidnes vid: act: pag: 67.

14. De øvrige Kaldnavnes som at Brøde Kongens Lov Tilsidesat, og Skarpe Expressioner i Skrivningen.

Dette Agerbechs expressioner indholder mand sig ved at Vrøvn og under skaarne Obristlieutenanten sig nøj at explicere.

Extract

Af Hr. Agerbechs Godtvillige og ikke Nødtvungne mod modtagne Vidnesbyrd.

1. Vidner Morten Olsen Handgaard angaaende hvis Sager den Mandtvungne Tilstaaes at have ikke under skrevne de indlagte Klager og Supplicer.

I de 3 forste spørsmaaler vidnet opsmiater imod Lovens pag: 106 art: 7 og forordningen af 3 Martij 1741 art: 12. til det 4. spørsmaal svarer Vidnet pag: 35. at hand har vanet i vordig at have klagen, men det Agerbech har skrevet paa at Tvivlsom, nemlig klagnes ikke tigsted svarer Vidnet, saaledes nu ellers i aktesten nogen ting, men ved vidnet Morten paa Agerbechs 1. Question svarer at intet i handlingen ord i hands skrivning er anført. Til det 5. spørsmaal svarer Vidnet ligesom Morten. Til det 6. quest: er Vidnet ikke bekendt imod sig selv, og det svar til 4. quest. til 7. spørsmaal svarer Vidnet ved at aktestere Agerbechs Gavn og Tilskyldninger. Til 8. spørsmaal svarer Vidnet alt sammen er sandt i skrivningen.

2det Vidun Niels Jørgensen.
Forkundes og at have underskrevet de indtøbnu Klagne og Supplique.

Vidunet var modtvillig at svare paa de 2de første qvest: det 3die spørsmaal kunne jeg ogsaa nu ikke vidne allerede, saa det Forsiglet at indholdet er sandt, fordi ord var skrevne i Vanvinnigen. 4de spørsmaal er ligesom forrige Vidunes. 5te Spørsmaal besvarer Vidunet ved at sand saa skrevne skulde attest, de i Vanvinnigen signer Obrist Lieut: saa ikke for mig dette over Kaviis Agerbeck, og paa pag: 48, siger vidunet at ordet gaaer at Obrist Lieut: har bragt dette vidne imod Fr Agerbeck, som sand paa Agerbecks question paa samme spørsmaal svarer ikke og Dilbryn, saa der kun er spurt at Vid. ikke vand sig saad det saa giort end paa. 6te qvest: Læser vidunet sig til sin vidnes attest. Til 7de qvest: vidnet vedkend sig ikke imod. 8 qvest: svarer Vidunet intet til. Ved 1te og 2den qvest: Governeuren vidnet Agerbecks Forskildringer. 3. qvest: besvarer Vidunet at have hørt 2den at have tøbnet sitt Kord, men ved ikke Vidnet som er sagt imod vidnes attest og Agerbecks Vanvinnig, som siger det skeed i Commendantskabets Vacance.

3die Vidun Hans Olsen.
Hvis Lader, Ole Mor, Anders Jens, Jørgen Olsen og 1te Vidun er meldt saa underskrevet de indtøbnu Klagne og Supplique.

4 qvest: bekræfter vidnet Fr Agerbecks ungdoms Forskildring, at den gammen Pleuie, med Hustruen og Børn skulde under dag drevnes og plagne, og om vidnet spørsmaal paa samme qvestion, svarer det klarer ved Kaviis, naar Hands Majestæt vil tillade det, uden at sand angiver hvorfor det dog besvaer, saa bekræfter vidnet Agerbecks Vanvinnig pag: 4. 5.

5te qvest: Vand ikke at Agerbeck af Obrist Lieut: er overbeviist om sin forstand, men begiander at sige, at Dil sit Vidnes Vinge, og kaviisser modtvillighed at svare og explicere sit vidnes attest: pag: 57. spørger Agerbeck vidnet om de mand som ved autions Viden protesteret holdt paagen af, som vidnet svarer at have hørt af andre at Kalm om.

NB pag: 53. kalder Fr Agerbeck ind, bekræfter sin i Vanvinnigen uanstaaende Overfaldsmaader, begger vidnet Ordet i munden signer vidnet Buard saa saant om det paa sagde sagt kunne i Roskild, at Løsladningen var Underskreven Borgis Løs. etc: saa Fr Agerbeck repeterer sin Vanvinnig som hand forhen har holdt historisk, pag: 52. fal, der Fr Agerbeck ganske bra sin forsyn protestationer at begynde Gaarde med de andre i Vanvinnigen indtil forskjellige maader med det ringeste om spørgsmaal i min nu vil saa saant der om og forlerer Obrist Lieut: Suldnøytig der om at questionere nøiere sig Fr Agerbecks Ilfærdighed Klar og vidnet questioneret, da vidnet pag: 56. paa de da givne spørsmaale uanseet at have hørt af andre uglemellem handlinger af private personer, om Gaards Løbe handlinger som aldrig er skuldbragt. Her giver Agerbeck end sit Eget spørsmaal Dilkende; at hand Forsiglede Obrist

Lieutenanten der foran Kjøbenhavn i sin Vitnesbyrd da
dog viidnet nøiere til forskjellige ting at have mig vidst
ind Dørig Tjeneste, hvilket var interessent, som nu dog
vitnet imod hands tilsigelse og om hvorvidt
Tilskjelningen rigtighed, pag: 58: om Gaarde solvin
gen, siger viidnet at det ikke kan forfaare sig paa
at saaen som nu ligeledes imod hands End.
6te quest: Hvorfor viidnet kjendt at det er en forfalsk
ning fra hr Agerbeck.
7 quest: Hvilke er viidnet modtagelig at saaen
8 quest: Giver viidnet sammt tilkjende at hand forfaare
Indskjelningen indhold og sit Eget Videnskab.

4de Viidne Hans Andersen.
NB Dette viidne betyder at hans mand anden under skriven de udlobne klager og Supplicquer.

1ste quest: Hvorfor viidnet intet til.
2den quest: vond viidnet intet af; men siger hvad hand
hørte imod den Indiciende Attest.
3die quest: Ligeledes Indsparer mand i viidenskab.
4de quest: Hvorfor viidnet Nej.
5te quest: viidnet intet der af
6te quest: Ligeledes
7 quest: Ligeledes.
8. quest: Indsigelser viidnet igjen skjelningen og
tilskjelningerne indhold som er hørt imod de for
hen anførte questioners Indsparelser
9 quest: oplyser viidnet at den Indiciende attest er
saa tilsmuds af hr Agerbeck og vand ikke mettaan
udstaaet af Morten olsen.
10de quest: Hvorfor viidnet vond der intet af.
11te quest: Ligeledes Indsparer mand Nej.
12. quest: Vond viidnet intet af.
Ved dette viidnes udsigende er taalsens ord dette paadømte
Anmærk vond ikke af hvad det i attesten var indskrevet
mand End.

5te Viidne. Mads Andersen.
Denne Indsiddes ligeledes at hans under skriven de indlobne klager og Supplicquer.

1ste quest: refererer viidnet sig til sit skriftelige viidne
maal.
2. quest: Kommer ikke ihu om nogle svaar Dannes
som blev presenteret i Rønne og siden i Nexøe,
at dette Die Bornemk Mandtion for paa hans landt
for uldgammel tiid, aarlig Ved Kaaftnu blev
presenteret, og nuden Trugsmaal, som Commendant Sa
Lates archives Documenter oplyser og at Dørig Tjen
for at staaen foldet den tiid for 3 a 4 Mitt Kræfter over
Die Rønne Lod dem i Nexøe af Compagnies Districter
presentere, saa hand ikke skrevet paa kaft dem Lyrdes
eller som Agerbeck melder opiant Landt.

Viidnets Svar paa Agerbecks Spørsmaal aften pag: 61.

1ste quest: at ingen blev pryglet i Hr: General Major
Knuses tiid.

Dette Vidun Contradicerer Jørgen Nielsens demonstration pag: 73 og 74. som forangiver paa Balken om de Compagniers Kaninger, som det nu blevne præsterede, da jeg i General Maj: Krøyses Tid paa Balken de National Compagn var vant saadanne ikke nej siden.

7de quest: Saaner Vidnet at det er sand og hvad Ny tænke iØnne

3 quest: Saande Vidnet at det der var sagt og afbrudt præsten for Dens Capit: siden for Krøyen.

Nu paa questionen af Lieutenant Anders Jørgensen

Det ingen præsten er sand: Commendant Palnatke Valance for skidt Vidnet Brød.

3 quest: Hvande Vidnet Nej ingen Løb sidst Nord i vacancen

paa Agerbechs Questioner

Hvande Vidnet at Ole Løbet sidst Nord Nord de sagde indtil en Tøgning die Dens Capit for at afbrude præsten de det paa Wagten.

4 quest: Saaner Vidnet Nej sand Ole ikke for det det.

5 quest: Siger Vidnet det er usandt derom

6. quest: Saaner Vidnet det andet ikke der af

7. quest: Gentaaes.

8. quest: Saande Vidnet selv ikke at sagde Løb Tøgningen men hørte den Løb, som sand Jørgen Saaner og for at lagde det Vidnet paa.

9 quest: Siger Vidnet Morten Olsen har skrevet Vidnet at Herren og forudsagt ham at understaaen den.

10de quest: Saande Vidnet Nej ikke ingen Guardsalyningen

11te quest: Saande Vidnet at det ikke sagde Kunst de Franske men som pansende pinge.

12. quest: Saande Vidnet, Jørgen hørte at der gik saadanne Rygte om, men ikke de sand Vidnet for Brev Steal: at Men udsendt

13. quest: Saande Vidnet, sand Vidnet intet der af, men det stod mit i Aarsen Dannegnen blev præsenteret, Confereres med Dette Vidnes 7de Question

14. quest: Saande Vidnet, Nej ikke ingen Dende at Jørgen Jeanet for forlet Skib og stukke det ikke Klage derover.

Hvor vidt dette 5te Vidnes udsigende paa Centra questionerne Sønner overeens med sin ut Lugde End paa Vidnet Herren udsagt i sandt Tordigt ord var i Forningen, Skiøm dabundaan, naarman Confererer alle 14den Spørgsmaal og Forningen, at dette Vidnes som de øvrige Vidner Tvivl imod Hvad det nuværende for underskrevne og bekendt.

Anklagedes Widenvrun
Hans Andersen og Peder Esper,
sen act. pag: 64: 65: 66:

Widenvrunes Svar paa Agerbecks Forevaal

7de quest: hvorvi Widenvrun at under officer: forholdes
Vidstaand at hand var dømt af den ene af Obrist Lieut:
Supplique til Copie til Hr Agerbeck af Bondevrues

8de quest: hvorvi Widenvrun at de nytter Agerbecks
Tvgivning forholdes Wende for Corporal Jørgen Larsen

9de quest: hvorvi Widenvrun at Jørgen Larsen hem,
lig forholdes haft en debØdig Indbrud af Hr Agerbeck
uden hans det til Obrist Lieutenanten

10de quest: hvorvi Widenvrun at Jørgen Larsen forholdes
sagt det hvad saa vore at Hr Agerbeck forholdes en
det ved sam at hand uretten forholdes hand for Obrists
Lieut: uden Jørgen Larsen hvad det i den første

para Contra Quest:

Vorvi Anklagedes Widenvrun at Jørgen Larsen
ikke forholdes hvad Obrist-Lieut: ud over hand uretten
forurettede Agerbeck den sam vore lovvendt Supplique
til Lieutenant Anders Jørgensen hvorfor Obrist-
Lieut: var sam tilladelsen

NB: Hvor hvorfaldes Agerbecks opdigtede i hand for digte
Beskyldning i Fremmingen pag: 9. og hvad hans svar
opdigtet det findes anført i Agerbecks angivnes
Skrift Fid: act: pag 42. hvor Hr Agerbeck anfø,
rer at de tvende under officer: Ingerta Agerbeck
klager hand da gevenlig og i nærværelse til hvad Obrist
Lieut, som hand signer ne Lærebrøen i hand for dig,
som hand lader en dig og Calumnie, men at
dette er ikke ret og opfundet og Lærebrøen
i hand for dig vore sagen som Hr Obrist Lieut:
uden Retten hvorvi giver sam vendinge til
at paafinde, uden og har paa den maade be
skyldt Hr Agerbeck for slig skelm. NB: Ved
under officeren hvorvi indrømmet at det af Hr A,
gerbeck i Anklagede og af Obrist-Lieut: hand til,
Kongen Dom og dato 21 Marts 1755, som var
Hr Agerbeck tilsendt, hvorindem Obrist-Lieut:
Allerunderdanigst beskriver sig over Hr Ager,
becks opførsel som hand Lesbes act: pag: 26.
Ligesom det samme at Agerbecks husfrue for
undskyldende samme i hand for dig Beskyldning
sines act: pag: 67. i hvilkes Dom uden skriftlig
Viden at hun Sandhedens ord sin Mand,
at Obrist-Lieutenanten skulde have beskyldt Hr
Agerbeck for hand skulde sin sam nu i-

Overbødig Hr. Præsten og under officierer Jørgen Larsen, som eldrig af Hr. Major Lieutenant en Dalt eller Servant, eller andet Land udviisen, men Bliver med alt det andet Lognagtige Ungdommen, ynr, dog saa vel af det producerede Lovskrift B. Brig Lieutenanten Det Hr. Agerbech som Lofbes aden pag: fra 25 til 27. saa vel som og Madm. Agerbechs skriftelige Beviis fra pag 67 til 69 Conviisens Bentarium imod det Agerbech i Forsømmelse Ufølge der Jørn Land imod Widen ~~[illegible]~~ Blevne anklagede.

6te Viden Anders Olsen.

Vedlinds Lyslunder og at Jørn under Servant de ind Lønne Supplicer.

1 Quest: Saande Vidende Land Mand iden om Hr. Agerbechs Forsømmelse er sandt eller iden.

2 Quest: Saaver om eyne Hand vidsen iden andet end alt der sandt.

3 Quest: Vidsen iden Jørn der Lande af sat eller Servant Viden attesten, men Morten Olsen Lande paa Hr. Agerbechs Begyn Lemmaand Viden at under Skriven og Udsatte den.

4. Quest: Vidsen iden at giøre nogen Grunde og Rigtig hed om Forsømmelse indfold der Land var en gammel Mand, Jørn, den Forsømmelse Vidtløftig Land Skjeld. Paa den Datum Grunde Mand Land intet Det sign om, men det øvrige, nemlig i Forsømmelse Lunde Vel saa Vom.

Dette Viden Bliver Lignsom Jørnsen Viden, Vaarer Denne imod Jørn i Viden attesten afslagde Ed, Jørn saant ja, aldting i Forsømmelse er sandt, saant Mand nej om aldting er sandt, og Det sidste Jørn Ikke paa 4de Question af Land iden Mand Land Land Jørn afslagt Ed paa.

7. Viden Jørgen Nielsen.

1te Quest: Vidende Vidsen iden at der var nogt usandfordigt i Hr. Agerbechs Forsømmelse.

3de Quest: Saande Vidende Hr. Agerbech selv Jørn opsat Jørn mealn en Die den Jørn Vidt Land Mand, og Morten Olsen opsat Jørn den paa.

2 quest: Hvad ilden andrager medtager nu sandt alt hvad i skommingen muldt og nu, fört er.

3. quest: Saande Vidende at skommingen Var opbygt for saa og Hvad der udi er sandhed.

Dette Viden giver sig som forsiger, Sigr Ogerbeck har opbygt porcmaalenn, giorde Vilhelmsen saad som de andre er dennis om alt er sandt i skommingen, men i sin Viden alleeste hvad paa nyaldnar skrat vord i skommingen var sandt nemlig ud og unnan Tal.

3de Viden Niels Pedersen.

1te quest: Saande Vidende saa vidt saad forstaaed var i skommingen ingen er sandhed.

2den quest: Saande Vidende, det Huset ilden Vidde at der er noget i sandhed fordiget derudi

3die quest: Saande Vidende Morten Olsen fast Vidde og lofte for saa vidende alle, ten, men hanne der saa skriftligt vellor opbygt den er saa er sandhed.

4de quest: Saande Vidende intet paa porskmaalenter indfold.

Dette Viden ansaas sig som forsiger for signer saad forstaaer ilden bedran som er og skriftlige med sandt Ed

9de Viden Jep Madsen.
som og forrundersknaut de udlöbne klager og Supplicer.

Elnar af Kattem paa Herald mun aver ilden Vielsede, Efter dimitteret Viden Jorgen Nielsen som var allerede af sörk, og var det 7de Viden, som indigiem for Kattem og gaa Vilhelmsen at dette 9de Viden Var tagnt hinne og Vilde ik saa ellers noget andet saa Vidste de hvor saad Vonde, Her observeres pag: 93. Hvor denne Jorgen Nielsen Villaches af Tyngeden som dog Var forhen af sörk og dimitteret at indtrongen sig for Kattem

Med Nøyn og Sagen de omtouvnevnte Constituerede
dinger, som er lovstridigt og ude af alle Domme.
Dette Videns afsignede er Hans Gynde
nonciation, og er vore Fuerte indtenaytede
claration og angivnelser under End. er ret fuld
komment overiis paa forelendes en Frost
mand i particulaire Tilfælde af Baden med og
under for sin Mennesgend Tolk til usand
hedig opdigtelser, men saad er hans
fortelling. 1te Halve Sand om en død
mand Bertel Jensen, som udøvig for
Kleynt mueden Lux og dertil er giort
2den Halve Sand om en Tilbuden forøving
som sand og Dør uaven, uden at giøre
gen af Obrist Lieutenanten eller af
Sam modstagen, men Blot signer Sand
vilde forden; Hand angiver og om Man
gen en afgyglede af 2den Compagnier
da de var med Mønstring paa Balke
Port for omtalte Tid af Sam som en
er Obrist Lieutenant; de dog siden aaret
1748 for og 2den National Compagnier
blevet forsamlet paa Omtalte Land
Balke, og den angivnen Bertel Jensen
er død en ind Vennede Lux, og der ikke
boraf giøre Certitie Vagt og Mønstring
er Lurlig, siden den Tid som Mønster
Rollerne og Vagt Tj Inner Land udenfor
og alt saa henfalder denne de Specielle
Tilskyldning. Som Nøyn forneymelser
findes acten pag. 72. at Lauchs Kuder
vore Tøjningerne nu undbøtte etc: er
en Dreyen bam Løyn, at nogen Standsen
er Blevne ødelagt, saad Tøjningen an
gaar er Daarlige Nord.

10den Videns Peder Hansen Tijsk. har lyndhuder understen, blev den indkaldte Klagers og Supplicanter

1te Quest: saaledes, saad Vand ikke om det
ringeste er sandt i Tøjningen, signer A
gerbeck naar vidt det Videns forstand

11te Vi
Jens
for og Vil
de ostrem

12te
Stad
Confunde
Stavnet
Supplig

Dig iden paa Skrift.

2den Qvest. Svarede Sigsen til første qvestion.

3die Qvest. Svarede Vidnet, det vistnok iden hos der Fuusk Conciperet eller Skrevet Vidnen Attesten; men Morten Olsen havde for maaned sam paa Agerbecks Vegne at underskrive den.

Dette Vidnes Giver sin Curtoldighed Tilkende, og at fand er Lodset til at sette sit navn under, som dog Vidnes paa fand selv har skrevet, siden fand selv i sit Videnmaal Aand declarerer at fand forstod sig iden paa skrift, og fands navn findes dog paa Vidnen attesten med fulde bogstaver udført.

11te Vidne
Jens Olsen.
Hør og Tillign understrevet de ostrinnelte Klagne.

Til 1te Qvest. svarede Vidnet at om alt i Sandsmiingen er skrevet Lundsand iden Sigen og om der er i Sandt der, uej det maan Agerbeck selv vide og Svaren til Vidnet Vend selv indtet der af.

2den Qvest. Svarede Vidnet Sigsen som til det første

3die Qvest. Svarede Vidnet, fand vend iden Sanne der for skrevet eller Conciperet Vidnen attesten; Men er fem af Morten Olsen om Lidet at underskrive den paa Agerbecks Vegne.

Her giver Vidnet Tilkende at hr. Agerbeck skal faa skjild for sin aflagde mennend da borde dette som uns. fremgn Vidnen indtrjdenligen Signer at de var hr. Agerbeck vaar forlaeyte og Enginaten at underskrive attesten, og Signer dog de vend selv om Agerbeck fraa med fand fand i Sandsmiingen.

12te Vidne
Mads Olsen
Forlindes og at faa underskrevet de undtaagne Klagnes Supplyer

1te Qvest. Svarede Vidnet at saa vidt fand vistnok var indtet i Sandsmiingen.

2den Qvest: Giensvar til det første spørs maal.

3die Qvest: Svarede Vidnet saa vidt jeg kan huske der var flere end Viden attesten; men at jeg understrev Viden attesten i Lars Hiorth Bohnes Huus her i Rønne.

4de Qvest: Svarer Vidnet saa vidt jeg vidste in, ynu Anledt eller Skyldig hvad det angaaende Tilstanden og det for Retten, uanset af Bygfogd Selmer.

Ved dette Vidnes forklaring bnes Svaede Malice og Vanhud som ved alle de andre Vi haue Vidsvaar Anend ved at ikke vide Kundskab eller Sag eller hvad den Løsen; men i den under, stregnede der af paa Tillorkelsen i Lars Hiorth Bohnes Huus hvor fr Agerbeck logerede. da dette Viden med alle de øvrige giver til, kiende, at indeholder de Villieninn det ved at følge Prosedure Tillorkelsen, og intet mer, den Dø og Dagen for med at faae ene fanlst og i Lystadigt Vanvittighed.

Copiet

No. 1.

Høij og Velbaarne Hr. General Major
Høijvidende Hr. Commendant og Chef!

Til at opklare de Beskyldninger Hr. Agerbeck fremsatte i Clemmensker Bøyn ved Anøning for Til Kiøbenhavn-Reisen d. 5te August sidst at møde, mig for paa Sønt for at søge Vidner paa de udi Anøningen mentionerede poster, saaman Deres Høijvelbaarenhed er forkjendt er ing underdanig Ønsked Deres Høij og Velbaarenhed vilde behage audienteren af Krige protocollen at extrahere, og under sin Haand mig at Beviise med dette Ord ing for givet og forsiegle mig med de 2de forskiellige Deres Anøning om formelder hvorav den min Stand ved mit Compagnie, saaledes Corporal Jørgen Larsen den ene Ved ing iden Hænde for vent, men protocollen det maatte udvise; Naar og at vorde underdelt hvormange Forsøner og Krige Aktier samt Hvad dens Natur og Beskaffenhed for vent, af mig for vent ordi, nerede udi Commendant Stedets vacance fra 30te Nov. 1751, til d. 16de Maij 1752. som var den Tid Deres Høij og Velb. Commendant Stedet for paa landet Tilstaaed, saa er ing beføiet og forpligtet at imødekomme Deres Høij og Velbr. og underdanigst under at maatte tilsendelt Deres Høij Velbaarenheds Vandfordigen attest om min Compor, tement og opførsel hvorlunder det for vent saavel i Dienst som uden Dienst i vente Tid ing under Deres Høij og Velbaarenheds Commando for vent saalunder at vorde underdelt, som Deres Høijvelbr. under End land og vil tilkrøfte, i forventning at nyde vore Requirerte, forblir ing med underdanig Submission

Købn. d. 14de August

Deres
Høij og Velbaarenheds
underdanigen tienner
A.A.S.

No. 3

Høijædle og Velbaarne
Hr. Obrist Lieutenant og vice Commendant

Til Dimittiret gienpaar paa Deres Velbr. mig i gaaet tilstillede skriftlige forlangende af forgaaeds dato, formelder ing finder at have, paa ordre fra det Høij Kongl. Amtskammer, ansat Rasmus Rasmussen paa d. 04de Dec. Gienpaard, paa Duebierg Kaldet, i Clemensker Bøyn til 8 Mdr. d. 27 Sept. 1744, saa og Christopher Hansen, paa 28de Dec. Gienpaard i Nyeker Bøyn til 4 Mdr. d. 7de Oct. samme aar, for deres bragte i Loeslign omgang med den i Tønder Gaar for soldun audion paa Hands Majestæts Vaarder, med at drive og forlange penge af Bøgne, for ej at opdrive deres Vaarder, med Vieden, Hvildem Mulet og er af dennem Bøgen Blevne betalt til sammen

Med Vogn prøstes for at udholde til samme Vognens fortsættelse og for-
Klinger

Deres Velbaarenhedes
Dim: pligtige
Dienner

P. S. Prøstens Navne ere
Hr. Anders Agerbeck i Clemenskier
Vogn: Hr. Peder Bernholt i Nykerfogn

Rønne d. 9de augt 1755

H. C. Arne

No. 4

Efter Hr. Obrist Lieutenant Schors ordre angaaende min attest om min Søn
Lieut. Hans Hendrich Schors fraværelse fra Landet i vacanten imellem
Commendanterne af d. Hr. General Major Krause og Hr. General major von
Schepelern da landing, som indtil d. 9de Juni 1752. var allerunderdanigst
bestilt, som Adjutant hos paa Landet, samt derefter siden og med End-
ringen, at min Bemelte Lieut. Schor i Februar 1750 midsommers
tiden, at min Bemelte Lieut. Schor i Februar 1750 midsommers
Tiid Reise til Kjøbenhavn, og der bestandig forblev indtil foran dagen
kommer Hr. General Major von Schepelern sidste. Rønne d. 22de
aug: 1755.

C. Schousboe

Nidst i Februar 1751. dødes min Hr. General Major Krause, hvorda saaen
Tiid: min Bemelte Capitain: Lieutenant Schousboe formaaende Adjutant
Dimission indtil foraarets 1752. saa Reise over til Kjøbenhavn da i samme
tiid min Bemelte ing underretningende af vice Commendanten Blom Forordnet
at fortsætte sine Dimensioner ing og blev ved at fortsætte indtil
min Bemelte Commendant Høyædle og Velbaarne Hr. General Major von
Schepelern her indpaa landet var kommen, og nogen dage efter, min
Hr. Lieut. Hans Henrich Schor formaaende ingen tiid adjutants dimensioner
kommer efter saa var blevne avanceret til Lieutenant med det 4de National
Infanterie Corps, iden sidste formaaende saa nogen dimensioner omen
under tiid her paa stedet siden saa var permitteret at opholde sig i
Kjøbenhavn med Juli Maaneds parol 1752. blev tilkendt givet saa var
blevne Lieutenant. Dette Bandfordigner ing nogen forlangende med
end vil tilbageholde. Rønne d. 22de aug 1755. H. C. Sonne
Høyædle og Velbaarne Hr. General Major:
Høy bydende Commendant og Chef

No. 7.

Kaptein i Clemenskierfogn Hr. And: Agerbech har ved Rønne Tingets
Protocoll for saa vidt som afsagt af 28de July har indstevnet mig under
navn at 2den Vice Inlur af Saadt Manniskind der for 8te dagen siden
for Veldig nr blevne afprøvelende i Bestyrelse saa Tingpenge Penalties
i Dødsur, det ing iden for skullende afvarlade Deres Høy og Velbaarenhed under
danigst at tilmelde paa det sig nu mig gandske i tilkendt Dog kunde
blive under søgt, hvorvidt dette prøstens forangivende accorderer
med Banefad. Rønne d. 19de aug 1755.

Ad. Schorz

Copie des Hr. Major Lieut. N:6.
haben sie mit nachfolgenden Attest ihre Commendanten Schors Verlangen
Er, in währender Zeit, da Ihro Königl: Majst. mir das Commando als
ihr aus Ihro Königl. Gnaden allergnädigst anvertraut, ich über sei-
ne allerunterthänigsten Dienste als auch außerhalb denselben nichts
zu sagen haben, sondern das er alle ordres zu Ihro Königl. Majts. allerun-
terthänigsten Dienste welche Ihm bejgelegt und anbefollen aufs
genauest nachgelebt, auch bej mir keine Klagen über Ihn einge-
kommen, übrigens sich auch als ein ehrlibender Officier verhalten
und aufgeführt, welches ich kraft der Wahrheit bezeugen kann
Rönne d: 15. aug 1755

Ihro Königl. Majts. zu Dennemarck Norwegen pp. bestallter General Major von der Infanterie und Comendant auf Bornholm.

J. G. von Schepelern.

N:2.

Efter højædle og høj Velbaarne Hr. General Major og Comendant Johan Dagfrid von Schepelerns respective skriftlige ordre af Dato 14. aug 1755. til mig auditeur ved Garnisonen paa Bornholm, er dette efter dens indhold af Justice Protocollerne paa højædle og Velbjerdige Hr. Major Lieut. og vice Commendant Schors Enjenning blevne extraheret, saalednes som følger

1mo Hvad Hr. Major Lieut. Schors giort og forretagt sig med de 2de forskrevne Agerbecks Dødning for medlder.

1742. d: 8de Febr. blev solden af verdenlig Kriges Forfører i anledning af anmeldning fra Underd: Hr. Dues forpachter Schrøder af 1. Febr. 1742. til Hr. Obrist og Commendant Krunse, hvorved fand angivner at en Corporal af Hr. Major Schors Comp: Inf: her paa Bornholm for Engvand Lejrmaal Corporalens Navn er Jørgen Larsen. Hvilet, given = Mennesches Navn, Bartha Terhilg Dræber, med 7 gvest: til Faaer Corporalen fattum, og den 8de gvest: om det er første gang fand forhen Engvand Lejrmaal? Ja: Ja det var den allerførste gang, og derom lod Hr. Major Schors sin attest indhente hvorved fand afhermered, at det var den første gang denne Jørgen Larsen var en Corporal med fands Compagnie forhen Engvand lejrmaal.

Ved dette forfører var medtaget Hr. Major Funcher Busch og Hr. Cornet Fallenkamp, og en Corporalen efter forord: af 1696 d: 29 Dec: og 9 Dec: 1735 for denne første gang blevne fritkendt. Den Hr. Major Schor er ved dette forfører ikke nogen Mentioneret end som ovenfor er.

1742. d: 5te Nov: er efter solder forfører over en Dragon af Hr. Major Jonnes Comp: nemlig Morten Hansen som for Drøbelse i Klemmensker sogn Hr. Agerbeck 8 Skal være udlagt at være Bøvern fader af et gvinde menneske med navn Zeigne Jørgens Dræber, og derfor soldes for Altarens Sacramente, og som det ved attest blev bevist at det var første gang Dragon Morten Hansen som ene dømt paa sin forhen Engvand lejrmaal blev fand og fri kendt for Dig er en Vanvid Hr. Major Lieut. Schors Navn ved samme forfører

iden nuværende Plads; Men ved samme forsøer var Fordendt Cornet Mads Mortensen med Auditeuren.

№ 5

1752 Hjemmelsmænd forsøerne og Krigs Arkiver af høj Kongelig Maj. Christ. Lieut: Major i Commendantskabets Vacance fra 30de Nov: 1751. til 16de Maij 1752. saaledes ordineret samt deres Natur og Beskaffenhed; og der da følgende forsøerne og Krigs Arkiver i Kongelig Brev blevne ordinerede og holdte.

1751. Den 28de Dec: forsøer var Hantlanger Jørgen Andersen i Rudskerfogeds Kone forsøe Engaard Infanteriet med Delinquentinden Barbra Jens Davidsens Datter

1752. d: 3de Febr forsøer var Skytte Anders Birch i Nexø af samme under officier ved Nexø Borger Compag: forsøe d: 16de Octbr 1751 om aftenen da fand af mytteri var blevne indkaldt: forevist S: H: Skiøde min Kirke.

1752. d: 4de Febr forsøer var ny udnævnt Borgere af Nexø Nafnlig Niels Larsen og Christian Mogensen som og med ved samme ord forsøe aflæggede Borgerne.

1752. d: 5te Febr forsøer var Lieutenant Birch i overlevering af samme forsøe observerede Subordinationen imod sin Capitain Claus Kunch i Nexø

1752. d: 7de Febr forsøer var Corporal Diderich Michelsen som forsøe ved i Slagsmaal med fem gemene ved navn Peder Mogensen ved H: Major Krobels Compi: og de blevne forligte.

1752. d: 3de Martij Krigs Arkiver Lieut: Anders Birch i overlevering 5te Febr holdte forsøer imod Parterne blevne forligt.

1752. d: 23de Martij Infanteriets forsøer var Soldat Morten Jørgensen af liv Compi: samt den Infanteriets forsøer var Musqueter Lars Christensen af det Nationale ynkvorbenen Regiment.

1752 d: 27. April, Infanteriets forsøer var Soldat Mogens Pedersen af Capit: Paul Ancher Kosoff Compagi:

1752. d: 8de Maij Infanteriets forsøer var Lars Nielsen, gemene: ved H: Capitain Arentfelts Compi:

1752. d: 18de Maij Infanteriets forsøer var Dragon Peder Monsen ved H: Capit: Kunchs Compag:

Ditto Dato Infanteriets forsøer var Soldat Esper Jensen af Capit: Paul Ancher Kosoff Compi:

Ovenstaaende forsøerne og Krigs Arkiver nu iden af Højedelaug Ærlighedigen H: Major Lieutenant og vice Commendant Scher overdrede ved Vacancen; Men saaledes som var nu forefunden er skiøtte efter ordre og efter Protocollerne af mig at være Extraheret.

Test:

D: F: Skiersen
Auditeur

Konne d: 19de aug
A: 1755.

Allerunderdanigst Deduction!

Denne Hr. Agerbech skal for Ekommunikiner Mennighed paa Bornholms
hands Vegne og Vegne maatte til Proces imod mig Skriftlig Lieutenant
og vice Commandant Schor efter at hans Konges Majts. allernaadigste Resolu-
tion af dato 27 Juni 1755 var mig og Commandanten høi og Velbaarne
Hr. General-Major von Schepelern ind Haandt, betroeffnede Hr. Agerbechs Skam-
melige og Haarlige ord imod mig med videre aller høiest kundskabte decision
indholder som allernaadigst erfahrer af et af Hr. Agerbech dagt og
underskreven Tings vidne at, det ing saaver vorte nødtvungen at dagne og ud-
løsse under bekommende klothus Tinuta Hand og Seigl for Dens Konges
Majst. i allerunderdanigste Submission at kunne legge for at demonstrere
for den Hr. Agerbechs offentlige og offensive attagement mod min Charge
og Embede, uden hans ringeste given Grund eller Aarsag imod
retskaffenhed maatte for dersamme og dens Konges Majts. allernaadigste
protection at kunde nyde for fuldkommen Satisfaction og re-
presalia for den mig tilføiede Tort og Gravamen efter dens
Majts. allernaadigste Beskiegt og i den aller underdanigste
hen seigl fordrister ing mig til Dennes min Konstforeign op-
lysning om Tings vidnets indhold at insinuere den følgende.
1mo. At ing kortelig skal demonstrere hand Hr. Agerbech usømmelig fin-
gerer og skriver til Tumament for at kunde paa dig og mig
proces, saa forlangiser Hr. Agerbech at hand aldrig saa underdanig
var og søgt sig imod mig som de vidner attester ved min aller-
underdanigste klage over ham af dato 26 Marti a.c. formelde
Dem u-anfandt ing aldrig har imputeret Hr. Agerbech ved Corporal
Jørgen Larsen mig tilbragt saadan u-skyldig tilsigelse for ham
som Hr. Agerbech udi sin Skrivelse mig forlanger at skrive
ved min skrivelse af 21 Marti a.c. til sandt ham og findes i
acten fra pag: 25 til 27. Dem udviser samme skrivelse at ing
har gjort ham bekiendt de poster hvor over ing var nødsagt
at beklage mig for med min allerunderdanigste klage over
ham blev indsendt efter at hand selv har opsmukt dette Tegmen
tumisinn iden skarp udviser at ing med Corporal Jørgen
Larsens vidnemaal har bevist hands u-høviske opførsel i min
hus og selv brach i sit eget Huus og i klønnu Kjø, men iden
dette nuu at Hr. Agerbech har selv udsprend at hand ved nu under-
officer saaver sendt mig saadan tilsigelse, det min ved klagen
fulgte attestationer tydeligt udviser, og Agerbech giver tilkiende
de i sin Skrivelse med dette af ham opdigtede at hand vil de
indviklen mig udi Proces, Hvi et er at undskylde en med u-høflig
hilsen til ham, et andet er at forklare uden at man har ud-
sendt saadan tilsigelse, det første er iden stand at under officeren

for bragt mig saadan sig selv; men det anser er bevist at Hr.
Agerbeck baade i sit eget huus og i kommandøren for sagt og for
talt til andre at hand ved en under officer skulde forsøge til selvmord
mig slig selv, naar nu Hr. Agerbeck udi sammenligning til hvad der
at baade hand og hands hustrue hand giøre dennes velligheds end
paa at Agerbeck aldrig har tørst sig saa u-ærbødig op imod
mig og Mad: Agerbeck udi sin beendigende skriftliger widere alle
fra pag: 67 til 69. idem taler om at Jørgen Larsen har ungt
at hans fort af hundes mand den til om talte selv, og
heller til mig bragt saadan sig selv, saa widner hun ikke
hundes mand aldrig til nogen anden for talt saa u-sømelig
minden er derudi nævnt om hun har fort hundes mand dis-
course fortalt andre sligt u anstændig udsigende imod mig
som kalder da hun af sig selv; men bliver en fuldkommen
bandsed dette at Hr. Agerbeck nærmeiser sig selv, som der
der har udsendt at hand saadan sinet en u-følelig selvmord
Bud under-officeren for det mig kunde signe og indbrænde
og paa saadan maade nemlig at giøre materie til at ingskud
en ond Proces angiøre hum, med er det, det er bevist, at
Agerbeck selv og ingen anden har sagt at hand finder den
selvmord, saa alt det Hr. Agerbeck giver sig imeyn for er at
indviklet en kommuns kaln til at skaffe paastand saar af hand har
taget anledning at sammen mig; kommer hand og er saans
herom i eaten pag: 64. 65. 66. af Jørgen Larsens egnt widenmaal
at ing iden har selvmord Hr. Agerbeck den der umuelten Suppleye
nun giøre tillaadelsen ny begyndning, at Suppliqven maatte
wiises Hr. Agerbeck, og der ved iden nytter Hr. Agerbecks forangiøm
de irriteret hum.

2. Sammenligne som af mig er anmerket i min ider ovner giorte
extract til Kongens forskyldninger imod mig, udweiser, at alle de
derudi anførte poster ere u-sandfærdige og u-bevislige, og naar
sammenligne igiennem bøsse hand er saans at Hr. Agerbeck har
studert paa om hand kunde indfinde at middel at inveere sig
paa mig og tagne sin vey paa den land om mennesen Mand
kunde udbilde at den war Bruder forhandt er ent, som aldrig
ved mig er skeet det Hr. Agerbeck udi sammenligne selv anfør

At saa vilde Enfrin dem fra, der udenfor Bygner saa udskillige
farlige expressioner, naar saa falder dem at skille sig, og dog
ikke angiver sig selv som den der vilde Enfrin Landet fra dette
R. Agerbeck der om vil opdøde; Men saa vende sig selv af
indbilde ufem paa, en formente dog fast forudan Nelson
for allerede i mange Aar vant vist forvænt af, da R. Ager-
beck var paa den Maade taant gemenn Mand til at under-
støtte og bendige det de aldrig var lost under forstaaet,
vore det er de af R. Agerbeck paastaaede Enstjelninger u-
sandfærdige, og saade En Enfrin gandske u-vedkommende,
det saa selv, forudsiger sig for bestandig Bevis efter bevis
for: pag: 284 art: 1te og 333. art: 6te og saa forsiraat og uden
saa om nævnt allerede nu ved Agerbeck Bragte, Land er,
fahrer ved dets afslag de Widenvaal, og at R. Agerbeck ud-
alle 4de Hvarender som landet Enstaaer af land giøer sig
Enkinet og vinde Tilsagnen, saa Bevis af acten pag: 32. at saa
for taant udvalt 12 Widuer af de 3de Hvarender som efter
saade forlangende nu godwillig modte udøve for deres Ter-
ning og ind ud det 4de Hvarend forstil ing var indtraadt, Kon-
ningen udviser pag: 4 for uden saad i extracten meet er, at ing
aabran R. Agerbeck Vore Supplicanternes opmand og ufor-
men som lignelnedes er nu u-brøstig Enstjelning, og der
foran efter saade Synen ved saa producere R. General Majorens
Bevis om sin u-stjeldighed, saade Konning som indholder
udskillige Sinnen ting vaade med Enstjelninger og uorgvanende
expressioner vil ing iden for at incommodere deres Majest med vit-
løftighed gaar igiennem; Men allerunderdanigst refererer
mig til min vore Ency widen acten givden extract og de der fø-
ldte Nummererede Bevisser, de allerunderdanigst efter læser, saa
afstand er fahrer min uskyldighed og R. Agerbecks u-sandfærdig
og dundrisiøn Enstjeldninger og ungang.

B. Naar Widuerne udsigende Confronteres imod Enstjeldnin-
gerne i Konningen, saa er fahrer R. Agerbecks Aabenbaare
u-sandfærdige omgang med saade Konning, som extracten
vore Widuernes udsigende udviser og forklarer og afdinge

Jos. Cor.
Jeden i bestandig Tiny.

25/8 1753

Widen aften Landsfoged at de indstævnte og nogle giemen Widener
er gen af dem nutten paa øeblik for dette, eller nogen
Widen attest for den i dette layl skiellet giemer tillinde at Hr.
Agerbech iden sar kundt udenfor dem, det hand for for
maant for de forwiedede Bønder; men begiærter sig ond en
nøiagtig widenes examination hands ufordøyen opholdsel
sæde ~~and widenes~~ at ratificeret; men dette underda
nigst under at den widen attest de godvilligen Widener efter
Hr. Agerbechs begiæring for pag: 30 til 32 maatte eller naadigst
Considereres imod dens dereftter paa qvestioner afslagne widens
bejrd. I blant hands mange begiæringer anføer hand
saa vel i Indstevningen som under widenes afhørings at
foldet blieu pregnet det ing af dato 19de august a.c. under No. 7. for tilmeld
det Commendanten, siden skiøt nr mig insinuerede og hand
sancte forsiden at mig udvig nr eller sadan wand widenes
at nogen nr prøiglet, men nu for forskellige af Strafsdø
hand Hr. Agerbechs skriftelige indgiemende for pag: 36 til pag 45.
ungaaer, de efter min ringe indsigt bringer hand sandanen
termine for hiemsøgne mig for den at giem ringe
demonstration. Ejdermanden udvidser ringe widenes
pag 53 og 54 at Hr. Agerbech indbrøgner sig under at wid
enes examen de protocollen og anføer der sandanen ting
som iden gradrever mod en formøiet maad. I stedet for
at Hr. Agerbech henvender sig paa Commendanten Hr. General
major von Schepelern giver hand opholdsel den hand iden sar
kundt producere saa lader ing tilmeldt Hr. General Majoren
Attestatum den ing under End sar legeriseret herved om min
Comportement følgende til eller naadigst efter sin under No. 6.
Kiøbenhavn d. 25 aug. 1755

N N Schorch

Copie

Velbørnige Høyærede Hr. Broder!

Det vil vel falde Deres Velbørnighed uforemodentlig og forundrelig for, at saa et gandske Ministerium her paa Landet er anklaget, og anklaaret, at til Hans Høyærede Høyærværdige Hr. Biskoppen er angivet at gandske ligge paa Borholm uregt Frøedre, og de ærlige Fødte vanskeligere vanskaade hindre, at for Fødte aarbeide paa Kundskab, og giøre sin Flid, de løbe de Dover og udviklige af Ungdommen ind i andre Sogne, hvorfra de igen tør tiltømme tilbage med Confirmations Seddel, og paastaae antagelse, igen=de de ere stal finde Fødte paa Borholm, saa løbende at antage i Tiong til Confirmation, og saa dem som ej Nor har Den Kundskab, som Forordningen udfordre, Nogle kand løse i bog, Nogle kand gladder de 5 Sætte ud, uden forstand af det de læse; Vel er ej Nemt Nogen Frøst som de tøgior, Men kun i almindelighed, at der finder saadanne Frøstre paa Landet; Det maatte vel anføre, at det vil blive Causa communis at ingvirere der om, Men som det er Lui=figium Scriptum, saa kand vi ej legitimere os imod angi=vere, Men Maar Cum umbra pugnare: Imidlertid som det er Hans Høyærværdighed alvorligt og Ærlig Villie, at ej vigilerer der over, at om ing finder Frøstre af saadant Slag, da at ing ved alvorligen advare dem, og baade opvecke deres Forneuf Samvittighed, og forbiuder dem, at om Nogen bliver Hr. Biskoppen Nemnigt, og det befinder at være i sandhed, det ikke skal blive ugaatalt, hvorpaa Hans Høyærværdighed referere sig til Monitum i Synodi Jul: 1746. Saa kand ing ikke undlade, at reminder Deres Velbørnighed, dog uden at bestiele Nogen, at de for Dende skyld, og for ej at lodere Deres Samvittighed, giøre sig ikke skyldige i denne angivelse; Dersi det maatte anføre, ligesom der var det Gudskab paa Landet, og ingen Kundskab om gud; Men kunde Abraham dømme skyldige gerar, saa kand vel angivende dømme skyl om Borholm: Og ytterdi alt dette er nu post, som Ærlige Ærlighed Lærer bør at agtte, og ikke antage Nogen, uden for Deres Mening, og dem som ikke vel er oplyst, vel fød=Kraae nude, og for at forretninger dette, saa, Naar ungdommen vil angiver sig til preparation og følgende Confirmation, bliver af Mig tilligst paa Predikestolen, at de skal fremvise deres Forældres eller Forældres attest, at de har været fra i Mening=huset i Christendig Ministerium det halvt eller helt Aar;

25/8 1753

Høyædle og Høyærværdigste

Jeg vilde Deres Høyærværdighed beskedelig forgaae igjen Deres Betænkning, hvorledes dette paaanskede Brøst kand afhjælpes, at vi kunne af os staae som nu lotsfrie Frøst: Men jeg maae giøre mig den Betænkning, da jeg vil saabre at det er vogne af vores Medbrødre, som ved fare bedre indsigt i Sagen, og det var ligesom sovie in propria Visera, at angiøre nutru maae vore afgrunde og kand vide hvo der er klotsfrie, eller lotsfrie, eller og, saa snart det, som det dømmende, jeg forbliver Min Magnus Altime

Deres Høyærværdigheds

Ydmyg tyldigst Diener

J Tanck

Kiøbenhavn d. 25 August: 1755

Höjadel og Höjerwerdighed
Hr Biskop!

Jeg Underretning Deres Höjadel Höjerwerdighed i sin Höi-Respective Skrivelse af 31 Julij sidst leden har requireret om Rasmus Tøgersen Tøgersen, hvilken Ord, hvilger Han indeholder, og efter alle omstændigheder, er Hans ved Hans mange Ord dåd, saa Overtrædelse ved Hans, om Hans Kongl. Majestet ock allernaadigst vilde tilsende, beskrevne skrid Beim Capital.

Jeg Angiveren om Vanskindighedens, som paa Borholm skal skjerkes, har jeg overtaget Prøvelsen, og tilligemed undersøgt, ock de af alle Sid vil sige, saa kommer ock saaledes skulle forholde sig, ock remedere ock, men underlig vil saadan, ock Angiverens bør nøje-giv-frick Prøstes dennij ren skjeldige, og bevise ock, da Hans Høj beskjedne ock agtende Ministerium den Hans Kindes mange brave Mand beandtlerne, som opagtes Deres Embeds Pligt skjønnende om dette ne Prøst som bevare sig over dend Lastindighed i beandtprøstrenen, saa burde Hans i Kraft Kaaren, og Ord omnedes ock Hans mig, Hånend Hans vider Chargere Deres Höjerwerdighed med sig overviisligt Angiveren.

Ock Hr Agerbeck continuerer med ock Hans begjendt, Hans bekjendt: saa af indlagde Copie af Hans Skrivning og ock Hans sigter til mig, Hans mand Sekretær af Hans Skrivelse, som jeg og Hans dend ock tilsendte Copie af, ikke ock jeg begjærer magen

28/8 1755

Satisfaction, men allermiste ook Deres Hooge-
verdigheid behaagt: hand dan om hans Malicieu-
hand horsaker ook eig aldrig has pleegt te
Dagen, sam hand skriver til mig, og ook hand
paa-anker, er ook eig nijhar nogen 2 aar
siden, vilde Confirmere hans hemmer Dokt
Bagnis Dood nu Dagen Dag, da ook er imod
Forordningen; nu har hand Brukt tilbage
ok tiig, der er nudum 2. tilbage, og i hvor-
vel eig ni sker mader, saa maa eig dog la
de an under mode har mig, sam dag er har
tijdeligh, og skrer ni under Depenser.
Ook eig vi hand ved denne Leilighed tilstiller Hr.
Lijtzer attest om David Madsen paa Koppe-
gaarden, er Carsey, ook Deres Høijerverdighed
Dreum given Ordre Hans ankom Hos Dag, og
handeig derfor ikke under indhent behørig Beviis
Hr. Makler bryderemer sig nok til ok antager
de 2de gvind folk, sam haffe taget imod de
2. Kotter Grijn, og i hvor vel ok Jesper Han-
sen villeje mangelende Fiedreden Deres For-
svar, saa er ok Langt Hvad ok eig sette nogen
Proviste- Ved nden Deres Høijerverdigheds Con-
stitution saa lange Dejlaadsen er maaben, og
om ok begjerer om Vintreng, saa skrecht
vi under Dannadnehed ok ikke over, og fiduciere
har eig ekkunnet ok, da den mig ok Deres
Høijerverdighed skenkt Concession er skennuldi-
til ok faa de kratte Kiøer i tvang, fiekk
har given ekkuigte Vinter Ordenang tilfor-
ligheid. eig forbleiver med all Soumission
Deres Høijeder Høijerverdigheds
Bonne d. 28 Augst 1755.
allerydmigste tienner
J. Hanch

Høyædle og Høyærværdige
Hr Biskop

at jeg ydmygst indgiver min Supplique til Deres
Høyærværdighed om at nyde det nu vacante
Degn Kald i St. Nyelarsker Degne, beder jeg ydmygst
mig Deres Høyædle Høyærværdighed til naadig optagelse
Deres Høyærværdighed er vel bekiendt Degnen
Ærlicher Ringe Indkomst, men da jeg som en
indfød paa Landet har jeg der min familie
Venner og nogenlunde god mit opfold, og at nyde
en lige existence af Præsten der kan kaldes
om jeg Ønsker ved Deres naadige direction, og
Deres Høyærværdighed Grace obtenere kan mulig Degn
Kald. Dem min Ydmygelige Bønskrift vilde Deres Høy
ærværdighed naadig ansee, finder jeg som ved Dødelig
er bevaret min Broder Carl, Hans Existence til
min Underholdning vilde forhindre da jeg blev
mig bekiendt, og jeg altsaa hindret paa nær
varende Tid at exercere min Underholdning, som
jeg haver lyst og ønsker, da jeg har havt en
Discipel i øverste Classe i Helsingørs latine Skole.

Jeg har fornemmelst min Faders Død og min
Fattige Omstændighed samt nødtvungen at paa
tage mig at informere mehnt brave Folkets Børn
der paa Landet, hvis Attester om mit liv og vandel
og forhold gjerne kand forlanges; Jeg ind
skyder til Deres Høyærværdighed om naadig
Resolution om ikke Degnen Kald at erlange, da jeg
om ikke Degnen Kald Deres Høyærværdighed
mig allerydmygst beder ved Dødsfor
hindring at ogtere, skal hiælpe mest Dødsfor

29/8 1755

Sindslidenhed i Embedet og Ungdommens
Ukrænkelighed, som min Forvandte Præstegæd
ni skal gave sig at beskjærge; Da jeg haver
i dybe Ærbødighed

Højædle og Højærværdige
Hr Biskops

Ærbødigste og Ringeste
Tjener

Hermann C. Raach.

Kiøbenhavn den 29de August
1768.

Høyædle og Høyærværdige
Hr. Biskop!

Jeg har Velærværdighed Hr. Lyts
Skrivelse af 4de Dennes indeholdende
Underretning om David Madsens
Forhold, og som Land-Skriveren
til underdanigst Efterretning
indsendte Hr. Tømmer-Skriveren
og Amts-Forvalter Andreasens
Skrivelse forrettede jeg
Dagen efter min Ankomst
hertil i Svaniske Præstegaard
Forretning, da efter Regnskabet
gaves Tilkende er den gamle Sømme
= 599 Rdl. 1 ß 4 S, men der
1 ß 4 S, mangler da til Gienbes
Betaling = 8 17 Rdl. 4 S, hvilken
indtil nu er blevet Entmedalt
Præst af Skaden. Jeg har hellerer
ikke Rimelighed til David Madsen
afsigte Aar og Dage, og ikke
mindre gamle er og Lyst, da
sætter paa Gaarden Land til Dem
knuder til Gaarden Land, hvor om
Land Land Lønn ikke particu
Hr. Agerbech har igaar til Nærmere
Oplysning, med sin Land i Skriv
ele i Skriveningen Forpagter
interet mig den ing exhiberet
Landgilde Sigurd Kaarsen til
Kiøbmandsgaarden Kiøbenhavn
sin Dag, skiønt Land Landgilde
Lutkuhn indtil den nye
lige og som ikke vanskelig
den Skiøttelse kommer Tiing
referere, da det Land er den
hetre Kiøbmand.
Jeg erkender Land
Naadige Høyædle Høyærværdighed
saa mit
submission:

Bønne d. 6 Sept.
1755.

allerydmygst
Tjener
J. Hansen

En Extract af Hans Højædle Højærværdighed Hr Bispens Skrivelse til Provsten de dato 4 Augusti 1755, er mig af Kalmarhus Hr Provsten tilsendt d 31 Augusti, hvorudi Hans Højædle Højærværdighed reqvirerer en Underretning om David Madsen paa Løbergaarden her i Østerlandsogn, som har bekjendt sin tiemnstpige Johanne Jensdatter, og af hvem er blevet udlagt til Barnefader, hans forhold med sidder, da følger her dette saaledes:

Denne David Madsen er ved, hvis Gaard i fior ved ildebrand blev lagt i aske, hvorpaa han søgte Longen og fik 2 aars Skatt allernaadigst eftergivet, ikke desmeiner laar imidlertid i det Bekjendt med sin tiemnstpige, da hans gandske Gaard laar i aske, og havde intet at fiele sig under, uden nogle faa stolpetræer, hvor af dog det øverste eller taget var afbrændt, d 7 Martii 1754 blev hans Gaard af brændt, og langfredag indevarende aar 1755 blev hans tiemnstpige aflagt, og saaledes vilde hende, da Gud var vred! Jem er Lidendtl ikke overbeviist noget Hor-Bekjendt, ikke heller er hand blevet udlagt til Barnefader førend nu. Med hans Hustrue, som er en god, erlig og ufoldig Kone, er hand heel snild, og vand at omgaaes hand vel.

At hand siger, hans Hustrue er gammel, da vand jeg ikke hendes alder, thi hun er ikke fød her i Bogent, hun tør vel have nogle aar for ham, men jeg troer dog ikke, at det er ret mange; det er hans Ungdoms Hustrue, som hand tog fiir, og har de 2 Børnene sammen, ved navn er gifte, ved anden, som er hiemme hos ham, er en ogsaa en fuldvoxen Datter. At hun er svag, vand jeg ikke af, thi hun kommer jevnlig til Kirke, og bøder jevnlig Børn til Daaben.

Hvad hands alder er angaaende, da er hand fød Ann. 1703 og døbt Trinitatis Søndag efter Kirke-Bøgnes formaldiing,

og er en frisk og rask Qvinde, saa Hun haaber vel at naaer samme alder, som Hendes Moder, som blev nogle og 80. aar gammel.

Om Hun har forsømt Øvrigheden, og bedt efter gjeldende formaar, da troer jeg ikke at det endnu er faldbjerdet (i hvad henseende Hun jeg ikke vidt, maaskee Hun igjen vil giøre ansøgning hos Kongen) og Hun derom indhentes underretning fra Amtsforvalteren Cancer-Secretair Andresen.

Gjeld har Hun, som løber sig vel til 1000 Rdlr, som mig er fortalt af Bjør- og Herreds foged St. Mule, der efter Amtsforvalterens ordre har registreret Hendes Bor, og fra Ham, saa vel som fra Amtsforvalteren, nærmere oplysning Hun derom kommer. Men ellers har Hun en skiøn Gaard, thi vilde Hun sælge den paa Auction, da fik Hun giøre 3000 Rdlr for den, ja vel derover —

Det saaledes af

Østre Landfogedgaard
d 2 Sept. 1755.

P. Lütz.

Høy-adle og Høy-vyrdige
Gr. Høy-Greve!

Af Grundene til ytterligere Følgende Årsager maa jeg tage mig underdanigst
Frihed, Frem at bekiende Deres Høy-adle Høygrevelighed og ud-
bede mig Deres naadige Resolution.
1 Er det en Bonde en Bonde ved de Sverrer, som forlanger
at troloves til en Pige her i Manigfaldighed. At saadanne skal antages
til Guds Bord, uden at forbinde til at skye Fuldemaal, er mig mel
bekiendt. Men om saadanne Land, uden Consistorii Tilladelse, tillades
gyldige, vorde undertegnede underdanigst Deres Høyadle Høygrevelighed
Landr. tilsiende
2 En ung Pige, som, ved i Begravelse for Lost siuke, har Lobet ud i Strau
gene for at indhente sig selv, uden den tredie, Land, uden publiq
Absolution, antages til Sacramentet.
Efter de Raades og Skiønnes underdanigst Beretning underdrøer jeg mig
den Naade frihed at være
Høyadle og Høygrevelige Gr. Høy-Greve

Borre Præstegaard d. 1te Octobr. 1755

underdanigst Sønner
Søren Bøgeskov Brochel

Høyædle, Høytærværdige og Høylærde
Hr: Biscop og Fader!

Jeres Høyædle Høytærværdighed af mig
fattige Mand, uf Ære vegne tald, efter vi
blevne vid yderligere og underdanige ansøgninger
anmodet om hielp og forklyttelse fra alt lidt
og saar efter brød til et barn, og jeg tilligemed
saaver forfattet attester om mit forhold i alt mit
umbetrædt Embede baade i og uden Guds huus
forrettning, saa formoder jeg og at Jeres Høyædle
Høytærværdighed i Naade ansee disse mine saadanne
giorde ansøgninger og yderligere Supplicater, saavelsom
og denne min nu giorde yderligere ansøgning, da jeg
i ydmygheed og underdanighed befølder til Jeres
Høyædle Høytærværdige Hr: Biscop og Fader, at som
jeg er en fattig Mand og nu saaver fat mig for at
yde giør videre, saa vil min Sadre hielp og Himmer
en i progresse in studiis mei, mig derimedtt forunde
hielp dette ved Jeres Høyædle Hr: Fader, hvilket jeg

7/10 1755

Forgrædt og uskyldig formoder at Ere, saasvart som Gud, min himmelske Faders Vrede faar ved Deres Høivirdighedes Hierte til Medlidenhed over min store Trang og Nød; Jeg vil ingenlunde bringe mit mig for denne Gud under recommandationer, ved som ved allerhøiest, fremfor sidste Jeg er forsikret om, at Herredsfoged Faur vil sig til recommandeur, ved der ej skjegt forøst blier vist En Skjering afslagne, er da min Gud, min Fader, med mig, som Jeg ingenlunde tvivler paa, saa vil Jeg ogsaa vist at Deres Høiædle Gl: Fader, ingenlunder er mig imod, men heller i Stand til, som Kjøbm, forhilper mig hvorfor ved allermeest igjen Stal, i Fred og Ligsind, blouer Herrem med ald Deres Høie-Familie, ja med Dem og Deres Høivirdighed her i Fred med et langvarigt liv, og Fred lad Dem for En salighed; Jeg Kunde vel slutte, efter Deres Høiædle Gl: Faders dirlige skrivelse om mig, til Herredsfoged Gl: Prousten Tanck, at Jeg skulde vort Skrøm bevist for Deres Høiædle Gl: Fader, og derfor fast saa sag til søgligen at sorge og gremmes ja tilligemed vort forudsagt til min Medbejger og under trovr Mands attester sligt at vinde,

som jeg vil altsaa holde mig til min Gud, som
retfærdig i Riden vidende forhvorvit min sag og giør
ved falsk Retfærdighed, som mig er fratalt, til
intet; hvorfor jeg og vil med Propheten David sige:
Alle mine Fiender skulle blive til skamme
faare forfærdes, vende sig tilbage og snart
blive til skamme; Og som jeg imidtil Herren
forretning fidendtil oprigtig, og fremdragt i
Christelig og gudelig frihed, min Handling og
omgang, og sagt ej min egen, men Guds ord, og
ved dette min egenlomes Skjøtt, ved at tage den
Lukkeri bordene, og andre dertil forordnede fore
Klaringer og ovenfattelser, saaledes jeg tydelig og
i troefoldighed for den Herre forklaret, hvoraf min
er felg skal blive vidner, og det som Gud felg, Ord
fos, tilligemed andet mere, som jeg med Deres
Høydede Hi: Fader Herre behalt ved sin holder
Dispitats; Jeg Herre og, for nogle dage siden,
forfattet en fiel-Register over hans fiel i denne
Herres Menighed, ud hvilken jeg nøyer og oprigtig
Herre forfattet saavel de gamles som Børn, saavel
og Kiøn, i hensyn til deres tilstand ud Christen
dommen, deres Navne og alder, tilligemed deres
forfeldes Navne, og andet mere, og sammen over,
slutter jeg til Hr. Provsten Hanck, i stadt, at
Deres Høydede Bispekuld er giøre hauptvorlides jeg
tilraad med hubrd, og tilligemed vilde jeg og dermed

14/10 1755

giver, saad mit forsat vort ord, dette mit aabtrorde
Embede; Gud skal selv vore mit vidner, at jeg
haver saa, og vil derudøver altid forestille vore
oprigtige og Midler til Guds ære og Menighedens
Nytte, saavidt Gud for Christi skyld forlener mig
min Naade, uden hvilken jeg intet formaar og for=
maar. Jeg beder og forbliver da, Deres, med
Ønsker til min Gud for Deres Høiærværdighed,
i Haab om En Naadig Besørgning

Deres

Ydmyge Høiærværdige

Hr: Biskops og Faders

Roe Kjøerbolig
d: 7de October
1755.

Underdanigst, pligtigst og
troeligst Sønn

C. F. Halsen
Kjøe og Roesogn

Høiædle og Høiærværdige
Hr Biskop!

I allerydmigst underdanighed, aflegger jeg min
ydmygste tak for Deres Høiædle Høiærvær-
dighed, for Deres Høiærværdighedes storre Gunst og
Barmhjertighed imod mig tilkiøbe, hvilken Deres Høi-
ædle Høiærværdighed har vist, idet De fornøiede og pleie-
de mig Høie-Larskerhøgns Degns-Embede, hvilket
mig ved en Skrivelse fra Hr Amtmand Vogner
Grev Sammenstrøm blev tilkiendegivet. Hr Amtmand
er fit bortvendt og at det var Deres Høiædle
Høiærværdighedes Befaling, at jeg, saasnart
Enlighed gaves, skulde indfinde mig i Kiøbenhavn,
for at lade mig examinere, hvilket jeg i storst
underdanighed skal efterkomme. Min saasom
Rektoren Hr Ved Rønne skal magister Hiorth ud-
nævnt er i Kiøbenhavn, og umuligt ikke kommer til Mor-
tens dag komme hjem igjen, saa det ogsaa paa
denne tid er uvist om flere Degne fra Landet
ere til Kiøbenhavn, og jeg formoder bemeldte

19/10 1755

Magister Hiorth til Lands Tilbagekomst at og
vente ved Ønsker og Kirkeruin, som var min Øj-
nigste Bøn og Begiering, at jeg da maatte og skal
be min Ærgrø til Forraadt, da jeg nøst Gud
Kirke efter Deres Høyædel Høyærværdighedes
Billige skal indfinde mig. I Forhaabning
om en gunstig Bønhørelse, henlever jeg

Høyædel og Høyærværdige Hr. Biskoppen

Deres
Høyædel Høyærværdighedes

underdanigst Tiener

Rønne Skole
d. 19 Octobr.
1755.

Søren Schade